

1990 ஏப்ரல் 12]

பால் வளத் திட்டங்களை மாவட்ட அளவில் நிறைவேற்றிட 17 துணைப் பதிவாளர் (பால் பதம்) அலுவலகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. மற்றும் கால்நடைகளுக்கு மருத்துவ வசதி மற்றும் செயற்கை முறை கருவூட்டல் வசதி அளிக்கும் வகையில் 11 பால் சேகரிப்பு குழுக்களும், 14 நடமாடும் மருந்தகங்களும் பால் பெருக்குத் திட்டம் செயல்படாத மாவட்டங்களிலும் பால் பெருக்குத் திட்டங்கள் செயல்படும் தஞ்சை, புதுக்கோட்டை மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் இயங்கி வருகின்றன.

பால் வளத் துறை, முக்கியமாக, பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்தல், பதிவு செய்தல், அவைகளை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் ஊரக பால் கூட்டுறவு சங்கங்கள், மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள், தமிழ்நாடு பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு இணையம் ஆகியவைகளை கட்டுப்படுத்தும் பணிகளை கவனித்து வருகிறது.

தற்போதுள்ள அரசு கொள்கையின்படி, கிராம அளவில் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மட்டுமே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இச் சங்கங்களில் பால் உற்பத்தியாளர்கள் மட்டும் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். இவ்வுறுப்பினர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பாலை, மேற்படி சங்கங்கள் சேகரிக்கின்றன. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் வழங்கும் பாலை பரிசோதித்து அதன் தரத்தின் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் இணையத்தால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட விலையில், அவர்களுக்கு பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படுகின்றது. பால் உற்பத்தியாளர்களின் மாடுகளுக்கு மருத்துவ வசதி, கொள்முதல் மற்றும் மருத்துவ வசதிக்கு குழுக்களில் இருக்கும் கால்நடை மருத்துவர்கள் மூலம் அவர்கள் வீட்டிலேயே வழங்கப்படுகிறது. மேலும் குறைந்த செலவில் செயற்கை முறை கருவூட்டல் வசதியும் வழங்கப்படுகின்றன. உறை விந்து குச்சிகள், திரவ நைட்ரஜன் குப்பிகளின் செயற்கை முறை கருவூட்டல் செய்யும் வகையில் எப்போதும் தயாராக வைக்கப்படுகின்றன. இச்சங்கத்தின் செயலாளர்கள் சங்க உறுப்பினர்களின் மாடுகளுக்கு செயற்கை முறை கருவூட்டல் மற்றும் முதலுதவி செய்யும் வகையிலும் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சங்கமும் தங்கள் சொந்த செலவில் முதலுதவி பெட்டிகள் வைத்துள்ளனர். இக் கிராம சங்கங்களில் கொள்முதல் செய்யப்படும் பாலில் உள்ளூர் உபயோகத்திற்கு வைத்துக் கொண்டது போக எஞ்சியுள்ள பால் மாவட்ட ஒன்றியங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு வாரம் ஒரு முறை தரத்தின் அடிப்படையில் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது.

மாவட்டங்கள் அளவில் பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியங்கள் பால் பண்ணை திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றன. மாவட்ட ஒன்றியங்களின் முக்கிய பணி, கிராமங்கள் அளவில்

[1990 ஏப்ரல் 12]

உள்ள பால் உற்பத்தியாளர் சங்கங்களில் இருந்து பாலை கொள்முதல் செய்து அதனை பதப்படுத்தி, அந்தந்த மாவட்டங்களில் விற்பனை செய்கின்றன. மாவட்டங்களில் இருக்கும் அதிகப்படியான பாலை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் இணையத்திற்கு சென்னை நகரில் விற்பனை செய்யும் வகையில் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன.

பால் உற்பத்தி அதிகமாக உள்ள காலங்களில் அனைத்து மாவட்டங்களில் கூடுதலாக உள்ள பாலை, பால் பொருள் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள் கொண்ட மதுரை, சேலம், ஈரோடு மற்றும் கிருஷ்ணகிரிக்கு கொண்டு வரப்பட்டு பால் பொடியாகவும் மற்றும் கொழுப்பு சத்து வெண்ணெய் மற்றும் நெய்யாகவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவைகள் ஒன்றியங்கள் மூலமாகவும் இணையம் மூலமாகவும் சிறிய பாக்கெட்டுகளிலும் மொத்தமாகவும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் மொத்த விற்பனையை இணையம் செய்து வருகின்றது.

பால் வளத்துறையின் முன்னேற்றம் :

மாநில திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாட்டில் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 5 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 86.45 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட நிதி உதவியுடனும் மற்றும் இதர சிறப்பு திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகளுடனும் கீழ்க்கண்ட குறிப்பிடத் தக்க முன்னேற்றங்கள் பால் வளத்துறையில் அடைந்துள்ளன.

வரிசை எண், பெயர்.	6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் உள்ள நிலைமை (1984-85).	1988-89ல் உள்ள முன்னேற்றம்.
(1)	(2)	(3)
1 சங்கங்களின் எண்ணிக்கை (எண்).	5,301	7,908
2 மாவட்ட ஒன்றியங்கள் (எண்).	15	17
3 உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை	14.98 இலட்சம்	23.53 இலட்சம்
4 பால் உற்பத்தி (சங்கங்கள் அளவில்),	8.83 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.	15.03 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.

1990 ஏப்ரல் 12]

5 பால் கொள்முதல் (ஒன்றியம் அளவில்).	6.28 இலட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.	12.75 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.
6 சென்னை நகரத்தில் பால் விற்பனை.	4.13 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.	6.1 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.
7 பால் பதப்படுத்தும் ஆலைகள் எண்ணிக்கை திறன்.	14 10.23 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.	16 12.5 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.
8 குளிரூட்டும் நிலையங்கள் எண்ணிக்கை திறன்.	32 5.80 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.	41 6.56 லட்சம் லிட்டர்/நாள் ஒன்றுக்கு.
9 தானியங்கி பால் நிலையம்	26	130

பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைப்பதில் வளர்ச்சி :

தமிழ்நாட்டில் தற்போது ஏழாயிரத்து எண்ணூற்று பதினாறு ஆரம்ப பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1989-90ல் புதியதாக 1,080 சங்கங்கள் அமைக்க இலக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இதில் 905 சங்கங்கள் 31-3-1990 முடிய அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஏப்ரல் 1990 முதல் ஜூன் 1990 முடிய கூடுதலாக 500 பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பால் கூட்டுறவு சங்கங்களின் சிறப்பு அம்சங்களும், புள்ளி விவரங்களும் ;

தமிழகத்தில் உள்ள செயல்படும் ஆரம்ப பால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஒன்றியங்கள்.

(அ) பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள்	7,816
(ஆ) பால் வழங்கும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ...	18
(இ) கூட்டுறவு பால் பண்ணைகள் ..	2
(ஈ) பால் நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ..	52
(உ) கூட்டுறவு பால் வழங்கும் ஒன்றியங்கள்	3
(ஊ) பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள்	17

7,908

[1990 ஏப்ரல் 12]

பால் கூட்டுறவு சங்கங்களில் உள்ள உறுப்பினர்களின்
எண்ணிக்கை

23,53,462

பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறையால் செயல்படுத்தப்படும் திட்டப்பணிகள்;

(1) நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டம் :

பால் பெருக்குத் திட்டம், செயல்படும் மாவட்டங்களில் இருக்கும் பால் பண்ணைக்கு இணையாக உள்ளீட்டு வசதிகளை நெல்லை கட்டபொம்மன் மற்றும் சிதம்பரனார் மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கென ரூ. 7.05 கோடி திட்ட மதிப்புடன் கூடிய ஒரு பெரிய ஒருங்கிணைந்த பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டத்தினை தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம், புதுடில்லி ஒப்பளித்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு இக்கழகம் திட்ட மதிப்பு பீட்டில் 70 சதவீதம் கடனாக வழங்கும். மீதி 30 சதவீதத்தை மாநில அரசு மானியமாக வழங்கும். இத்திட்டம் 1987-88 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் ;

(1) 651 கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் சங்கங்கள் அமைத்தல்.

(2) மேலும் கூடுதலாக 73,000 கால்நடைகளை கூட்டுறவு திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருதல்.

(3) 651 கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கால்நடை மருத்துவ வசதி செய்தல்.

(4) மூன்று பால் குளிரூட்டும் நிலையங்கள் அமைத்தல்.

(5) தற்போதுள்ள திருநெல்வேலி பால் பதப்படுத்தும் நிலையத்தின் கொள்திறனை நாளொன்றுக்கு 50,000 லிட்டரி லிருந்து 1,00,000 லிட்டராக உயர்த்துதல்.

(6) நாளொன்றுக்கு 75,000 லிட்டர் பால் விற்பனை செய்தல், இத்திட்டம் 53,000 விவசாய உறுப்பினர்களுக்கு பயன்படும் என திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பால் கொள்முதல் நாளொன்றுக்கு 28,000 லிட்டரிலிருந்து 75,000 லிட்டருக்கு உயர்த்தப்படும்.

அரசு தன் பங்குத் தொகையான ரூ. 211.50 இலட்சத்தில், ரூ. 165.88 லட்சங்கள் இந்நாள்வரை ஒப்பளிப்பு செய்துள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 12]

(2) பால் பெருக்குத் திட்டம் அமுல்படுத்தாத மாவட்டங்களிலுள்ள பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உள்ளமைப்பு வசதிகள் :

தமிழ்நாட்டிலுள்ள 21 மாவட்டங்களில் 15 மாவட்டங்களில், தேசிய பால்வள நிறுவனம் வழங்கப்படும் நிதி ஆதாரத்தினைக் கொண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் இணையம் மூலம் பல்வேறு பால்பெருக்குத் திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படுகின்றன. எஞ்சியுள்ள ஆறு மாவட்டங்களான கன்னியாகுமரி, நெல்லை—கட்டபொம்மன், சிதம்பரனார், பசும்பொன் தேவர் திருமகன், இராமநாதபுரம் மற்றும் காமராசர் மாவட்டங்களில் பால் பெருக்குத் திட்டங்கள் அமுல்படுத்தவில்லை. நெல்லை—கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் தேசிய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி நிறுவனத்தாரின் நிதி உதவியுடன் ரூபாய் 7.05 கோடி மதிப்பீட்டில் ஒருங்கிணைந்த பால் பண்ணை வளர்ச்சி திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேற்கூறிய ஆறு மாவட்டங்களில் பால்பெருக்குத் திட்டம் அமுல்படுத்தாத நிலையில் அம்மாவட்டங்களில் உள்ள 250 பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உள்ளமைப்பு வசதிகள் அதாவது பால் சேதனை கருவிகள், மேலாண்மை மானியம், மருந்துகள், கால்நடை, மருத்துவ வசதிகள், திரவ அமோனியா, கால்நடை உறைவிந்து குழல்கள் முதலியன வழங்குவதற்கு எட்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 100 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்ய கோரப்பட்டுள்ளது. 1990-91-ஆம் ஆண்டில் பால் பெருக்குத் திட்டம் செயற்படுத்தாத ஆறு மாவட்டங்களிலுள்ள 50 பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உள்ளமைப்பு வசதிகள் செய்வதற்கு பகுதி II திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 2 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) மாதவரம் பால் பண்ணையிலுள்ள குடியிருப்புகளைப் பழுது பார்த்தல் :

1989-90ம் ஆண்டிற்கு மாதவரம் பால் பண்ணையிலுள்ள குடியிருப்புகளின் சிறப்பு பழுது பார்க்க அரசு ரூபாய் 2 இலட்சம் நிதி ஒப்பளிப்பு செய்தது.

(4) மாதவரம் பால் பண்ணையில் உள்ள குடியிருப்புகளில் புதிதாக மின்சார கம்பிகள் போடுதல் :

மாதவரம் பால் பண்ணையில் குடியிருப்புகளுக்கு புதிய மின் கம்பி பொருத்த 1989-90-ம் ஆண்டில் அரசு ரூபாய் 2.25 லட்சம் நிதி ஒப்பளிப்பு செய்துள்ளது.

(5) மாதவரம் பால் பண்ணையிலுள்ள குடியிருப்புகளின் மேல்கூரை மினை பழுது பார்த்தல் :

மாதவரம் பால் பண்ணையிலுள்ள குடியிருப்புகளின் மொத்த மேல்தளம் 15,000 சதுர மீட்டராகும். இக்குடியிருப்புகள் 1963-ம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டுள்ளன. மழை காலங்களில் ஏற்

[1990 ஏப்ரல் 12]

படும் நீர்க்கிணை சீர் செய்வதற்கு பகுதி II திட்டத்தின் கீழ் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 3 இலட்சம் செலவில் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படவுள்ளது.

பால் பெருக்குத் துறையில் செயல்படுத்தப்படும் சிறப்புத் திட்டங்கள் :

1. மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் :

மலைப்பகுதிகளில் பால் பண்ணை தொழில்வளம் பெருக அரசால் கடன் உதவி மற்றும் பங்கு மூலதன உதவி முதலியன வழங்கப்படுகின்றன. 1989-90 ஆண்டிற்கேன ரூபாய் 3.52 இலட்சம் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு 50 சதவீதம் கடனாகவும் 50 சதவீதம் பங்கு மூலதனமாகவும் அரசு ஒப்பளிப்பு செய்துள்ளது.

2. மேற்குமலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம் :

மேற்குமலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள அண்ணூரில் 10,000 லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்ட பால் குளிர்ப்பூக்கும் நிலையம் ஒன்றினை ரூபாய் 25 இலட்சம் செலவில் அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. 1986-87-ல் ரூபாய் 7 இலட்சம், 1987-88-ல் ரூபாய் 14 இலட்சம், 1989-90-ல் ரூபாய் 4 இலட்சமும் ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பால் குளிரூட்டும் நிலையம் 31-7-1989 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

3. ஒருங்குணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் :

(அ) இத்திட்டத்தின் கீழ் காமராஜர் மாவட்ட கூட்டுறவுப் பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியத்திற்கு பால் சோதனை மற்றும் பால் பொருள் வைப்பு கிடங்கு நிலையம் ஒன்று கட்டுவதற்கு ரூபாய் 2.05 இலட்சம் 1989-90-ம் ஆண்டில் அரசு ஒப்பளிப்பு செய்துள்ளது.

(ஆ) திண்டுக்கல்—காயிதேமில்லத் மாவட்டத்திலுள்ள அய்யம்பாளையம் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு பால் சோதனை கருவிகள் மற்றும் 20 பால் கேன்கள் வாங்குவதற்கு ரூ. 19.95 இலட்சம் அரசு ஒப்பளிப்பு செய்துள்ளது.

(4) ஆதிதிராவிடர் நலத் திட்டம்/சிறப்பு மத்திய உதவி:

இத்திட்டத்தின்கீழ் பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள ஆதிதிராவிட உறுப்பினர்களுக்கு கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்கு என ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை வரவு-செலவு திட்டத்தின் கீழும் சிறப்பு மத்திய உதவியின் கீழும் மானிய தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு ஆதிதிராவிட உறுப்பினர்களுக்கும் ஒவ்வொரு கறவை மாட்டு விலையில் 33 1/3 சதவீதம் மானியமாக

1990 ஏப்ரல் 12]

வழங்கப்படுகிறது. ஒரு கறவை மாட்டின்விலை ரூபாய் 2,500 என 30—11—1988 முடிய நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருந்தது. அரசு இத்தொகையை 1—12—1988 முதல் ரூபாய் 2,500-லிருந்து 3,200ஆக உயர்த்தியுள்ளது. எஞ்சிய தொகையை அரசுடமை யாக்கப்பட்ட வங்கிகளினால் கடனாக வழங்கப்படுகிறது.

ஆதிதிராவிட நல வரவு-செலவு திட்டத்தின்கீழ் 1988-89 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 42 இலட்சத்தினை 4,692 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1989-90-ல் ஆண்டிற்கு 10,000 ஆதிதிராவிட இனத்தவர்கள் பயனடையும் வகையில், ரூபாய் 106.70 இலட்சம் நிதி ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91-ம் ஆண்டிற்கு 10,065 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் ரூபாய் 107.39 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவுள்ளது.

சிறப்பு மத்திய நிதி உதவித் திட்டத்தின்கீழ் 88-89ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 149.37 இலட்சத்தினை 17,933 ஆதிதிராவிட உறுப்பினர்கள் பயனடையும் வகையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1989-90-ம் ஆண்டிற்கு ரூபாய் 315.42 இலட்சத்தினை 29,561 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் நிதி ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91-ஆம் ஆண்டிற்கு 24,211 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் ரூபாய் 258.33 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவுள்ளது.

ஆதிதிராவிட இனத்திலிருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறியவர்களுக்கு 1988-89-ம் ஆண்டில் 120 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் ரூபாய் 1.00 இலட்சம் நிதி ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கு 140 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் 1.5 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் 334 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் ரூபாய் 3.56 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவுள்ளது.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பால் பெருக்குத் துறையில் நிறைவேற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள்.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்கு (1990-1995-ல்) பால் பெருக்குத் துறையில் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்கு ரூ. 580.50 இலட்சத்துக்கு கீழ்கண்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன :

(1) காமராசர் மாவட்டத்தில் ஓரங்கிணைந்த பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டம் :

காமராசர் மாவட்டத்திலுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் 50,000 லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்ட பால் பதப்படுத்தும் ஆலை ஒன்றினை ரூபாய் 490 இலட்சத்தில் தேசிய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் நிதி உதவியுடன் நிறுவுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

- (2) நெல்லை-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டம் செயல்படுத்துதல் :

இத்திட்டத்தின் கீழ் நெல்லை-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த பால் வளர்ச்சி திட்டத்தினை அமுல்படுத்த அரசு பங்கு/மானியம் ஆக ரூபாய் 46 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய கோரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருவதால், எஞ்சியுள்ள மேற்கூறிய தொகை எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

- (3) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பால்பத ஆலையினை விரிவுபடுத்துதல் :

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள நாகர்கோவிலில் தற்போதுள்ள நாளொன்றுக்கு 16,000 லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்ட பால்பத ஆலையினை நாளொன்றுக்கு 30,000 லிட்டர் கொள்ளளவாக உயர்த்தும் வகையில் விரிவுபடுத்த ரூபாய் 25 இலட்சம் (தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சி நிறுவனம் மூலம் நிதி உதவி பெற்று) செலவில் செயல்படுத்துவதற்கு உத்தேசித்தல்.

- (4) தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் இணையத்திற்கு பங்கு மூலதன வசதி வழங்குதல் :

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் இணையத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள அயன்புரம் பால்பத ஆலையினை விரிவுபடுத்துவதற்காக ரூபாய் 50 இலட்சத்தினை அரசு பங்கு மூலதனமாக வழங்குவதற்கு உத்தேசித்தல்.

- (5) பால் பெருக்குத் திட்டம் அமுல்படுத்தாத மாவட்டங்களில் கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியங்களுக்கு உள்ளமைப்பு வசதி செய்தல் :

பால்பெருக்குத் திட்டங்கள் அமுல்படுத்தாத கன்னியாகுமரி, நெல்லை-கட்டபொம்மன், சிதம்பரனார், பசும்பொன்-தேவர் திருமகன், இராமநாதபுரம் மற்றும் காமராசர் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உள்ளமைப்பு வசதிகள் வழங்குவதற்கு எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 100 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

- (6) குரிய சக்தி அடுப்புகள் வழங்குதல் :

இத்தலைப்பின் கீழ், 5 பால்பத ஆலைகளுக்கும் மற்றும் 5 பால் குளிரூட்டும் நிலையங்களுக்கும் ரூபாய் 30 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 12]

(7) நெல்லை—கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் ஒரு பால் பொடி ஆலை நிறுவுதல் :

நெல்லை-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் 10 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவில், ரூபாய் 667 இலட்சம் செலவில் (தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சி நிறுவனத்தாரின் நிதி உதவியுடன்) ஒரு பால் பொடி ஆலை எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கட்டி முடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(8) மேற்கு மலை தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம்:

இத்திட்டத்தின் கீழ், கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியத்தின் மூலம் 50 சங்கங்களுக்கு கால்நடை மருத்துவ வசதி மற்றும் செயற்கை முறை கருவூட்டல் பணிகளுக்கு ரூபாய் 7.37 இலட்சம் செலவில் இத்திட்டம் செயல்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியத்திற்கு, கால்நடை செயற்கை முறை கருவூட்டல், தீவன அபிவிருத்தி மற்றும் பல உள்ளீட்டு வசதிகள் செயல்படுத்துவதற்கு ரூபாய் 25 இலட்சம் செலவில் இத்திட்டம் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு இணையம் :

பால்பெருக்குத் திட்டம் மூன்று அடுக்கு "ஆனந்த்" பாணீ முறையில் செயல்படுத்துவதற்காக கிராம அளவில் பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், மாவட்ட அளவில் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு ஒன்றியங்களும், மாநில அளவில் கூட்டுறவு இணையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் வழி பால் உற்பத்தியை பெருக்கவும், பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு இலாப கரமான (கட்டுப்படியான) விலையை அளிக்கவும் நகரங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு தரமான பாலை நியாயமான விலையில் விற்பதும் கொள்கையாகும்.

தற்போது பால் பெருக்குத் திட்டத்தை அந்தந்த மாவட்ட ஒன்றியங்களே செயல்படுத்தி வருகின்றன. சேலம், பெரியார் கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்டங்களில் 1981ஆம் வருடத்திலும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 1982-ஆம் வருடத்திலும், செங்கை—அண்ணா, தென் ஆற்காடு, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 1983 ஆம் வருடத்திலும், முன்னாள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1984 ஆம் வருடத்திலும் திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் 1985 ஆம் வருடத்திலும், திண்டுக்கல் காரிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் 1987 ஆம் வருடத்திலும் பால் பெருக்குத் திட்டம் செயல்படுத்துவதை அந்தந்த ஒன்றியங்கள் ஏற்று செயல்படுத்தி வருகின்றன. மேலும், இவ்விணையம் உறுப்பினர் ஒன்றியங்களுக்காகத் தேவையான திரவ நைட்ரஜன், உறைவிந்து நிலையம், பொலிகாளைப் பேணல், கால்நடைத் தீவனம் முதலிய பொதுவான வசதிகளை அமைத்து ஒன்றியங்களுக்கு அளித்து வருகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

தற்சமயம் இவ்விணையத்தின் கீழ் 3 பால் பண்ணைகள் அம்பத்தூர், மாதவரம் மற்றும் அயனாவரம் ஆகிய இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இப்பால் பண்ணைகளின் திறன் நாளொன்றுக்கு 3 இலட்சம் லிட்டர்—அம்பத்தூர், 1.25 இலட்சம் — மதவரம், 12,000 லிட்டர்—அயனாவரம் ஆகும். அம்பத்தூர் மற்றும் மாதாவரம் பால் பண்ணைகளைப் பயன்படுத்தி பாலை பதப்படுத்தி, நிலைப்படுத்தி, பாலிதீன் பைகளின் மூலமாகவும், தானியங்கி நிலையங்களின் மூலமாகவும் பால் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அயனாவரம் பால் பண்ணை, பால் உப பொருட்களாகிய ஐஸ்கிரீம், யோகர்ட், லஸ்ஸி மற்றும் கோவா உற்பத்தி செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இது தவிர, மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள், கூட்டுறவு ஒன்றியங்களுக்கு சொந்தமான கிருஷ்ணகிரி, சேலம் ஈரோடு மற்றும் மதுரை ஆகிய 4 பால் பண்ணை மற்றும் பால்பொடி தயாரிக்கும் ஆலைகளின் மூலமாக பிற பால் உற்பத்தி பொருட்கள் அதாவது பால்பொடி, வெண்ணெய், நெய் மற்றும் பாலாடைகட்டி ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்பட்டு “ஆவின்” பெயரால் தமிழ்நாட்டிலும், மற்ற மாநிலங்களிலும் விற்பனை செய்ய உதவிபுரிகின்றது. இவ்விணையம் மற்ற ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொழில் நுட்ப உதவி அவ்வப்பொழுது அறிவிப்பதுடன், திட்ட ஆக்க விபரம் ஒப்பந்தப்புள்ளி அட்டவணை மேலும் பால் குளிரூட்டும் நிலையம் மற்றும் பால் பண்ணை நிறுவுதல் ஆகியவற்றைத் தாமே மேற்கொள்வதுடன், தேவைப்படின் விஸ்தரிப்பு வேலையையும் இலாப நோக்கமின்றி ஒருவர் சார்பில் மற்றவர் பெற்றுக் கொள்வது போன்ற அடிப்படை மேற்கொள்கிறது.

தேசிய பால்வள வாரியத்தின் பணி

இத்திட்டத்திற்கு இந்தியப்பால் பண்ணைக் கழகம் கடன்களை காலம் தாழ்த்தி கொடுப்பதற்கான சட்ட இசைவுக் காலம் 3 வருடங்கள் உள்ளிட்டு, 10 விழுக்காடு வட்டி கணக்கீட்டின்படி 15 ஆண்டுகளில் திருப்பி செலுத்தக் கூடிய கடன் மற்றும் மானியம் 70 : 30 என்ற விகிதத்தில் கொடுத்து உதவுகிறது. மேலும் கூட்டுறவு பால் சங்கங்கள் நிறுவ மற்றும் பராமரிக்க 100 விழுக்காடு மானியம் ஆக கொடுத்து உதவுகிறது. அத்துடன் தேசிய பால்வள வாரியம் தொழில் நுட்ப உதவி அளிப்பதுடன் திட்ட ஆக்க விபரம், ஒப்பந்தப் புள்ளி அட்டவணை மேலும் பால் குளிரூட்டும் நிலையங்கள், பால் பண்ணை நிறுவுதல் ஆகியவற்றைத் தானே மேற்கொள்வதுடன் தேவைப்படின் விஸ்தரிப்பு வேலையையும் இலாப நோக்கமின்றி ஒருவர் சார்பில் மற்றவர் பெற்றுக் கொள்வது போன்ற அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மாவட்ட ஒன்றியங்கள் வாரியாக கொள்முதல் செய்யப்பட்ட பால் :-

1990. ஏப்ரல் 12]

வரிசை எண்ணும்,
மாவட்டமும்.

	1987.			1988.			1989.		
	வருடத் திற்கு.	நாளொன் றுக்கு.	(சராசரியாக)	வருடத் திற்கு.	நாளொன் றுக்கு.	(சராசரியாக)	வருடத் திற்கு.	நாளொன் றுக்கு.	(சராசரியாக)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)			
1 செங்கை-அண்ணா	215.92	0.60	197.88	0.54	238.45	0.65			
2 தென்னாற்காடு	235.23	0.64	259.26	0.71	318.90	0.87			
3 வட ஆற்காடு- அம்பேத்கார் திருவண்ணாமலை- சம்புவராயர்	609.44	1.67	666.27	1.82	829.71	2.27			
4 தர்மபுரி ..	232.51	0.64	255.39	0.70	319.39	0.88			
5 சேலம் ..	496.36	1.36	550.50	1.50	699.48	1.92			
6 பெரியார் ..	353.04	0.97	356.37	0.97	477.64	1.31			
7 கோயம்புத்தூர்	173.32	0.47	255.87	0.70	388.42	1.06			
8 நீலகிரி	72.54	0.20	89.22	0.24	103.71	0.28			
9 திருச்சிராப்பள்ளி..	135.11	0.37	178.04	0.49	249.82	0.88			

துணைப்பரிகள்

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
10 தஞ்சாவூர் ..	50.88	0.14	49.74	0.14	61.25	0.17
11 புதுக்கோட்டை	10.40	0.03	11.38	0.03	17.57	0.05
12 திண்டுக்கல்- காயிதேமில்லத்.	120.40	0.33	139.42	0.38	175.44	0.48
13 மதுரை ..	157.93	0.43	282.51	0.77	366.72	1.00
14 இராமநாதபுரம் மற்றும் பசும்பொன் தேவர் திருமகன்	54.01	0.15	62.05	0.17	96.99	0.27
15 காமராசர் ..	52.83	0.14	45.13	0.12	61.35	0.17
16 நெல்லை-கட்ட பொம்மன்.	93.48	0.26	82.73	0.23	166.92	0.46
17 கன்னியாகுமரி ..	37.39	0.10	41.77	0.11	50.69	0.14
மொத்தம் ..	3,100.79	8.50	3,523.53	9.63	4,622.45	12.66

548

இணைப்புத் தரவு

11960 ஏப்ரல் 12

பால் விலை ;

D 25-104-26

அ. கொள்முதல் (உற்பத்தியாளர்களுக்கான விலை)

பால் உற்பத்தி மற்றும் கால்நடைகளின் பராமரிப்புச் செலவு அதிகரித்ததாலும் கொள்முதல் விலை விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டது ; -

காலம்.

(1)

எருமைப்பால்
கிலோ
(கொழுப்பு)
ஒன்றுக்கு.

பசும்பால்
கிலோ
(மொத்த
திடப்
பொருள்)
ஒன்றுக்கு.

(2)

(3)

ரூ. பை.

ரூ. பை.

15-8-1987 முதல் 14-10-1987 வரை

...

50.00

24.00

15-10-1987 முதல் 31-10-1987 வரை

...

48.00

24.00

1-11-1987 முதல் 31-3-1988 வரை

...

48.00

23.00

1-4-1988 முதல் 2-11-1988 வரை

...

50.00

24.00

3-11-1988 முதல் இன்று வரையிலும்

...

58.00

28.00

1990 ஏப்ரல் 12]

இணைப்புகள்

549

(ஆ) விற்பனை விலை

அதிகப்படியான கொள்முதல் விலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு கொடுத்ததாலும், பால் விநியோகப் பீடாக்குவரத்துச் செலவு மற்றும் பாலிதின் பை அடைப்பான் விலை அதிகரித்ததாலும், பணியாளர்களின் சம்பள விகிதம் அதிகரித்ததாலும், விற்பனை விலையை நீர்க்கண்டவாறு அவ்வப்போது மாற்றி அமைக்கப்பட்டது :-

	(1)	8-8-1987			1-11-1987			16-11-1988		
		முதல்			முதல்			முதல்		
		(2)			(3)			(4)		
		ரூ. பை.			ரூ. பை.			ரூ. பை.		
பால் அட்டைக்கு	...	4.20			4.50			5.00		
ரொக்கத்திற்கு	...	4.30			4.60			5.20		

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1990 ஏப்ரல் 12]

கால்நடைத் தீவன ஆலை :

தற்போது 3 கால்நடைத் தீவன ஆலைகள் ஒவ்வொன்றும், ஷிப்டு ஒன்றுக்கு 40 டன் உற்பத்தித் திறனுடன் சென்னை, ஆம்பூர் மற்றும் ஈரோடு ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. சென்னையிலுள்ள கால்நடைத் தீவன நிலையம் இவ்விணையத்தின் கீழ் இயங்குகிறது. ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையிலுள்ள கால்நடைத் தீவன உற்பத்தி ஆலை தொடர்ந்து குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டு இவ்விணையத்தின் மேற்பார்வையில் 1976 முதல் இயங்கி வருகிறது. ஈரோட்டிலுள்ள கால்நடைத் தீவன ஆலை, பெரியார் மாவட்ட ஒன்றியத்திற்குரியது.

கால்நடைத் தீவனத்தை, பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உற்பத்தியாளர்களுக்கும், கால்நடை பராமரிப்புத் துறையிலுள்ள கால்நடை பண்ணைகளுக்கும் மற்றும் கன்று வளர்ப்புத் திட்டங்களுக்கும், சென்னை மாநகராட்சி போன்ற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கும் விற்பனை செய்து வருகிறது. கால்நடைத் தீவன விற்பனையை அதிகரிக்கும் வகையில் உள்ளூர் விற்பனையாளரும் நியமிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். 1987, 1988 மற்றும் 1989 ஆம் ஆண்டுகளில் கால்நடைத் தீவனத்தின் விற்பனை கீழ்வருமாறு :—

(1)			
	1987 (2)	1988 (3)	1989 (4)
	(டன்கள்)		
மாதவரம்	13,737	14,067	19,686
ஆம்பூர்	6,971	7,023	7,888
ஈரோடு	11,976	17,250	25,560
மொத்தம்	32,684	38,340	53,134

ஈரோட்டிலுள்ள கால்நடைத் தீவன ஆலை, சேலம் பெரியார், கோயம்புத்தூர் மற்றும் நீலகிரி மாவட்டங்களுக்கான தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிறது. மேலும் மதுரையில் புதிதாக கட்டப்படும் கால்நடைத் தீவன ஆலை ஷிப்டு ஒன்றுக்கு 40 டன் திறனுடன் தென் மாவட்டங்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய கட்டப்பட்டு வருகிறது.

பால் மற்றும் பால் பொருட்களின் விற்பனை :

சென்னையிலுள்ள பால் பண்ணைகள் 4.5 விழுக்காடு கொழுப்புச் சத்தும், 8.5 விழுக்காடு கொழுப்புச் சத்தில்லாத திடச் சத்தும் உள்ள நிலைப்படுத்திய பாலை விற்பனை செய்து

[1990 ஏப்ரல் 12]

வருகின்றது, கடந்த ஆண்டில் சென்னையில் பால் விற்பனை நாளொன்றுக்கு 5.30 இலட்சம் லிட்டருக்கு எதிரிடையாக 5.9 இலட்சம் லிட்டர் பால் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டு இதை 6.75 இலட்சம் லிட்டராக உயர்த்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பால் நுகர்வோர்கள் தங்களின் பால் தேவையை 536 பால் விற்பனை நிலையங்கள், 51 பாலகங்கள் மற்றும் 130 தானியங்கி பால் விற்பனை நிலையங்கள் மற்றும் 99 பைபர் பிளாஸ்டிக் தொட்டிகள் (எப். ஆர். பி. டேங்க்) மூலமாக பெற்று வருகின்றனர். பால் நுகர்வோர்களைப் பால் விற்பனையில் ஈடுபாடு கொள்ளவும், உபயோகிப்பாளர்களுக்கு சேவையின் தரத்தை உயர்த்தவும் 31 பால் நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

1990—91 ஆம் வருடத்தில் கூடுதலாக 40 தானியங்கி பால் வழங்கு நிலையங்கள் சென்னையில் அமைக்கவும், இது தவிர 20 தானியங்கி பால் வழங்கும் நிலையங்கள் அமைக்க முக்கிய நகரமான மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம், ஈரோடு மற்றும் திருச்சியில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மற்றும் புறநகரில் தற்போதுள்ள பால் விற்பனை அளவாகிய (நாளொன்றுக்கு) 11.00 இலட்சம் லிட்டர், 1994 ஆம் ஆண்டில் நாளொன்றுக்கு 17.00 இலட்சம் லிட்டராக உயரும் என உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

பால் பொருட்கள் விற்பனை விபரம் பின்வருமாறு :

இனங்கள்	1987	1988	1989
(1)	(2)	(3)	(4)
(எண்கள் இலட்சத்தில்)			
பால் (லிட்டர்களில்)	1,872.45	1,941.80	2,146.20
நாளொன்றுக்கு சராசரி	5.13	5.32	5.88
வெண்ணெய் (கி. கிராமில்)	8.80	8.83	9.48
நெய் (கி. கிராமில்)	0.85	1.06	1.34
பால்பொடி (டன்களில்)	3.80	3.68	3.10

இணையத்தின் 1989—90 ஆம் ஆண்டின் மொத்த விற்பனை ரூபாய் 130.44 கோடியாகும்.

1990 ஏப்ரல் 12]

பால் பெருக்குத் திட்டம் : I

பால் பெருக்குத் திட்டம் முதல் கட்டமாக ஜூலை 1972 முதல் மார்ச் 1981 வரை செயல்படுத்தப்பட்டது. இதற்காக இத்திட்டங்களின் கீழ் ரூ. 15.64 கோடி தேசிய பால்வள வாரியம் வழங்கியதில் ரூ. 15.48 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது.

பால் பெருக்குத் திட்டம் : II

பால் பெருக்குத் திட்டம் I-ன் தொடர்ச்சியாக பால் பெருக்குத் திட்டம் II துவங்கப்பட்டது. பால் பெருக்குத் திட்டம் III-ன் கீழ் உள்ள முன்னேற்பாடு செயல்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் முன்பிருந்த 9 மாவட்டங்கள் தவிர திருச்சி ராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏப்ரல் 1985 முதல் துவங்கப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டம் முடிவுற்ற நிலையில் 12 மாவட்டங்களில் பால் உபரிக் காலத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு 10.15 இலட்சம் லிட்டர் பாலை 5,170 கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கொள்முதல் செய்ததன் வழி 8.19 இலட்சம் விவசாயிகள் பயன் அடைந்துள்ளார்கள். இத்திட்ட காலத்தில் ரூ. 26.26 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது.

பால் பெருக்குத் திட்டம் : III

ஆனந்த் பாணியில் ஒட்டுமொத்தமான கூட்டுறவில் ஒரு நிலையான எதிர்கால வளர்ச்சியை உருவாக்க, 13 மாவட்டங்களையும் நகர்ப்புற பால் பண்ணைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கருத்துரு ரூ. 68.19 கோடியில் தேசிய பால்வள நிறுவனத் திட்டம் 1987 ஆம் ஆண்டில் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உலக வங்கி குறிப்பிட்ட “கடன் வழங்குவதில் முன்நிபந்தனைகளை” செயல்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட நிர்வாக நிர்பந்தங்களின் காரணத்தினால் தேசிய பால்வள நிறுவனம் 1989 ஆம் ஆண்டில் தான் அவற்றை முன் பரிசீலனை செய்ய எடுத்துக் கொண்டது.

உலக வங்கியின் உதவியைப் பெற்று பால்வள பெருக்குத் திட்டம் III செயல்படுத்த தேவையான கடன் மற்றும் மான்யத்தை பெறுவதற்கான பேச்சுவார்த்தை முன்னாள் மின் துறை மற்றும் பால்வளத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தேசிய பால்வள வாரியத் தலைவர் டாக்டர் குரியன் அவர்களிடம் 20-5-1989 மற்றும் 4-8-1989 ஆகிய தேதிகளில் நடத்தினார்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

மேலும், கடந்த டிசம்பர் மாதம் மூன்றாவது பால்பெருக்குத் திட்டத்தை தமிழகத்தில் செயல்படுத்துவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளை தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த உலக வங்கிக் குழுவிடம் தமிழக அதிகாரிகள் கலந்துரையாடி, மேற்படி திட்டங்களுக்கான பொருளாதார உதவி உலக வங்கி மற்றும் தேசிய பால்வள வாரிய நிறுவனத்திடமிருந்து விரைவில் கிடைக்க ஒப்புதல் பெறப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது பால் பெருக்குத் திட்டத்தில் கீழ்க்காணும் பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த நிதி ஆண்டில் முதற் காலாண்டில் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளது:—

(1) தென் சென்னையில், சோழிங்கநல்லூரில் நாளொன்றுக்கு 3 இலட்சம் லிட்டர் கொள்திறனுள்ள ஒரு புதிய பால் பண்ணை அமைக்கப்பட உள்ளது. இது 1992 ஆம் ஆண்டிற்குள் முழுமையாகக் கட்டி முடிக்கப்படும்.

(2) அம்பத்தூர் பால் பண்ணையின் கொள்திறனை நாளொன்றுக்கு 3 இலட்சம் லிட்டர்களிலிருந்து 4 இலட்சம் லிட்டர்களாகவும், கிருஷ்ணகிரி பால்பண்ணையின் கொள்திறனை நாளொன்றுக்கு 1 இலட்சம் லிட்டர்களிலிருந்து 1.5 இலட்சம் லிட்டர்களாகவும், கோயம்புத்தூர் பால் பண்ணையின் கொள்திறனை நாளொன்றுக்கு 1 இலட்சம் லிட்டர்களிலிருந்து 1.5 இலட்சம் லிட்டர்களாகவும் மற்றும் மதுரை பால் பண்ணையின் கொள்திறனை நாளொன்றுக்கு 1.5 இலட்சம் லிட்டர்களிலிருந்து 2.5 இலட்சம் லிட்டர்களாகவும் விரிவாக்கம் செய்யப்பட உள்ளது.

(3) திருச்சிராப்பள்ளியில் நாளொன்றுக்கு 1.5 இலட்சம் லிட்டர் கொள்திறன் கொண்ட புதிய பால் பண்ணை அமைக்கப்படவுள்ளது.

(4) ஈரோடு மற்றும் சேலம் பால்பண்ணையின் கொள்திறனை நாளொன்றுக்கு 1.5 இலட்சம் லிட்டர்களிலிருந்து 3 இலட்சம் லிட்டர்களாக விரிவாக்கம் செய்யும் பணிகள் நடைபெற்று, முடிவுறும் தருவாயில் உள்ளது.

(5) செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் புக்கத்துறை என்னும் இடத்தில் நாளொன்றுக்கு 50,000 லிட்டர் கொள்திறன் கொண்ட புதிய பால்பண்ணை அமைக்கப்பட உள்ளது.

(6) தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரத்திலுள்ள குளிருட்டும் நிலையத்தை நாளொன்றுக்கு 1 இலட்சம் லிட்டர் கொள்திறன் கொண்ட பால்பண்ணை அமைக்கப்படவுள்ளது. திண்டுக்கல்—காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலுள்ள திண்டுக்

1990 ஏப்ரல் 12]

கல்லில் பால் குளிரூட்டும் நிலையத்தை நாளொன்றுக்கு 50,000 லிட்டர் கொள்திறன் கொண்ட பால்பண்ணையாகவும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

(7) வட ஆற்காடு—அம்பேத்கார் மாவட்டம் கொட்கல், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அரூர், சேலம் மாவட்டம் மேட்டூர் ஆகிய இடங்களில் நாளொன்றுக்கு 50,000 லிட்டர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் திண்டிவனத்தில் நாளொன்றுக்கு 30,000 லிட்டர் கொள்திறன் கொண்ட புதிய பால் குளிரூட்டும் நிலையங்களும் அமைக்கப்படவுள்ளன.

(8) செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்திலுள்ள திருவள்ளூர், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சின்னசேலம், வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திலுள்ள ஆம்பூர், திருவண்ணாமலை—சம்பவராயர் மாவட்டத்திலுள்ள அனக்காவூர், திருவண்ணாமலை, சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள நாமக்கல், பெரியார் மாவட்டத்திலுள்ள சத்தியமங்கலம், சங்கராண்டம்பாளையம், கோயமுத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள சுல்தான்பேட்டை, சண்முகாபுரம், மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள தேனி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள பெரம் டலூர், கரூர் மற்றும் ஜெயங்கொண்டசோழபுரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள பால் குளிரூட்டும் நிலையங்களின் கொள்திறன் விரிவாக்கம் செய்யப்படவுள்ளது. அதன் விவரம் பின்வருமாறு ;—

வரிசை எண்ணும்
மாவட்டத்தின் பெயரும்.

இடம்.

தற்போதுள்ள
கொள் திறன்.விரிவாக்கப்பட
வீருக்கும்
கொள் திறன்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 செங்கை-அண்ணா ..	திருவள்ளூர் ..	30	50
2 தென் ஆற்காடு ..	சின்ன சேலம் ..	30	50
3 வட ஆற்காடு— அம்பேத்கார் ..	ஆம்பூர் ..	30	50
4 திருவண்ணாமலை ..	திருவண்ணாமலை ..	30	100
—சம்பவராயர் ..	அனக்காவூர் ..	30	50

[1990 ஏப்ரல் 12]

(1)	(2)	(3)	(4)
5 சேலம்	.. நாமக்கல்	.. 30	50
6 பெரியார்	.. சத்தியமங்கலம்	.. 30	50
	சங்கராண்டாம்	30	50
	பாளையம்.		
7 கோயமுத்தூர்	.. சுல்தான்பேட்டை	10	50
	சண்முகாபுரம்	10	50
8 மதுரை	.. தேனி	.. 10	30
9 திருச்சிராப்பள்ளி	.. கரூர்	8	30
	பெரம்பலூர்	10	50
	ஜெயங்கொண்ட	2	10
	சோழபுரம்.		
10 தஞ்சாவூர்	.. மன்னார்குடி	.. 4	30

(9) ஈரோட்டில் நாளொன்றுக்கு 30 டன் உற்பத்தித் திறனுடன் ஒரு பால்பொடி ஆலை அமைக்கும் பணிகள் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாலை 1992 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(10) மதுரை மாவட்டத்தில் கப்பலூரில் நாளொன்றுக்கு 100 டன் கொள்திறனுள்ள கால்நடைத் தீவன ஆலை உருவாக்கும் பணிகள் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாலை 1990 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் உற்பத்தியை தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மாநிலத்திலுள்ள ஊரக, நகர்ப்புற பால்பண்ணைகளின் தற்போதைய நடைமுறை கொள்திறன் நாளொன்றுக்கு 12.5 இலட்சம் லிட்டராக இருக்கிறது. இதனை பால் உச்சகட்ட கொள்முதல் காலமான நவம்பர்/டிசம்பர்-90/ஜனவரி-91 ஆம் ஆண்டில் நாளொன்றுக்கு 15.5 இலட்சம் லிட்டர் கையாள ஏதுவாக உயர்த்தத் திட்டம் உள்ளது.

மூன்றாவது பால்பெருக்குத் திட்டத்தின் திட்டக்கால முடிவான 1994 வருடத்தில் தமிழகத்தில் பால் கொள்திறன் நாளொன்றுக்கு 27.50 இலட்சம் லிட்டர் திறனுடையதாக இருக்கும். மேலும் 1994 ஆம் ஆண்டிற்குள் பால் விற்பனையை சென்னை மற்றும் புறநகர் பகுதிகளில் நாளொன்றுக்கு 10 இலட்சம் லிட்டராகவும், மாவட்டங்களில் நாளொன்றுக்கு 7 இலட்சம் லிட்டராகவும் அதிகரிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

1990 ஏப்ரல் 12]

பால் பண்ணைகளில் பதனிடும் கொள்திறன்:

மாவட்டம்.

இருப்பிடம்.

தற்
போதைய
கொள்
திறன்.

(1)

(2)

(3)

(இலட்சத்தில்)

I. பெருநகர் பால்பண்ணைகள் :

சென்னை	...	மாதவரம்	..	1.75
		அம்பத்தூர்	...	3.00
				4.75

II. கிராமப்புற பால்பண்ணைகள் :

வடஆற்காடு-அம்பேத்கார்	...	வேலூர்	..	0.70
தர்மபுரி	..	கிருஷ்ணகிரி	..	0.50
சேலம்	..	சேலம்	..	1.50
பெரியார்	..	ஈரோடு	..	1.50
கோயம்புத்தூர்	...	கோயம்புத்தூர்	..	1.00
நீலகிரி	..	ஊட்டி	..	0.50
மதுரை	..	மதுரை	..	1.50
திருச்சிராப்பள்ளி	...	திருச்சிராப்பள்ளி	..	0.50
தஞ்சாவூர்	..	தஞ்சாவூர்	..	0.26
இராமநாதபுரம் மற்றும் பசும்பொன் தேவர் திருமகன்.		காரைக்குடி	..	0.50
நெல்லை-கட்டபொம்மன்		திருநெல்வேலி	..	0.50
கன்னியாகுமரி	..	நாகர்கோவில்	..	0.16
				9.62

மொத்தம் : (4.75 9.62) 14.37 (நாளொன்றுக்கு)

[1990 ஏப்ரல் 12]

(மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நாளொன்றுக்கு 14.37 இலட்சம் லிட்டர் பால் பதனிதும் கொள்திறன் சுமார் 2 இலட்சம் லிட்டர் பால் திரும்பவும் பதனிடப்படுவதால் (சென்னையில் 1.25 இலட்சம் லிட்டரும், இதர உற்பத்தி சமப்படுத்தும் பால் பண்ணையில் 0.75 இலட்சம் லிட்டரும்) நடைமுறை கொள்திறன் 12.37 இலட்சம் லிட்டர்கள் மட்டுமே ஆகும்).

பால் பெருக்கு மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் :

கடந்த ஆண்டில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க 453 பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு 243 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 13 இலட்சம் பசு மற்றும் எருமை கறவை இனங்கள் கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு அவைகளுக்குத் தேவைப்படும் செயற்கை இனவிருத்தி, கால்நடைத் தீவனங்கள், புல் உற்பத்திக்கான மானியம் நோய்க்கட்டுப்பாடு ஆகிய வசதிகள் அளிக்கப்பட்டன.

ஏறக்குறைய எல்லா பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் செயற்கை இனவிருத்தி செய்முறை புயிற்சி அளித்து 1989-90-ல் 5.84 இலட்சம் கறவை இனங்களுக்கு உறைவிந்து செலுத்தப் பட்டது.

எல்லா பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு ஒன்றியங்களிலும், நடமாடும் கால்நடை மருத்துவ உதவி தடங்கள் அமைத்து நல்ல பயிற்சி பெற்ற கால்நடை மருத்துவர்கள் மூலம் 1989 ஆம் ஆண்டு 4.77 இலட்சம் கால்நடைகளுக்கு, மருத்துவ உதவி செய்யப்பட்டது. மேலும், பால் உற்பத்தியாளர்களின் கால்நடைகளுக்கு அவசர மருத்துவ உதவி அளிக்க அவசர வழித் தடங்களும் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த வருடத்தில் 71 முறையான கால்நடை வழித்தடங்களும் 33 அவசர வழித்தடங்களும் பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டன.

இந்த வருடத்தில் செயற்கை இனவிருத்தியின் பயனாக 69,712 உயர்ந்த ரக கிடேரி கன்றுகள் பெறப்பட்டன. தமிழ்நாடு பசுக்களுடன் மேல்நாட்டு ஜெர்சி/பிரிசியன் இனங்களின் கலப்பினால் பால் உற்பத்தி அதிகரித்து உள்ளது. இவ்வாறு பிறந்த கிடேரிக் கன்றுகள் தங்கள் தாய் கறவையினங்களைக் காட்டிலும் 5 மடங்கு அதிகமான பாலைக் கொடுக்கும் திறனை பெற்றுள்ளன. எனவே, உயர்ந்த ரக அயல்நாட்டு விந்துக்கள் அதிக அளவில் தொடர்ந்து கிடைக்கச் செய்து அதன் மூலம் நாம் கால்நடைகளின் உற்பத்தித்திறனை பெருக்கும் நோக்

1990 ஏப்ரல் 12]

கோடு 1973 ஆம் ஆண்டு உதகையில் ஒரு ஜெர்சி இன கால் தடை பண்ணை நிறுவப்பட்டது. இந்தப் பண்ணையின் மூலம் உயர்ந்த ரக ஜெர்சி இன காளைகள் தொடர்ந்து பெறும் நிலை உறுதி செய்யப்பட்டது.

மேலும் பிரிசியன் இனக் காளைகளுக்கும் தேவை அதிகரித்தால் அந்த வகைக் காளைகளும் இந்தப் பண்ணையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அதிக வீரியமுள்ள அயல் இன ரகமான ஜெர்சி/பிரிசியன் இனங்களால் நம்நாட்டு உஷ்ண சீதோஷ்ண நிலையைத் தாக்குப் பிடிக்க முடிவதில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையினால் மேல் நாடுகளில் உள்ளதுபோல் அதிக பால் உற்பத்தி செய்ய அவற்றால் முடியவில்லை. மேலும், கால்நடை விஞ்ஞானிகள் நமது நாட்டு வெப்பநிலைக்கு ஏற்கும் வகையில் அயல் இன பாரம்பரியம் 50 விழுக்காடுகளுக்கு மிகைப்படாமல் பராமரிக்கப்பட வேண்டுமென கருதுகிறார்கள். எனவே, கலப்பின பசுக்களை மீண்டும் அயல் இன பொலிகாளையுடன் இன விருத்தி செய்யாமல் கலப்பின வகை காளைகளுடன் இன விருத்தி செய்து 50 விழுக்காடுகளுக்கு மேல் அயல் இனப் பாரம்பரியம் மிகாமல் இருக்கப் பார்க்க வேண்டும். நமது கலப்பின பசுக்களுக்கு இன விருத்தி செய்ய கலப்பின காளைகளை உற்பத்தி செய்யவும் பராமரிக்கவும் வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. இப்போது உதகையில் உள்ள ஜெர்சி பண்ணையில் கலப்பின ஜெர்சி காளைகளின்/கலப்பின காளைகளின் விந்துகள் சேகரிக்கப்பட்டு உறை விந்து குச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டு செயற்கை முறை இனவிருத்திக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

கலப்பின காளைப்பண்ணை :

கலப்பின உறைவிந்து குச்சிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு ரூ. 59 இலட்சம் செலவில் ஒரு கலப்பின காளை பண்ணை உருவாக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

எருமை இன உறைவிந்து நிலையம் :

எருமைகளின் பால் உற்பத்தி திறனை, முர்ரா இன எருமைகளின் கலப்பினால் அதிகரிக்க முடியும். முர்ரா இன உறைவிந்து தேவையை நிறைவுச் செய்ய ஈரோட்டில் ஒரு எருமை இன உறைவிந்து நிலையம் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையத்தில் 68 முர்ரா எருமை பொலிகாளை மூலமாக உறைவிந்துக் குச்சிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

[1990 ஏப்ரல் 12]

இந்த ஆண்டில் உதகை ஜெர்சி பண்ணை மூலம் 7.4 இலட்சம் அதிக விரியமுள்ள உறைவிந்து குச்சிகளும், ஈரோட்டில் உள்ள எருமை உறைவிந்து பண்ணையில் 2.34 இலட்சம் முர்ரா எருமை உறைவிந்து குச்சிகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

கால் நடை வழித்தோன்றல் ஆய்வுத்திட்டம் :

பொலி காளைகள் தான் பெற்றுள்ள பால் உற்பத்தித் திறனைத் தன் சந்ததிக்கு அளிக்கக்கூடிய திறமை அதற்கு இருக்கின்றனவா என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள இத்திட்டம் 1986 ஆம் ஆண்டில் ஈரோட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் தற்சமயம் தென்னாற்காடு, தர்மபுரி, சேலம், பெரியார் மற்றும் கோவை மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும், இத்திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும், பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்திலும் விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை இந்தத் திட்டத்தில் 22,410 முர்ரா இன உறைவிந்து குச்சிகளும், 9,665 கலப்பின உறைவிந்து குச்சிகளும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் பிறந்த பெண் கன்றுகளின் பால் உற்பத்தித் திறன் அவற்றின் தாயின் பால் உற்பத்தித் திறனுடன் ஒப்பிடப்பட்டு, இனவிருத்தி உபயோகித்த காளையின், பால் அதிகரிக்கும் திறன் கணிக்கப்படுகிறது.

பசுந்தீவனப் பெருக்குத்திட்டம் :

இத்திட்டம் தேசிய பால்வள/தேசிய பயன் குறைந்த நில அபிவிருத்தி வாரியத்தின் உதவியுடன் மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு ஒன்றியங்களின் மூலம் கிராம அளவில் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. பால் பெருக்குத் திட்ட மாவட்டங்களில், பசுந்தீவனம் பயிரிட 1,800 ஹெக்டேர் நிலம் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இது 1992 ஆம் ஆண்டில் 6,180 ஹெக்டேர் நிலமாக கொண்டுவர இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பால் உற்பத்திக்கு ஆகும் செலவு குறைக்கப்பட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கும், நுகர்வோர்களுக்கும் நன்மையாகும் வாய்ப்புள்ளது.

நாற்றங்கால் திட்டம் :

தேசிய பால்வள நிறுவனம், பசுந்தீவனம் மற்றும் மரக்கன்றுகள் வளர்ப்புக்கு நாற்றங்கால் அமைக்க நிதியுதவி வழங்கி வருகிறது. பால் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொரு நாற்றங்காலிலும் ஆண்டொன்றிற்கு 10,000 மரக்கன்றுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதற்காக ரூ. 4,500 வரை மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

1990 ஏப்ரல் 12]

புல் வளர்ப்புத் திட்டம் (கில்லி பாஸ்சர் திட்டம்) :

இத்திட்டத்தின்கீழ் எப்படி மழை நீரைத் தேக்கி பசுந்தீவனப் பெருக்கத்தை உண்டுபண்ணி, அதன் மூலம் கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீவனத்தைக் கொடுத்து பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதை எல்லாப்பால் உற்பத்தி வீவசாயிகளுக்கும் விளக்கப்படுகின்றது. இது மட்டுமில்லாது பால் உற்பத்தி சங்க அங்கத்தினர்களின் விவசாயத்திற்கு உபயோகமற்ற காலி நிலங்களை குறைந்தது $\frac{1}{4}$ ஹெக்டேர் நிலத்தில் நல்ல தரமுள்ள விதையை அளித்து புல் வளர்ப்பு மற்றும் பசுந்தீவனத்தைப் பெருக்க உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கிராம வன திட்டத்தின்படி பால் உற்பத்தியாளர் சங்கங்களின் சாதாரண புல் தரையையும் அரசு நிலம் மற்றும் வனத்துறையின் நிலங்கள் ஆகியவற்றை நீண்டகால குத்தகைக்கு எடுத்து 10 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பிலாவது புல் அல்லது பசுந்தீவனம் நாற்றங்கால்கள் வளரச்செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. இத்தகைய பசுந்தீவன நிலப்பரப்பானது சங்க உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு செயல் விளக்க நிலமாக இருப்பதோடு பசுந்தீவனம் கிடைக்கவும் உதவுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் 124 நாற்றங்கால்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, 11.58 இலட்சம் விதைக்கன்றுகள் மூலம் பசுந்தீவனம் பெருக்க 2,052 ஹெக்டேர் நிலம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

விவசாய வனத் திட்டத்தில் கீழ் 15 சங்கங்களில் 505 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் பசுந்தீவன கன்றுகள் வளர்க்கப்பட்டு இதன் மூலம் 954 விவசாயிகள் பயனடைகிறார்கள்.

கிராமவன திட்டத்தின் கீழ் 150 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் 31,214 விதைக் கன்றுகள் பயிர் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

ஏற்பு கால்நடை இனவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் கலப்பின பசுங் கன்று வளர்ப்புத் திட்டம் :

தமிழ்நாட்டில் 6 மாவட்டங்களில் முறையே தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார், திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர், மதுரை, சேலம் மற்றும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் தமிழ்நாடு பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு இணையத்தினால், கலப்பின பசுங்கன்று வளர்ப்புத் திட்டம் அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

நான்கு மாத வயது முதல் பத்து மாத வயதிற்குள் உள்ள கலப்பின பசுங்கன்றுகள் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகள், குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயக் கூலிகளை பயனாளிகள் (Beneficiaries) இத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

இத்திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொரு பயனாளியும், ஒரு கன்று வீதம் வளர்க்க திட்டத்தில் மானியம் தீவனமாக அளிக்கப்படுகிறது.

1988-89 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாடு பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு இணையம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 2,013 கன்றுகள் என்ற இலக்கைத் தாண்டி 2,069 கன்றுகளை ரூ. 63.89 இலட்சம் செலவில் சேர்த்துள்ளது.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 3,250 கன்றுகள் என நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கு எட்டப்பட்டுள்ளது. அதற்காக அரசு நிதியாக ரூ. 101.97 இலட்சங்கள் ஒதுக்கியுள்ளது.

தமிழ்நாடு பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு இணையம் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 6,500 கலப்பின பசுங்கன்றுகள் ரூ. 202.63 இலட்சங்கள் செலவிலும் மற்றும் 200 ஏருமைக்கன்றுகள் ரூ. 6.80 இலட்சங்கள் செலவிலும் சேர்ப்பதற்கான கருத்துரு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

1590 ஏப்ரல் 12]

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நலன்.

1990—91.

அத்தியாயம் 1.

1. பொதுவான அனுகுமுறை

நாட்டின் உற்பத்தித் திறனை பெருக்குவதில் தொழிலாளர்களுக்கு முக்கிய பங்கு பணி இருந்தாலும், தொழிலாளர்கள் இவ்வகையில் மிக முக்கியமாகவும் தவிர்க்க முடியாதவர்களாகவும் கருதப்படுகின்றனர். இன்றைய தொழில் நுட்ப மற்றும் அறிவியல், விஞ்ஞானத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தின் காரணமாகவும் அதன் அடிப்படையில் ஏற்பட்டுள்ள இதர சூழ்நிலைகள் காரணமாகவும் தொழிற்சாலைகளிலும் ஏனைய தொழில் நிறுவனங்களிலும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை, குறைக்க வழிவகைகள் ஏற்படலாம். இருப்பினும் தொழிலாளர்களுடைய ஆக்கப் பூர்வமான பணியை, உழைப்பை, நிரந்தரமாக முடக்கி வைக்கவோ, நிறுத்தவோ, தவிர்க்கவோ இயலாது. ஆகவே தான் இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் சிறப்பைக் கருதி அவர்களது வளர்ச்சியிலும் மேம்பாட்டிலும் அக்கறை கொண்டு, இதனை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

1.2 அதே நேரத்தில் தொழில் வளர்ச்சியும் ஆக்கப் பணியும் பொறுத்தமட்டில் முன்னேற்றம் அவசியம் என கருதப்படுகிறது. தொழில் வளர்ச்சியும் தொழிலாளர் நலனும் அரசின் முக்கிய குறிக்கோள் எனக் கருதப்பட்டு, இதனையே அரசு ஒரு பின்பற்றத்தக்க வழிவகையாக கொண்டுள்ளது.

1.3 தொழிலாளர்களின் “வேலை நிறுத்தம்” உரிமைக்கு எதிராகவோ அல்லது கதவடைப்பு செய்யும் நிர்வாகத்தினருக்கு சாதகமாகவோ இருப்பது இந்த அரசின் கொள்கை அல்ல. மாறாக, எவ்வகையிலும் நாட்டின் உற்பத்தித் திறன் பாதிப்பிற்கு உட்படலாகாது என்பதே அரசின் எண்ணம். தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்த நடவடிக்கைகளுக்கும், மற்றும் நிர்வாகத்தினரின் கதவடைப்பு போன்ற நடவடிக்கைகளுக்கான எண்மையான காரணங்களை அறிந்து அவைகளை களைந்து, நல்ல ஆரோக்கியமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் இந்த அரசு மிகவும் நாட்டம் கொண்டுள்ளது. இதற்காக தொழிலாளர் நலத்துறை முடுக்கி விடப்பட்டு மிகவும் முனைப்பாகவும், ஆக்கப் பூர்வமாகவும் பணியாற்றிடவும், மேற்குறிப்பிட்டுள்ள குறைபாடுகள் களைந்திடவும் செயற்திட்டங்கள் தீட்டி, ஏற்படும் சிக்கல்களை போக்கவும் துரித நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு அரசு இயந்திரம் செயல்பட்டு வருகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

1.4 அரசினரால் அவ்வப்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நலத் திட்டங்கள், மற்றும் வளர்ச்சிப் பணிகள் உண்மையில் தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றும் ஏனைய சம்பந்தப்பட்ட வாக்கத்திற்கும் போய்ச்சேரும் வகையில், திட்டங்களை தீட்டுவதில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள், நீதிமன்ற ஆணைகள்/தீர்ப்புகளை அமுல் செய்யாதவர்களின் மீது குற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், தொடர்ந்து இந்த அரசு தண்டனையோ அல்லது தண்டிப்பதையோ மட்டும் வழிவகையாக எண்ணாமல் இன்னமும் சற்று தாழ்ந்து சுமுகமான முறையில் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதையே விரும்புகிறது. இந்த வகையில் தொழிலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தினருக்கிடையே எழுகின்ற பிரச்சனைகளை சமூக ரீதியில், நாட்டின் நலன் கருதியும், உற்பத்தி திறன் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதோடு, தொழிலாளருக்கு நலம் பயக்கும் சட்டங்களை நியாயமான முறையில் அமுல்படுத்தவும் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

1.5 தொழிலாளர் மற்றும் அதில் வகைப்படுத்தாத தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் பெரும்பாலான பிரச்சினைகள் மற்ற நிலைமைகளை அரசு முழுமையாக அறிந்துள்ளது. வகைப்படுத்தப்படாத தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் பெரும்பாலும் புறநகர் பகுதிகளில் வாழ்பவராக இருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களது உரிமைகளையும், அவர்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்டுள்ள நலத்திட்டங்கள், மற்றும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய குறைந்த பட்சக் கூலி போன்ற பணி நிலவரங்களும் அறியாத துர்பாக்கியசாலிகளாக இருக்கின்றார்கள். எனவே தான், இந்த அரசு இவ்வகை தொழிலாளர்கள் நலன் கருதி செம்மையான முறையில் விரைவு நடவடிக்கைகள் எடுத்து அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான சலுகைகள் கிடைக்க பாடுபட்டு வருகிறது. அரசு, இதனை ஒரு கொள்கையாகக் கொண்டு வகைப்படுத்தப்படாத தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்தபட்சக் கூலியை இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை திருத்தம் செய்து சீராய்வு செய்ய உத்தேசித்துள்ளது. இந்த வகையில் வாழ்க்கை செலவுப் புள்ளி 50 புள்ளிகளுக்கு மிகைப்படும்போதோ அல்லது இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறையோ இவ்விதம் குறைந்த பட்சக் கூலியை திருத்தியமைக்க முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. தொழில் நல்லுறவில் ஒரு புதிய அணுகுமுறை :

1.6 நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும், சமூகத் தொழில் உறவு, மிக முக்கியமானதாகும். வளர்ந்து வரும் தொழில் வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும், விரைவாக முன்னேறி வரும் தொழில் மையத்தின் காரணமாகவும் தொழில் உறவுகளில் சிறிது விரிசல் ஏற்பட்டு சில நேர்வு

1990 ஏப்ரல் 12]

களில் சற்று சிக்கலான பிரச்சினைகளாக உருவெடுக்கின்றன. தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையில் அதிக அளவில் பிரச்சினைகள் தோன்றி வருகின்றன. இம்மாதிரியான நேர்வுகளில் சமுதாயமான தீர்வு காணப் பெறாத அவர்களுக்கிடையே சிக்கலை ஏற்படுத்திக் கொள்வதும் காணப்படுகிறது. இவ்விதமான சிக்கல்கள், சம்பந்தப்பட்ட பகுதியினருக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்துவதோடன்றி நுகர்வோரின் தேவைக்கான உற்பத்தித் திறனையும் பாதிக்கிறது. எனவே தொழில் வளத் திற்குரிய ஆதரவை சமூகம் தர இயலாத நேர்வில், தொழிலாளர்களும் சரி, வேலையளிப்போரும் சரி முன்னேற முடியாது. இவ்விதம் சமுதாய நலன் கருதி, சமூக நலனை நினைவிற் கொண்டு, உற்பத்தியையும், உற்பத்தித் திறனை வெகுவாக பாதிக்கும் காரண காரியங்களையும் அறிந்து அவற்றைத் தடுத்து தகர்த்தெரிய வேண்டியுள்ளது. எனவே, தொழில் உறவின் காரணமாக ஒரு நல்ல சூழ்நிலையையும், தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் காரணமாக எழும் தொழில் அமைதியின்மையை அகற்றியும், நாட்டில் தொழில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதே அரசின் தலையாய கடமையாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் காரணமாக தொழில் உறவில் நல்ல சீரான முன்னேற்றத்தையும் நல்ல ஏற்புடைய சூழ்நிலையையும் உருவாக்குவதில் அரசு நாட்டம் கொண்டுள்ளது. தொழிலாளர்களும் நிர்வாகத்தினரும் இணைந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபட வேண்டுமென்பதே அரசின் எண்ணம். தொழிலாளர்களின் நலனும், நிர்வாகத்தினரின் உரிமைகளும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப்பிணைந்து ஒன்றோடொன்று சார்ந்துள்ளன. ஆனால் சுயமாக இயங்கலாகாது. பிரச்சினைகளை மேலும் சிக்கலாக்காமல், பொது நோக்குடன், பொது நலன் கருதி பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் அக்கறைகாட்டும் பாங்கை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறு வகையில் சொல்ல வேண்டுமாயின், அரசாங்கமும், சமுதாயமும் எதிர்பார்க்கின்ற அளவு, தன்னலம் கருதாமல், தியாக மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சட்டம் மற்றும் வழக்காடுதல் போன்ற சிக்கல்களைக் குறைப்பதில் அக்கறை செலுத்தி, மனிதநேயம், நம்பிக்கை மற்றும் ஒற்றுமையுடன் பிரச்சினைகளை அணுகுவதில் மிகுந்த அக்கறையைக் காட்டுதல் வேண்டும். இந்த தத்துவத்தின் அடிப்படையில், நல்ல சூழ்நிலையுடனும், செம்மையான அளவில் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையுடன் கூடிய தொழில் அமைதியைக் காத்திடவும் தொழில் உறவை வலுப்படுத்தவும் இந்த அரசு அனைத்து வழிகளிலும் பாடுபட்டு வருகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

புதிய அணுகுமுறையில் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் வகையில் தொழில் நல்லுறவை நிலைநாட்டவும் புதிய யுக்திகளை புகுத்தும் நோக்குடனும், அரசு சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அவை :—

(அ) தொழிலாளர்கள் கூட்டுப் பொறுப்பினை வளர்த்தல்.

(ஆ) மதிப்பீட்டு முறை பற்றிய சொற்பொருள் விளக்கத்தைத் திருத்தியமைத்தல்.

(இ) புதிய கருத்து ஒருமைப்பாட்டு முறையைக் கொண்டு வருதல்.

(ஈ) ஒருவருக்கொருவர் நன்கு புரிந்து செயல்பட உதவுதல்.

(உ) மனத்திற்கிசைந்த தொழில் அமைதியையும் சூழ்நிலையையும் வளர்த்தல்.

அ. நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் தொழில் நல்லுறவு :

1.7 தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில் நல்லுறவு சிறப்பாகவே உள்ளது. மேலும் 1989-ஆம் ஆண்டில் வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்பு போன்றவை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே காணப்பட்டுள்ளன. 1988-ஆம் ஆண்டில் 190 வேலை நிறுத்தங்கள் இருந்தன. ஆனால் அவற்றின் எண்ணிக்கை 1989-ஆம் ஆண்டில் 168 மட்டுமே. 1988 ஆம் ஆண்டில் 21, 1989-ஆம் ஆண்டில் கதவடைப்பு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 18. இவ்விதமே 1988-ஆம் ஆண்டில் வேலை நிறுத்தங்களின் காரணமாக 16,93,193 மனிதநாட்கள் இழப்பிற்கு மாறாக 1989-ஆம் ஆண்டில் இதன் அளவு 14,54,084 மட்டுமே.

ஆ. தொழிற்தகராறுகளை பயனுள்ள முறையில் தீர்த்தல் :

1.8 மாநில சமரச அலுவலர்களால், மொத்தம் உள்ள 11,110 தொழிற் தகராறுகளில் 9,213 தொழிற் தகராறுகள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. இது 83 சதவிகிதம் ஆகும். இதில் தொழிலாளர் ஆணையர் மற்றும் தொழிலாளர் துறையின் முதுநிலை அதிகாரிகளால் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட பெரிய ஒப்பந்தங்களும் அடங்கும். சில முக்கிய ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் மாண்புமிகு தொழிலாளர் மற்றும் செய்தித்துறை அமைச்சர் ஆகியோரின் உதவியும் ஆலோசனையும் தொழிலாளர் துறைக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பிருந்தது. ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தங்களில் முடிய

1990 ஏப்ரல் 12]

நிர்வாகங்களைத் திறக்கவும், பெருமளவிலான அமைதியின் மையைத் தூடுக்கவும் வழிகோலிய கீழ்க்கண்ட முக்கிய ஒப்பந்தங் களைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம் :—

ஒப்பந்தம்
ஏற்பட்ட
தேதி.

தொழிலா
ளர்களின்
எண்
ணிக்கை.

(1)

(2)

(3)

1. மெட்டல் பாக்ஸ் (இந்தியா) லிட்., தண்டையார்பேட்டை, சென்னை. 24-4-1989 1,050
2. ருக்மணி மில்ஸ், சிலைமான், மதுரை. 28-6-1989 600
3. பேரீஸ் கன்பெக்ஷனரி லிட்., நெல்லிக்குப்பம். 1-9-1989 435
4. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் 28-9-1989 21,000
5. சினிமா தொழிலாளர்கள் .. 8-10-1989 சுமார் 10,000
6. ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் ப்ராடக்ட்ஸ் இண்டியா லிட்., சென்னை-63. 3-1-1990 3,030
7. சேஷசாயி பேப்பர் அண்டு போர்ட்ஸ் லிமிடெட், சேலம். 7-1-1990 2,200
8. ஜி. கே. டி. டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர். 11-1-1990 850
9. தமிழகத்திலுள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள். 5-4-1989 சுமார் 20,000
10. சிம்கோ மீட்டர்ஸ், திருச்சி .. 29-9-1989 750
11. பென்னர் (இண்டியா) லிட்., மதுரை. 26-9-1989 1,055
12. தமிழ்நாடு சிமெண்ட்ஸ், ஆலங் குளம் மற்றும் அதன் உப நிறுவனங்கள். 24-10-1989 2,250

[1990 ஏப்ரல் 12]

13. கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பிளாஸ் 30-5-1989 502
டிக்கஸ் (இந்தியா) லிட்., மேட்
ரூர் டேம்.
14. விம்கோ சால்ட் பேக்டரி, 8-12-1989 60 தொழி
வேதாரண்யம், லாளர்கள்
300 ஒப்
பந்த
தொழிலா
ளர்கள்.

மூடப்பட்ட ஆலைகள் மற்றும் பொறியியல் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்தல்.

1.9. பல்வேறு மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் குறிப் பாக பஞ்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களின் துயர் துடைக்க அவர்களுக்கு நிவாரண நிதி அளித்தும் நிதி ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக நிர்வாகத்தினருக்கு மூடிய ஆலை களைத் திறக்க நிதி உதவி அளிக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வந்துள்ளது. 1989-ஆம் ஆண்டில் 19 மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் மற்றும் 4 பொறியியல் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதியி லிருந்து ரூ. 35.25 லட்சம் நிவாரணமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் 14,100 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர். இதற்கு மேலாக முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 33,91,400-ஐ முதலமைச்சர் அளித்துள்ளார். இதனால் மூடப் பட்டுள்ள 19 பஞ்சாலைகள் மற்றும் 4 பொறியியல் நிறுவனங் களிலுள்ள 16,957 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர். இவ்விவரங்கள் இணைப்பு 1-ல் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈ. மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறத்தல்.

1.10 இவ்வரசு ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் மூடிய ஆலை களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நீண்ட கால நிவாரண மளிக்க மூடிய ஆலைகளைத் திறக்க எல்லா தீவிர முயற்சி களையும் மேற்கொண்டு 1989 ஓராண்டுக்குள் தொழிலாளர் களுக்கு வேலையளிக்கும் வகையில் கீழ்க்கண்ட மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்து ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைச் செப்தது.

1990 ஏப்ரல் 12]

வரிசை எண்ணும் ஆலையின் பெயரும்.	மூடப் பட்ட தேதி.	திறக்கப் பட்ட தேதி.	தொழிலா ளர்கள் எண்ணிக் கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் லிட்., ஆலைப் புதூர், கோயம்புத்தூர்.	8-6-1981	15-3-1989	250
2. கே. ஜி. எஸ். ஸ்பின்னர்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	8-1-1985	15-3-1989	150
3. வாகதேவா டெக்ஸ் டைல்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	27-4-1987	15-3-1989	83
4. ஸ்ரீபாலாஜி காட்டன் மில்ஸ், வேம்படிதளம், சேலம் மாவட்டம்.	7-8-1987	21-8-1989	225
5. கோயம்புத்தூர் அமர் ஜோதி மில்ஸ்.	30-9-1987	9-2-1989	147
6. ராம்ஸ்-டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	30-10-1987	12-4-1989	170
7. அமராவதி டையிங்ஸ், உடு மலை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	23-12-1987	8-11-1989	93
8. சற்குணா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	22-8-1988	10-7-1989	220
9. ருக்மணி மில்ஸ், சிலை மான்,	29-10-1988	17-7-1989	600

உ. தொழில் நீதிமன்றங்களை வலுப்படுத்துதல் ;

1.11. தொழில் தகராறுகள் குறித்த வழக்குகள் நீதிமன்
றங்களில் தேக்கமடைந்து காலதாமதமாகிறது. அதின்
உவனத்தில் உள்ளதால், இதன் காரணமாக நீதிமன் றங்களின்

[1990 ஏப்ரல் 12]

எண்ணிக்கையை உயர்த்தும் வகையில் மேலும் கூடுதலாக மூன்று லேபர் கோர்ட்டுகள் முறையே, வேலூர், சேலம், மற்றும் திருச்சி ஆகிய பகுதிகளில் துவக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் ஓரளவு நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறைவாகவும், உடனடி தீர்வு காணவும் வழிவகைகள் காணப்பட்டுள்ளன. மேலும், வழக்குகளுக்கு விரைவில் தீர்வு காணும் வகையிலும், தொழிலாளர் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் வசதிகளைக் கருத்திற்கொண்டும், சென்னை மாநகரில் இயங்கும் கூடுதல் லேபர் கோர்ட்டை கடலூருக்கும், இவ்விதமே மதுரையில் இயங்கும் கூடுதல் லேபர் கோர்ட்டை திருநெல்வேலிக்கும் மாற்றல் செய்ய அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

ன. வலிவான ஒருங்கிணைந்த தொழிற்சங்கத் தேவை:

1.12. வளமான தொழில் உதவிக்கு வலிவான, பொறுப்புள்ள தொழிற்சங்கம் இன்றியமையாததாகும். ஒரு வலிவான சங்கம் இருக்கிறது என்பதே தொழிலாளர்களுக்கு தங்களின் சட்டப்படியான நலன்கள் காக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையின் ஆதாரமாக இருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கை நிறைவான தொழிலுறவை நிறுவிட மிகுந்தளவு உதவியாக இருக்கும். மிகுந்த அளவிலான தொழிற் சங்கங்கள், தொழிலாளர்களின் கூட்டு பேர ஆற்றலை வலிவு குன்றச் செய்வதோடு மட்டுமல்லாது தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதிக்கும் வகையில் சங்கங்களுக்கிடையே தேவையற்ற போட்டி மனப்பான்மையையும் உருவாக்குகிறது. தொழிலாளர்கள் பெரும் அளவில் நன்மை பெறும் பொருட்டு அவர்களின் நன்மைக்குரிய சட்டப்படியான கடமையினை நிறைவேற்றி இத்துறை தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

3. அமுலாக்கம் :-

அ. தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் அமுலாக்கம் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சிறப்பு முயற்சிகள்.

1.13. கடைகள் மற்றும் வர்த்தக நிறுவனங்கள், உணவு நிறுவனங்கள், பீடி நிறுவனங்கள் போன்ற நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் போன்ற பல்வேறு பிரிவுத் தொழிலாளர்களின் பணி நிலைகளின் பொருட்டு பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் அமுலில் இருந்து வந்த போதும், மேற்படிச் சட்ட அமுலாக்கம் சிறந்த முறையில் இல்லாவிடில், அச் சட்டத்தின் பயன்கள் தொழிலாளர்களைச் சென்றடையாது. எனவே தொழிலாளர் நலச் சட்ட அமுலாக்கம் பயனுள்ள வகையிலும், தீவிரமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், தொழிலாளர் துறையின் சட்ட அமுலாக்க அமைப்பு சீர் செய்யப்

1990 ஏப்ரல் 12]

பட்டுள்ளது. இதன்பொருட்டு, தக்க நடை முறைத் திறன் மற்றும் சரியான வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மரபு வழியான ஆய்வுகள் மற்றும் வழக்கு நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்வதற்குப் பதிலாக, கொள்கை மற்றும் செயல் முறைகளுக்கு புது வடிவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தை அமுலாக்கம் செய்யும் முன்னர், தவறு செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு உரிய அறிவுரைகள் மற்றும் சட்ட விவரங்களைக் கற்பிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அமுலாக்கப் பணியின் முக்கிய குறிக் கோளை விரிவாக்கும் வகையில் பின்வரும் தன்மைகள் சுருங்கக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.—

1. சட்டத்தின் பயன்களை தொழிலாளர்கள் அடையச் செய்வது.

2. நுகர்வோர் நலத்தை பாதுகாத்தல்.

3. சட்டத்தை அமல் செய்வதன் மூலம் துன்புறுத்தலையும், அச்சுறுத்தலையும் தவிர்த்தல்.

1.14. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர் சங்கத்திடையே நல்ல எதிர் விளைவுகளும், விழிப்புணர்வும் ஏற்பட்டுள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில், இம் மாநிலத்தில் முக்கிய நகரங்களிலுள்ள பெரிய நிறுவனங்களை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில், மாநிலம் தழுவிய அளவில் சிறப்பு ஆய்வு இயக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் வலியுறுத்தும், சட்ட ரீதியான தேவைகளை நிறுவனங்கள் கடைபிடிக்கவேண்டிய சூழல்கள் ஏற்பட்டன. ஆரம்பத்தில் நிறுவனங்கள் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த போதும், கருத்தரங்குகள் மற்றும் கூட்டங்கள் மூலம் தக்க விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டதனால் அவர்கள் தற்போது அலுவலர்களுடன் இணக்க நிலையில் இருந்து வருகின்றனர்.

1.15. எடையளவுகள் சட்டத்தின் கீழும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பின் பொருட்டு, சிறப்பு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதுடன் முரண்பாடுகள் காணப்பெறும் தருணங்களில் உரிய வழக்கு நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. குற்றங்களை ஈடு செய்தல் முறைக்கு முதன்முதலாக சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இம் முறை வர்த்தகர்கள் தங்களின் தவறினை உணரவும், நீதிமன்றம் செல்வதை தவிர்க்கவும் பெரிதும் உதவுகிறது. மேலும், இம் முறையின் மூலம் சட்ட அமுலாக்க அலுவலர்கள், தங்களது பொறுப்பு மிக்க பிற அலுவலக பணிகளை தவிர்த்து, நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று, வழக்கின் பொருட்டு, அங்கு பெருத்த கால விரயத்தை செய்வதும், இதன் மூலம் தடுக்கப்பட்டுள்ள

[1990 ஏப்ரல் 12]

ளது. இம் முறையின் மூலம், உரிய சட்டப் பிரிவுகளை பயன்படுத்தி, கடந்த 9 மாதங்களில் (1—4—1989 முதல் 31—12—1989 வரை) 9,584 வழக்குகளில் ரூ. 13,47,145 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆ முறைப்படுத்தப்படாத அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்களின் நலனை பாதுகாக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிய முயற்சிகள்.

1.16. போராடும் வலிவற்ற அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் சட்ட ரீதியான சலுகைகளை அளிப்பதில் இவ்வரசு பெரிதும் அக்கறை கொண்டுள்ளது. இப் பணியில், 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த பட்ச ஊதியச் சட்டம், பெரும் பங்கேற்று வருகிறது. இச் சட்ட அட்டவணையில் இதுநாள் வரை 70 தொழில்கள் சேர்க்கப்பட்டு, அத் தொழில்களில் உள்ள பல்வேறு தொழிற் பிரிவுகளுக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதிய விகிதங்கள் நிர்ணயம்/மறு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பரிசீலனைக்குரிய ஆண்டில் கோணி தொழிலுக்கு முதன் முறையாக குறைந்த பட்ச ஊதிய விகிதங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், பின்வரும் தொழில்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதிய விகிதங்கள் மறு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. மருத்துவமனை மற்றும் மருத்துவ இல்லத் தொழில் (அரசு மற்றும் சு.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைகள் மற்றும் மருந்தகங்கள் நீங்கலாக).

2. விவசாயம் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த தொழில்.

3. புகையிலை தயாரிப்புத் (பீடி தயாரிப்பு உள்பட) தொழில்.

4. கைத்தறி நெசவுத் தொழில்.

5. புகையிலை தயாரிப்புத் (பீடி சுருட்டுதல்) தொழில்.

6. சுடைகள் மற்றும் வர்த்தக நிறுவனங்கள்

1.17. குறைந்த பட்ச ஊதிய நிர்ணயம்/மறு நிர்ணயம் குறித்துப் பின்வரும் தொழில்கள் தொடர்பாக ஆலோசனைக் குழுக்கள் அரசால் அமைக்கப்பட்டு, அவைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

1990 ஏப்ரல் 12]

குறைந்தபட்ச ஊதிய நிர்ணயம்.

1. தகர கொள்கலன்கள் தயாரிப்புத் தொழில்.
2. எலக்ட்ரானிக் தொழில்.
3. தேங்காய் உரிக்கும் தொழில்.
4. காகிதம் மற்றும் அது தொடர்புடைய தொழில்கள்.
5. பாலிதீன், புராசசிங் போம் வகைகள் மற்றும் பிளாஸ்டிக் தயாரிப்புத் தொழில்.
6. பட்டு வளர்ப்புத் தொழில்.
7. அப்பளம் தயாரிக்கும் தொழில்.

குறைந்தபட்ச ஊதிய மறு நிர்ணயம்.

1. முந்திரி தொழில்.
2. வெளுப்பாக்கல் அல்லது சாயம் தோய்த்தல் அல்லது இரு தொழில்கள்.
3. திரைப்பட தொழில் (தயாரிப்பு, விநியோகம் மற்றும் விளம்பரம் உட்பட).
4. உணவு நிறுவனங்கள்.

1.18. கீழ்க்காணும் தொழில்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதிய நிர்ணயம் தொடர்பாக ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைப்பது குறித்த செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன :—

1. கெமிக்கல் மற்றும் டிஸ்டில்லரி தொழில்.
2. பட்டு இழை முறுக்கும் தொழில்.
3. கைவினைத் தொழில்.
4. நர்சரிப் பள்ளிகள், தனிப்பயிற்சி கல்லூரிகள் போன்ற வர்த்தக ரீதியில் நடத்தப்பெறும் கல்வி நிறுவனங்கள் தொழில்.

1.19. பின்வரும் தொழில்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதிய நிர்ணயம்/மறு நிர்ணயம் குறித்த செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

[1990 ஏப்ரல் 12]

குறைந்த பட்ச ஊதிய நிர்ணயம்.

1. கழிவுப் பஞ்சாலை தொழில் (குழு முறை).
2. கள் மற்றும் பதநீர் இறக்கும் தொழில் (குழு முறை).

குறைந்த பட்ச ஊதிய மறு நிர்ணயம் (அறிவிப்பு முறை).

1. காபி பதப்படுத்தும் தொழில்.
2. அரிசி ஆலை, மாவு ஆலை மற்றும் பருப்பு ஆலைத் தொழில்.
3. வாசனை மற்றும் மெல்லும் புகையில்ல தயாரிப்புத் தொழில்.
4. மூக்குப்பொடி தயாரிப்புத் தொழில்.
5. பொது மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழில்.
6. தோல் மற்றும் தோல் பதனிடும் தொழில்.
7. கயிறு தயாரிக்கும் தொழில்.
8. தீப்பெட்டி மற்றும் பட்டாசு தொழில்.
9. செங்கல் மற்றும் ஓடு தயாரிக்கும் தொழில்.
10. லாண்டரி மற்றும் துணி வெளுக்கும் தொழில்.
11. ஜவ்வரிசி தொழில்.
12. அச்சக தொழில்.
13. விலைக்கு வாங்கும் தேயிலை தொழிலகங்கள்.
14. ஆட்டோ ரிக்ஷா மற்றும் டாக்கி தொழில்.

1.20. அட்டவணையில் உள்ள தொழில்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதிய நிர்ணயம்/மறு நிர்ணயம் செய்யும் தருணங்களில் நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டு எண்ணில் ஏற்படும் உயர்வினை ஈடு செய்யும் வகையில், நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டு எண்ணுடன் இணைக்கப்பட்ட அகவிலைப் படியை நிர்ணயம் செய்வதை அரசு கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 12]

1.21. கடந்த 21-8-1989 அன்று நடைபெற்ற குறைந்த பட்ச ஊதிய (மாநில) ஆலோசனை வாரிய கூட்டத்தின்போது பல்வேறு அட்டவணை தொழில்களுக்கும் அகவிலைப் படி நிர்ணயம் செய்வது குறித்து நெறிமுறைகளை வகுக்க வேண்டுமென கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டதன் பேரில் குறைந்த பட்ச ஊதிய (மாநில) ஆலோசனைக் குழுவின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட துணை குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துணைக் குழு நீண்ட விவாதங்களை நடத்திய பின்னர் 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் அகவிலைப்படி நிர்ணயம் செய்வது சம்பந்தமான நெறிமுறை ஒன்றை ஒரு மனதுடன் பரிந்துரை செய்துள்ளது. துணைக் குழுவின் மேற்படி பரிந்துரை குறைந்த பட்ச ஊதிய (மாநில) ஆலோசனை வாரியத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்ற பின்னர் இனி வருங்காலங்களில் குறைந்த பட்ச ஊதிய நிர்ணயம் மறு நிர்ணயம் குறித்த வழி காட்டும் நெறிமுறையாகக் கொள்ளப்படும்.

(இ) விதிவிலக்குகளை திரும்பப் பெறல் :

1.22. கடந்த ஆண்டில் மாநில சட்ட மன்றத்தில் அறிவித்தபடி ஏற்கனவே பீடி தொழில் நிறுவன உரிமையாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் விதிவிலக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டுள்ளன :—

1. வீட்டில் பணியாற்றும் பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களுக்காக பராமரிக்கப்பட்டு வரும் ஊதியத்துடன் வழங்கும் விடுப்புப் பதிவேடுகள்.

2. வீட்டில் பணியாற்றும் பீடித் தொழிலாளர்கள் லாக் பூத்தகம் பராமரித்தல்.

3. வீட்டில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பராமரிக்கப்படும் பணிப்பதிவேடு.

இந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்வதால் பீடி மற்றும் சுருட்டு தொழிலாளர் சட்ட விதிகளின் கீழ் பயனுள்ள வகையில் அமூல் செய்ய ஏதுவாக இருப்பதோடு குறிப்பாக வீட்டில் பணியாற்றும் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

4. நலத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளுதல் :

(அ) பீடி தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தருதல்,

[1990 ஏப்ரல் 12]

1.23. பீடி சுற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களில், பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தரும் வகையில் வீடு கட்டிக்கொள்ள, ஒரு வீடு கட்ட தேவையான தொகையில் 50 சதவீதம் அல்லது அதிக பட்சம் ரூ. 5,000-க்காக அரசு மானியம், இந்திய அரசால் தமிழகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு வருகிற இத் திட்டத்தின் கீழ் வேலூரில் சத்துவாச்சாரி என்னுமிடத்தில் 150 வீடுகள் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டு விட்டன.

1.24. மாநிலத்தில் உள்ள பீடித் தொழிலாளர்களுக்கென 1,000 வீடுகள் கட்டும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஒவ்வொரு வீடும் ரூ. 15,000 செலவில் கட்டப்படும். இதற்கு பீடித் தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து ரூ. 5,000 மானியமாகப் பெறப்படும். மீதமுள்ள ரூ. 10,000 அட்கோவிடமிருந்து கடனாகப் பெறப்படும். இந்தக் கடன் தொகை 7 சதவீதமாக ஆண்டு வட்டியுடன் 22 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

(ஆ) புதிய கட்டங்கள் :

1.25. பாராளுமன்றத்திற்கும், தமிழக சட்டப் பேரவைக்கும் நடைபெறும் தேர்தல் நேரத்தில், தேர்தல் நாளன்று தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டாயமாக விடுப்பு அளிக்கும் பொருட்டு 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழிற் நிறுவனங்கள் (தேசிய மற்றும் டன்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டத்தைத் திருத்த அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

1.26. தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளிலும், தொழிற் நிறுவனங்களிலும் தனியார்களின் கீழ் பாதுகாவலர்களாகப் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் வேலை வாய்ப்பினையும், பணி நிலைமைகளையும், முறைப்படுத்துவதற்கும், ஊதியம் மற்றும் இதர சலுகைகள் அளிப்பதற்கு வேண்டி தனியாக சட்டமொன்றை இயற்ற இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மத்திய அரசின் இசைவு பெற்றதும், அதற்கான சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவையில் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

1.27. தொழிலாளர் சமூகத்திற்கு குறிப்பாக அமைப்பு ரீதி இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு தக்கமுறையில் உதவும் பொருட்டு, தொழிலாளர் சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட உள்ளன.

1.28. தொழிலாளர்களிடையே தலைமை ஏற்று நடத்தும் ஆற்றலை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, அவர்களுக்கு தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது மற்றும் அது தொடர்பான பொருள்கள் பற்றியும்

1990 ஏப்ரல் 12]

தக்க பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிலையமும், தொழிலாளர் கல்வி நிலையங்களும், "தொழிற்சங்கத் தலைமை" பற்றியும் மற்றும் அது தொடர்பானவைகள் பற்றி தொழிலாளர்களுக்கென்று பல பயிற்சிகள் நடத்தி வருகின்றன.

5. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிலையம், சென்னை.

1.29. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிலையம் 1973 ஆம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்டது. நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே சுமுகமான உறவுகள் நிலைபெற தேவையான வழிவகைகளை ஆராய பயன்படும் வகையில் ஆராய்ச்சி மையமாகவும், சிறந்த தொழிற்சங்க அமைப்பை உருவாக்க உதவிடவும், மேலும் தொழிலாளர் துறையில் பணியாற்றும் அலுவலர்களின் திறமையை மேம்படுத்தும் நோக்குடனும் இக்கல்வி நிலையம் துவக்கப்பட்டது. இக் கல்வி நிலையத்தில் துறையின் பணியாளர்களுக்கு புதிதாகப் பயிற்சி அளிப்பதோடன்றி, கடைகள் நிறுவனச் சட்ட விதிகள், தமிழ்நாடு உணவு நிறுவனங்கள் சட்ட விதிகள் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் ஆகியோருக்கு தொழிலாளர் நலச் சட்ட விதிகள் மேலாண்மையையும், செயலாக்கத்தையும், வளர்க்கும் வகையில் அவ்வப்போது கருத்தரங்குகள் சிறப்பான முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் கீழ் மற்றும் நடுத்தரத் தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினர் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் பலனளிக்கும் வகையில் இக்கருத்தரங்குகள் நடைபெற்று வருகின்றன. சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் ஒப்புதலுடன் தொழிலாளர் கல்வி பட்டப் படிப்பும் மற்றும் பி.எல். எம். எம்., எல். எம்., போன்ற பட்டப் படிப்புக் கல்வியும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவற்றில் பி.எல்.எம்., மற்றும் எம்.எல்.எம். ஆகிய பட்டப்படிப்புகள் இக்கல்வி நிலையத்தில் முறையே 1987-88 மற்றும் 1988-89 ஆம் ஆண்டுகளில் துவக்கப்பட்டன. இவ்வகையில் 60 மாணவர்கள் இப்பட்டப் படிப்பினைப் பயின்று வருகிறார்கள்.

6. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம் :

1.30. நடைமுறையில் இருந்து வரும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின் பயன் கிடைக்கப் பெறாதவர்களுக்கு அதன் பயன் கிடைக்கும் வகையில், தொழிலாளர்களின் நலனுக்கென உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், 1972 இச்சட்டத்தின் கீழ் மாநில தொழிலாளர் நல அமைச்சரை தலைவராகக் கொண்டு தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம் இயங்கி வருகிறது. இவ்வாரியத்தின் நிதியிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கும், அவர் தம் குடும்பத்தினருக்கும் பல்வேறு அடிப்படை வசதிகள் சலுகைகள், செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தமிழகத்தில் இவ்வாரியத்தின் கட்டுப்பாட்டில் 52 தொழிலாளர்

[1990 ஏப்ரல் 12]

நல மையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இம் மையங்களில் தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தின் ஆதரவில் வாழ்ந்து வரும் பெண்களுக்கு தையற் தொழில் கற்றுக் கொடுத்தலும் மற்றும் இளங் குழந்தைகளுக்கான பள்ளியும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்பள்ளியில் பயிலும் சிறார்களுக்கு சத்துணவுடன் கூடிய மதிய உணவு மற்றும் பால் வழங்கப்படுகின்றன. பயிற்சி பெறுவோருக்கு உதவித் தொகையும் வழங்கப்படுகின்றன.

வாரியத்தின் எதிர்காலத் திட்டங்கள்.

(1) தொழிலாளர்கள் பயன்பெறும் வகையில் ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற இடங்களிலும், இராமேஸ்வரத்திலும் தங்கும் விடுதிகள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) மதுரை, ஆஸ்தின்பட்டி, வேலூர் மற்றும் பெண்ணத்தூர் ஆகிய இடங்களில் காச நோயால் அவதியுறும் தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி, அரசு பொது மருத்துவமனைகளில் தொழிலாளர்களுக்கென தனியே காசநோய் வார்டுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

(3) சென்னை மாநகரில், இவ்வாரியத்தால் மே தின நூற்றாண்டு நினைவு மண்டபம் ஒன்று கட்ட தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் 2.

தொழிற்சாலைகள் ஆய்வகத் துறை.

தொழிற்சாலைகள் ஆய்வகத் துறை 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் மற்றும் 15 இதர முக்கியத் தொழிலாளர் சட்டங்களான; ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம் 1936, குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் 1948, மகப்பேறு பயன் சட்டம் 1961, ஒப்பந்தத்தில் தொழிலாளர் (முறைப்படுத்துதல் மற்றும் நீக்குதல்) சட்டம் 1970, சம ஊதியச் சட்டம் 1976, குழந்தைத் தொழிலாளர் (தடுப்பு மற்றும் முறைப்படுத்துதல்) சட்டம் 1986, பணிக் கொடை வழங்கல் சட்டம் 1972, அபாயகரமான பொறிகள் முறைப்படுத்துதல் சட்டம் 1985, வேலையாள் இழப்பீட்டுச் சட்டம் 1923, மாநிலங்கள் குடிபெயரும் தொழிலாளர்கள் சட்டம் 1979, பருத்திக் கொட்டை பிரித்தல் அழுத்துதல் தொழிற்சாலைகள் சட்டம் 1925, தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம் 1958, தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்

1990 ஏப்ரல் 12]

படுத்தும்) சட்டம் 1981, தமிழ்நாடு பிழைப்பூதியம் வழங்குதல் சட்டம் 1981, தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், 1972, ஆகியவற்றை அமுல்படுத்துகிறது. மேற்கண்ட சட்டங்கள் அனைத்தும் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு பெற்ற தொழிற்சாலைகளில் அமுல்படுத்தப்படுகின்றன. மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை அமுலாக்கினால், தொழிற் சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் உடல் நலம், பாதுகாப்பு ஆகியவை காப்பாற்றப்படுகின்றன,

2.1 இத்தொழிலாளர் சட்டங்களினை செயல்படுத்தி நிர்வகிக்க இத்துறையில் முழுப் பொறுப்பும் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வரைச் சாரும், தொழிற்சாலை தலைமை ஆய்வருக்கு உறுதுணையாக ஐந்து தொழிற்சாலைகள் இணைத் தலைமை ஆய்வர், 28 தொழிற்சாலைகள் துணைத் தலைமை ஆய்வர்கள், 46 தொழிற்சாலைகள் ஆய்வர்கள், ஒரு மகளிர் தொழிற்சாலை ஆய்வர், 44 தொழிற்சாலைகள் உதவி ஆய்வர்கள், ஒரு அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர், எட்டு உதவி அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்கள் மற்றும் ஒரு கணக்கு அலுவலர் உள்ளனர்.

2.2 இந்த ஆய்வகத் துறையின் பணிகள் ஆவன—

(1) தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஏனைய தொழிலாளர் சட்டங்களை நிர்வகிப்பது.

(2) பாதுகாப்பு முறைகள் மற்றும் பயிற்சி.

(3) அழுத்தக் கலன்கள் சோதனை.

(4) தொழிலாளர் உடல் நலம் பேணுதல்.

(5) உற்பத்தி திறன் முறைகள்.

(6) தொழிலாளர் நலம் காத்தல்,

2.3. தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஏனைய தொழிலாளர் சட்டங்களை நிர்வகித்தல்.

1989 ஆம் ஆண்டு துவக்கத்தில் 14,649 தொழிற்சாலைகள் 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் இருந்தன, அவைகள் 1989 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மீறுதியில் 15,625 ஆக அதிகரித்து உள்ளன. 31-12-1989-ல் 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் உத்தேசமாக 8,40,086 தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். 1989 ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 1,19,28,311 உரிமத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

2.4. நடப்பு ஆண்டில் 18,431 முறையான ஆய்வுகள் மேற்கொண்டதோடு, விடுமுறை, சிறப்பு திடீர், இரவு ஆய்வுகள் மற்றும் மேல் ஆய்வுகளையும் சேர்த்து 30,086 ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு உள்ளன. ஆய்வு விபரங்கள் இணைப்பு 12-ல் தரப்பட்டுள்ளன.

2.5. நடப்பு ஆண்டில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் சட்டம் 1970, ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம் 1936, குறைந்தபட்சம் ஊதியச் சட்டம் 1948 ஆகியவற்றின் கீழ் 738 வழக்குகள் தவிர தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் 2,294 வழக்குகள் தொடரப்பட்டு, ரூ. 8,39,640 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளன. வழக்கு விபரங்கள் இணைப்பு 14-ல் தரப்பட்டு உள்ளன.

2.6. 1988 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் சட்டங்கள் (அறிக்கைகள் அளித்தல் மற்றும் பதிவேடுகள் பராமரித்தல்) சட்டம், குறைந்த தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் நிறுவனங்களுக்கு பதிவேடு பராமரிப்பிலும் அறிக்கைகள் அளிப்பதிலும் விதிவிலக்கு அளிக்க வகை செய்து, 1-5-1989 முதல் இம் மாநிலத்தில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றது. 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு 19 தொழிலாளர்களுக்கு உள்ளிட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தும், இத் தொழிற்சாலைகள் இச்சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள பதிவேடுகள் மற்றும் அறிக்கைகளை தொழிற்சாலைகள் சட்டம், (2) ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம், (3) குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், (4) சம ஊதியச் சட்டம், மற்றும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்துதல் மற்றும் நீக்குதல்) சட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள பதிவேடுகள் மற்றும் அறிக்கைகளுக்கு பதிலாக பராமரித்து அனுப்ப செயல்படுகின்றது.

2.7. தொழிற்சாலைகள் துணைத் தலைமை ஆய்வர்களால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாதந்தோறும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளைக் கூட்டி தொழிலாளர்களின் குறைகளை அறிந்து அதனை உடனுக்குடன் ஆய்வர்களால் கவனிக்கப்படுகின்றது. நடப்பு ஆண்டில் 974 புகார்கள் பெறப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டுள்ளன. முரண்பாடுகள் காணப்பட்ட நேரத்தில் அவைகளை களைய நடவடிக்கைகள் உடன் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2.8. பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதாரமான சூழ்நிலையில் பணி புரியும் நிலையை உறுதிப்படுத்த வரைபடங்கள் தொழிற்சாலை ஆய்வகத்தினால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது தொழிற்சாலை கட்டிடத்தின் உறுதி, தன்மை, காற்றோட்டம், ஒளி, பணி செய்யும் சூழ்நிலைகள், குறிப்பாக உற்பத்தி செய்யும் முறையில் உள்ள ஆடத்துக்கள் அமைப்பு, பொருள்களை கையாடும் முறைகள் ஆகிய விவரங்களைக் கவனத்திற் கொண்டு வரைபடங்கள் ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகின்றன.

1990 ஏப்ரல் 12]

2.9. வரைபடங்கள் ஒப்புதல் அளிப்பதை துரிதப்படுத்த வரைபடங்கள் ஒப்புதல் அளிக்கும் அதிகாரம் சார்நிலை அலுவலர்களுக்குள் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2.10. அபாயகரமான உற்பத்தி முறை உள்ள தொழிற்சாலைகளைத் தவிர்த்து 100 தொழிலாளர்களுக்கு குறைவாக, உள்ள தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரைபடங்களைத் தொழிற்சாலை துணைத் தலைமை ஆய்வாளர்கள் ஒப்புதல் அளிக்க அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2.11. 100-க்கும் மேற்பட்டு 500க்கும் குறைவாக உள்ள தொழிலாளர்கள் உள்ள தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரைபடங்கள் தொழிற்சாலை இணைத் தலைமை ஆய்வாளர்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

அபாயகரமான உற்பத்தி முறையில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் மற்றும் 500 தொழிலாளர்களுக்கு மேற்பட்டு உள்ள தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரைபடங்கள் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வாளரால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகின்றன.

2.12. இந்த வருடம் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வாளரால் 677 வரைபடங்கள், தொழிற்சாலைகள் இணைத் தலைமை ஆய்வாளர்களால் 271 வரைபடங்கள், தொழிற்சாலைகள் துணைத் தலைமை ஆய்வாளர்களால் 2,022 வரைபடங்கள் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

2.13 சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டம், 1936 :

தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் பொறுத்தவரை இச்சட்டம் தொழிற்சாலை ஆய்வகத் துறையால் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. 15,959 ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 175 வழக்குகள் இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் கீழ் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ் விபரங்கள் இணைப்புகள் 13 மற்றும் 14 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், 1948 ;

2.14. இச்சட்டம் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் பதியப் பெற்று தொழிற்சாலைகளில் தொழிற்சாலை ஆய்வகத் துறையால் அமுல்நடத்தப்படுகிறது. 9,075 ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 217 வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்விபரங்கள் இணைப்புகள் 13 மற்றும் 14 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (ஒழுங்குப்படுத்தல் மற்றும் நீக்கதல்) சட்டம் :

2.16. நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட வகையில் கட்டணமாக ரூபாய் 7,834.25 மற்றும் உரிமக் கட்டணமாக ரூபாய் 28,530.60ம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

2.17. ஆய்வுகள் மற்றும் வழக்குகள் தொடுத்த விவரங்கள் இணைப்புகள் 13 மற்றும் 14இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள்

(தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துல்) சட்டம் 1981.

2.18 இச்சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிற்சாலைகளில், தொழிற்சாலை ஆய்வகத் துறையால் அமல் நடத்தப்படுகிறது. 6,275 தொழில் நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. 7,319 ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, 16,537 தொழிலாளர்கள் சென்ற நிதி நிலை கூட்டத்தின் பொழுது மேற்கொண்ட உறுதியின் பேரில் இந்த ஆண்டு பணியில் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் பயிற்சி அளித்தல் :

2.19. போர்பாலில் நடந்த துக்ககரமான விபத்துக்குப்பின் இந்திய அரசு தொழிலாளர் பாதுகாப்பு மற்றும் உடல் நலம் ஆகியவை குறித்து உள்ள பல தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டம் பிரிவுகளை மேலும் கடுமையானதாக மாற்ற விரும்பியது. அவ்வாறு மாற்ற விரும்பிய தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டங்களில் தொழிற்சாலைகள் என்ற சட்டமும் ஒன்றாகும். தொழிலாளர் உடல் நலனை பாதுகாக்கவும், அபாயகரமான விளைவுகளால் உடல் நலம் பாதிக்கப்படும் நிலைமை இருப்பின் அதனின்றி பாதுகாத்துக் கொள்ள உரிய பாதுகாப்பு நடைமுறைகளை சேர்த்தும் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்திற்கு 1987ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. தொழில் பாதுகாப்பு என்ற குறிக்கோளை விரிவுபடுத்தி தொழிற்சாலைக்குள் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள்

1990 ஏப்ரல் 12]

லாளர்களின் பாதுகாப்பினை மட்டும் அல்லாமல் அத் தொழிற்சாலைகளின் சுற்றுப்புறத்தில் குடியிருக்கும் பொது மக்களின் நலனையும், பாதுகாப்பையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் திருத்தச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றது.

2.20. நம் மாநிலத்தில் அபாயகரமான தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள் இயங்கும் ஆறு பகுதிகளை அடையாளம் கண்டுள்ளோம். அவையாவன :

மணலி, நெய்வேலி, கடலூர், இராணிப்பேட்டை, மேட்டூர், மற்றும் தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களாகும். இந்த இடங்களை பொறுத்தவரை அபாயகரமான உற்பத்தி முறை, கையாளும் தொழிற்சாலைகளுக்கு தொழிற்சாலைகளுக்குள் விபத்து ஏற்படாமல் தடுக்கும் முறைகளும், அவ்வாறு விபத்து ஏற்பட்டால் அதனை சமாளிக்கும் முறைகள் உள்ள நடைமுறைத் திட்டங்களும் (on site plan) தொழிற்சாலையை சுற்றியுள்ள பகுதியில் எந்தவிதமான பாதிப்பு ஏற்படும்போதும் மக்களை பாதிப்புக்கு உள்ளாக்காமல் பாதுகாப்பாக வெளியியேற்றும் திட்டம், பாதுகாப்பு நடைமுறைகள் (off site plan) ஆகியவை தீட்டப்பட வேண்டும், சோதனை மற்றும் பாதுகாப்பு கோட்டம் மற்றும் பெரும் விபத்து தடுப்புப் பிரிவும் (The testing and safety divisions and major accident - Hazard Control cell) இணைத்து இத்திட்டங்களைத் தயாரிக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றன.

2.21. ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் தலைமையில் அபாயகரமான உற்பத்தி முறைகளை கையாளும் தொழிற்சாலைகள் (Hazardous Process Industries) ஒருங்கிணைந்தத் திட்டம் தயாரிக்கவும், சோதனை மற்றும் பாதுகாப்பு கோட்ட அலுவலர்கள் இணைந்து செயல்படுகிறார்கள், அபாயகரமான இரசாயனப் பொருள்களை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு செயல்படும் 59 தொழிற்சாலைகள் இம்மாநிலத்தை பொறுத்தவரை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. சோதனை மற்றும் பாதுகாப்பு கோட்ட அலுவலர்கள், தொழிலாளர்கள், மேற்பார்வையாளர்கள் நிர்வாக மட்ட அலுவலர்களுக்கு தொழிற்சாலையில் பல்வேறு மட்டத்தில் கையாள வேண்டிய பாதுகாப்பு முறைகளைக் கற்பிக்க பயிற்சி வகுப்புக்கள் நடத்தி வருகிறார்கள்.

2.22. 143 பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புக்கள் இந்த ஆண்டில் நடைபெற்று அதன் மூலம் 4,300 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர். அதிக விபத்துக்கள் நடக்கும் தொழிற்சாலைகளை தேர்ந்து எடுத்து அத்தொழிற்சாலைகளை பொறுத்தவரை 29 பாதுகாப்பு ஆய்வுகள் நடத்தப்பெற்று அதன் முடிவுகள் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கு தக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள அனுப்பப்பட்டன. 38 தொழிற்சார்த்த சுகாதார ஆய்வுகள் 1989 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

[1990 ஏப்ரல் 12]

2.23. தொழிற்பாதுகாப்பு குறித்து சோதனை மற்றும் பாதுகாப்புப் பிரிவினால் காலாண்டு இதழ் வெளியிடப்படுகிறது. இதில் பாதுகாப்பு விபத்து பற்றிய குறிப்புகள் கேலிப்படங்கள் ஆகியவை நிர்வாகம் மற்றும் தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற உள்ளது.

2.24. இத்துறையினரால் பாதுகாப்பு முறைமைகள் நிறைவேற்றினதனால் 1988 ஆம் ஆண்டில் 14,301 விபத்துக்களாக இருந்தது, 1989 ஆம் ஆண்டில் 12,520 வாகக் குறைந்து உள்ளன.

விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை விபரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

ஆண்டு.	மரண விபத்து.	மரணம் இல்லாத விபத்து.
(1)	(2)	(3)
1987	83	17,062
1988	52	14,249
1989	49	12,471

2.25. மாநில பாதுகாப்புப் பரிசுகள் மற்றும் கிரம்வீர் பரிசுகள் தொழிற்சாலையில் சிறந்த பாதுகாப்பு செயல்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும், தொழில் பாதுகாப்பில் ஆழ்ந்த பற்றுக்கொண்டு இயங்கச் செய்யவும் நிர்வாகத்தினர்களுக்கு தமிழக அரசு மாநில பாதுகாப்பு பரிசுகள் வழங்குகிறது. இந்தப் பரிசுகள் வழங்கும் நோக்கத்திற்காக தொழில் நிறுவனங்கள் கீழ்க்கண்ட மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொகுதி “அ”—10 இலட்சம் மனித நேரத்திற்கு குறைவில்லாமல் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள்.

தொகுதி “ஆ” 5 மற்றும் 10 இலட்சம் மனித நேரங்களுக்கு இடையில் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள்

தொகுதி “இ”.—2 முதல் 5 இலட்சம் மனித நேரங்களுக்கு இடையில் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள்

கீழ்க்கண்ட மூன்று திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன :—

திட்டம் 1 —முந்தைய ஆண்டை ஒப்பு நோக்குகையில் விபத்து விகிதத்தை மிக அதிகமாகக் குறைத்து காண்பிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு இந்த பரிசினை வழங்குதல்.

1990 ஏப்ரல் 12]

திட்டம் 2—அதே வகைப்பட்ட மற்ற தொழிற்சாலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது நிறையிட்ட அளவு எண் வீதத்தை அங்க ஆண்டில் மிகக் குறைத்து காண்பிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு இந்த பரிசினை வழங்குதல்.

திட்டம் 3—பரிசுக்குரிய ஆண்டில் விபத்தின்றி அதிக மனித நேரம் செயற்புரிந்த தொழிற்சாலைக்கு வழங்குதல்.

2.26. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் மேலும் 10 பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (நூற்பு, சிமெண்ட், பொறியியல் மற்றும் பல).

2.27. விபத்துக்களைத் தவிர்த்தல் உற்பத்தி திறனைப் பெருக்குதல் மற்றும் தொழில் திறமைகளை வளர்த்தல் போன்ற வற்றில் சீரிய முறையில் பங்கு கொள்ள தொழிலாளர்களை ஊக்கப்படுத்த சிரம்வீர் பரிசுகள் வழங்கப்படுகிறது. பாதுகாப்பு பற்றிய கருத்துக்கள் அதிக உற்பத்தி தொழிலில் சிரத்தை மற்றும் வேலை செய்யும் முறைகளில் புதிய கண்டுபிடிப்பு, முன்னேற்றம், சேதம் மற்றும் விபத்துக்களைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றிற்கான கருத்து எடுத்துக் கூறும் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

2.28. மாநில பாதுகாப்புப் பரிசுகள், கேடயங்கள் மற்றும் சான்றிதழ்கள் தேர்வு பெற்ற நிர்வாகத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

2.29. 1987 ஆம் ஆண்டிற்கு 338 விண்ணப்பங்களுக்கு முதல் பரிசாக 72 கேடயங்கள் (சான்றிதழுடன்) 112 சான்றிதழ்கள் இரண்டாவது மற்றும் முன்றாவது பரிசாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2.30. 1987 ஆம் ஆண்டிற்கான சிரம்வீர் பரிசுகளுக்கு 70 விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டன, அவைகளில் 3 முதல்பரிசுகள் 6 இரண்டாவது பரிசுகள் மற்றும் 15 மூன்றாம் பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

2.31. மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரிசிற்சூரியோர் அரசால் அமைக்கப்பட்ட குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

அழுத்த இயந்திரங்கள் சோதனை ;

2.32. தமிழ்நாட்டில் 21,586 அழுத்த இயந்திரங்கள் உள்ளன. தொழிற்சாலைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு அழுத்த இயந்திரத்தையும் தகுதியுள்ள நபர்களில் காலமுறை தோறும் முழுமையாக ஆராய்ந்து அதன் பாதுகாப்பாக வேலை செய்யும் தன்மைக்கு தகுதிச்சான்று வழங்கவேண்டும் என 1948 ம்

[1990 ஏப்ரல் 12]

ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் மற்றும் 1950 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழிற்சாலைகள் விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சாலை ஆய்வகத் துறையே இப்பணியினை தாமே செய்து வருகின்றனர். அழுத்த உய்ந்திரங்களைச் சோதனை செய்ய மற்றும் பாதுகாப்பு கோட்டங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

2.33. 1988 ஆம் ஆண்டில் சோதனை செய்யப்பட்ட சலன் களின் விவரம் கீழே வருமாறு :—

வெளிப்புறம்	17,631
உட்புறம்	373
நீர்மங்களின் நிலை (ஹைடிரோஸ்டேடிக்) ..	3,584
மொத்தம் ..	21,588

2.34. இந்த நோக்கத்திற்காக வகுவிக்கப்பட்டக் கட்டணம் ரூபாய் 21,45,870.

தொழிலாளர் உடல் நலம் பேணுதல் ;

2.35. கடும் விபத்து தடுப்புப் பிரிவுடன் (Major Accident Hazard Control Cell) இணைந்துள்ள தொழிற்சாலை துப்புறவு சோதனைக்கூடத்திற்கு அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர் ஒருவர் பொறுப்பிலுள்ளார். இவ்வாய்வகத் துறையில் சென்னை, கோவை, வேலூர், சேலம், திருச்சி, சிவகாசி, திருநெல்வேலி மற்றும் மதுரை ஆகிய 8 இடங்களில் உதவி அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

2.36. நடப்பு ஆண்டில் சுகாதாரம் மற்றும் நலவியல் ஆய்வு கூடத்திற்கு பலதரப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிலிருந்து காற்றில் பரவும் நச்சுத் தன்மையுள்ள மாசுகளை மதிப்பிடுவதற்கு நவீன தளவாடங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

2.37. 1989 ஆம் ஆண்டு 14 தொழிற்சார்ந்த சுகாதார ஆய்வுகள் தொழிற்சாலை துப்புறவு சோதனை கூடத்தினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. குளோரின் சல்பர்-டை ஆக்ஸைட், சல்பூரிக் ஆசிட் மிஸ்ட், கார்பன்-டை-ஆக்ஸைடு, கார்பன் பிளாக் மெர்குரி போன்ற நச்சுப்பொருள்களால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் உடல் மற்றும் மனக்கேடுகள் பரிசோதித்துக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது அஸ்தித்தக்கப்பட்டதை விட அதிகமான நச்சுத்தன்மை அதிகமாக இருப்பின், அதனைக் குறைத்து தகுந்த காப்பினை அமைப்பதற்கான வழிமுறைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

1990 ஏப்ரல் 12]

2.38. பம்பாயில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் மற்றும் தொழிலாளர் ஆலோசனை சேவை நிலைமை இயக்குநரசத்திலிருந்து பெறப்பட்டுள்ள நவீன தளவாடங்கள் மூலமாக அதிகப்படியான தொழிற்சார்ந்த சுகாதார ஆய்வுகள் தொழிற்சாலை துப்புறவு சோதனைகூடத்தினால் வரும் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளமுடியும்.

2.39. 1989 ஆம் ஆண்டு அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்களால் 53 தொழிற்சாலைகள் (குறிப்பாக அபாயசரமான தொழிற்சாலைகள்) பார்வையிடப்பட்டது. 501 தொழிலாளர்கள் தொழில் சார்ந்த அபாயங்களைக் கண்டுபிடிக்க பரிசோதிக்கப்பட்டனர். 498 இரத்த மாதிரிகள், 325 சிறுநீரக மாதிரிகள் பலதரப்பட்ட தொழிலைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களிடம் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட இரத்தம் மற்றும் சிறுநீர் வேலையின் தன்மையால் ஏற்படும் மாறுபாட்டை அளவிடப்பட்டது. மேற்படி பரிசோதனையில் குறிப்பிடும்படியாக யாதொரு குறைபாடும் எதிர்கொள்ளவில்லை.

2.40. ஆய்வின்போது தொழிற்கூடம் நலன் மற்றும் தனி நபர் நலன் பற்றி பலதரப்பட்ட விற்பனைகளை அணுகி நிர்வாகம், மேற்பார்வையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் தெளிவாக்கப்பட்டார்கள்.

2.41 அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர் மற்றும் உதவி சிகிச்சை மருத்துவர்களின் பணிகள் வருமாறு :—

1 நடப்பு ஆண்டில் 1989 பார்வையிடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள்	1,150
2 அபாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் பரிசோதிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை	8,260
3 நடப்பு ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டவை :—	
(1) அபாயத் தொழில்	9,213
(2) இளம் வயதினர்	6,386
(3) சிறுநீரக விடுதி	3,961
4 வருவிக்கப்பட்ட பரிசோதனைக் கட்டணம்	1,77,131

உற்பத்தித் திறன் முறைகள் :

2.42. உற்பத்தித் திறன் 20 அம்சத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருப்பதால் தொழிலில் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்த இந்திய அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

2.43. இத்திட்டத்தைத் திறம்படச் செயல்படுத்துவதற்காக ஒரு தொழிற்சாலைகள் ஆய்வரின் உதவியுடன் தொழிற்சாலைகள் இணைத் தலைமை ஆய்வர் (உற்பத்தித் திறன் குழு) பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவில் மேலும் இரண்டு உதவி தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களை நியமித்து உற்பத்தித் திறன் நுணுக்கங்களை வரிவாசுசெயல்படுத்த வளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2.44. ஆலோசனை நல்கும் அமைப்பாணை உற்பத்தித் திறன் குழு உற்பத்தித்திறன் மேம்படுத்துதல் அதிக ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துதல், வீணாவதை நீக்குதல், கால ஆய்வு/இயக்க ஆய்வு, நடத்துவதன் மூலம் பணி கோட்பாடுகளை வரையறுத்தல், வேலை பகுப்பாய்வு வேலை பாதுகாப்பு பகுப்பாய்வு நடத்துதல், பரிசு வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வருதல், தொழிலாளர்களுக்கும் மேற்பார்வையாளர்களுக்கும் முறையாக பயிற்சி அளித்தல் போன்ற பணிகளைப் புரியும்.

2.45. சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழுவின் ஆட்சிக்குழு மத்தில் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வரும், கோவை, மதுரை, சேலம், திருச்சி மற்றும் திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள பிராந்திய உற்பத்தித் திறன் குழுவின் ஆட்சிக்குழு மத்தின் அப்பிரதேச எல்லையிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் இணைத் தலைமை ஆய்வர், தொழிற்சாலைகள் துணைத் தலைமை ஆய்வர் உறுப்பினராக செயலாற்றுகின்றனர்.

2.46. இந்த உற்பத்தித் திறன் பிரிவு தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வர் அலுவலகத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றது. இக்குழு உற்பத்தித் திறன் பற்றி 38 பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி 1,044 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளார்கள்.

2.47. காரமடையிலுள்ள ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தொழிற்சாலையில் குறைவான உற்பத்திக்கான காரணங்களை அறிந்து அதனை களைவதற்கான வழிமுறைகளை காண கால ஆய்வு/இயக்க ஆய்வு நடத்தி ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

2.48. உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவதற்காக தொழில் களுக்கிடையே ஆரோக்கியமான போட்டியை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு மாநில அளவிலான பரிசு வழங்கும் திட்டத்தைத் தமிழக அரசு ஏற்படுத்தி 1985-86 மற்றும் 1986-87 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1987-88 மற்றும் 1988-89 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு இப்பரிசு திட்டத்தின் கீழ் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு விரைவில் பரிசுகள் வழங்க உள்ளன. இதற்காக 92 விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டன.

1990 ஏப்ரல் 12]

இரகசாயனத் தொழிற்சாலைகள் குறித்த பணிக்குழு :

2.49. ஆபத்து விளைவிக்கும் தொழிலில் பிரிவுகளை அடையாளம் காணவும், நடைமுறைகளில் உள்ள பாதுகாப்பு நிலைகளைக் கண்டறியவும், ஒவ்வொரு நிலையிலும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து கருத்து தெரிவிக்கவும் பணிக் குழு (Task force) ஒன்று அரசால் நியமிக்கப்பட்டு உள்ளது.

2.50. பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதாரத்திற்கு மாநில அளவில் உயர்மட்ட முத்தரப்பு பாதுகாப்புக் குழு (State level High power Tripa tite Safety Committee) ஒன்றும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது மாநிலத்தின் தொழில் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதாரம் பற்றிய கொள்கைகள் வகுக்கும் மாநில அளவிலான முத்தரப்பு தலைமையிடமாகும்.

2.51. மேற்கூறப்பட்ட இரு குழுக்களும் தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வர் பணியமைப்பில் உறுப்பினர், செயலாளர் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன் குழுவின பரிந்துரைகள் மீது தொடர் நடவடிக்கை எடுக்கும் பொருட்டு ஒருங்கிணைப்பு அலுவலராகவும் (Nodal officer) அவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

2.52. 1989 ஆம் ஆண்டு மேற்படி மாநில அளவிலான வல்லுநர் குழு பணிக் குழு மூன்று முறை கூடி கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை எடுத்து அதன்மீது தொடர் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது :—

2.53. மாவட்ட அளவிலான “அ” பிரிவு தொழிற்சாலைகளில் தயாரித்து அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சியாளர்களை கேட்டு அதே போன்று “14 off site lands” பெறப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு சுற்றுக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

2.54. மாகக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட வினாப் பட்டியலுக்கு அபாயகரமான தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட பதிலினை அளிக்குமாறு காடுகள் மற்றும் சுற்றுப்புறச்சூழல் துறை சார்ந்த இயக்குநரை கேட்கப்பட்டுள்ளது.

2.55. செங்கை அண்ணா மாவட்ட ஆட்சியரின் ஒத்துழைப்புடன் மணலியில் ஒரு செயல்முறை தீ விபத்தினை நடத்திக் காட்டப்பட்டது.

2.56. பொறியியல் தொழிற்சாலைகளில் கூட்டு இணைப்பினை மாநில அளவிலான வல்லுநர் குழு பணிக் குழு அமைப்பின் உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

2.57. மேற்படி குழுவின் முடிவின்படி பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை அமர்த்துவதற்கான 30 தொழிற்சாலைகள் அரசு அறிவித்துள்ளது.

2.58. அபாயகரமான தொழிற்சாலைகளில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் துணைத் தலைமை ஆய்வரின் ஒத்துழைப்புடன் ஆய்வு மேற்கொள்ள 3 அதிவேக ஆய்வுக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள தீப்பெட்டி மற்றும் பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் விபத்து ஆயுள் ஈட்டுறுதி தொகுதித் திட்டம்.

2.59. 11-7-1986-ல் இருந்து காமராசர் மாவட்டத்தில் உள்ள தீப்பெட்டி பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் பயன் கருதி தமிழக அரசு தொழிலாளர்கள் விபத்து ஆயுள் ஈட்டுறுதி தொகுதித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. பின்னர் தமிழகம் முழுமைக்குமான இதே தொழிற்சாலைகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

2.60. இத்திட்டம் ஈட்டுறுதி செய்யப்பட்டவர்களுக்கும் பார்வை அல்லது கை கால்கள் இழப்பு அல்லது இறப்பு ஏற்பட்டால் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஈட்டுறுதி செய்யப்பட்டவர்கள் உண்மையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கையில் விபத்து ஏற்பட்டுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் என்று வரையறுக்காமல் விபத்துக்கான ஈட்டுறுதித் தொகை வழங்கப்படும்.

இத்திட்டத்தினால் 14 வயது முதல் 65 வயது வரையிலான தீப்பெட்டி பட்டாசு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் பயனடைவர்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் தீப்பெட்டி மற்றும் பட்டாசுத் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களை அதிக அளவில் சேர்க்கும் பொருட்டு சந்தா தொகையினை ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் ரூ. 5 ஆக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையினை தொழிலாளர்கள் தொடர்பான தொழில் அதிபர்கள் செலுத்தி பின்னர் தொழிலாளர்கள் ஊதியத்திலிருந்து அத்தொகையை பிடித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், இச்செலவினத்தைத் தொழில் அதிபர்களே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இத்திட்டம், தேசிய ஆயுள் ஈட்டுறுதி நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. 31-12-1989-ல் காமராசர், சிதம்பரனார், திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன், கன்னியாகுமரி, வடாற்காடு—அம்பேத்கார் மற்றும் திருவண்ணாமலை—

1990 ஏப்ரல் 12]

சம்புவராயர் மாவட்டங்களில் இத்திட்டத்தின்கீழ் 48,361 தொழிலாளர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். ரூ. 2,43,305 சந்தா தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

1989 ஆம் ஆண்டு 3 கோரிக்கைகள் முடிவு செய்யப்பட்டு 4 கோரிக்கைகள் முடிவு செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

தேசிய குழந்தைத் தொழிலாளர் திட்டம் :

மத்திய அரசால் ஏப்ரல் 1986-ஆம் ஆண்டு சிவகாசியில் இந்தத் திட்டம் துவங்கப்பட்டது. தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளில் குடும்பத்தின் வருவாய் பெருக்குவதற்காக 14 வயதுக்கு கீழ் உள்ள குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துவதை/நீக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்குழந்தைகளுக்கு கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற அடிப்படை வசதிகளை கொடுக்க வேண்டி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டு சங்கங்கள் பதிவு சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட தேசிய குழந்தை தொழிலாளர் திட்ட சங்கத்தினரால் இத்திட்டம் செயலாற்றப்படுகிறது.

காமராசர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இச்சங்கத்தின் தலைவராகவும், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி (திட்ட இயக்குநராக) உறுப்பினர் செயலாளராகவும் இச்சங்கத்தில் உள்ளனர். இத் திட்டத்தின்கீழ் பல அரசுத் துறைகளில் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிட ஒரு கமிட்டி தமிழக அரசினரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் 3

1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித் துறைகள்) சட்டம்

1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித்துறைகள்) சட்டத்திலுள்ள மூன்று திட்டங்களில் 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டமும் ஒன்றாகும். இத்திட்டம் 1952 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து செயற்பாட்டுக்கு வந்தது. வருங்கால வைப்பு நிதி என்பது தொழிலாளரும் வேலையளிப்பவரும் சேர்ந்து பங்கு கட்டணம் கட்டாயமாக செலுத்த வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டமாகும். துவக்கத்தில் ஆறு பெரிய தொழில்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. இத்திட்டம் படிப்படியாக அதிகமான தொழிலகங்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டன. இன்றளவில் 174 தொழிலகங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். 1971 ஆம் ஆண்டு குடும்ப நல ஒய்வூதியத் திட்டம், 1976ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வைப்பீட்டுத் தொகை... இணைந்த காப்பு நிதித் திட்டம் ஆகிய வேறு இரண்டு திட்டங்களும் இச்சட்டத்தின்கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

[1990-ஏப்ரல் 12]

இந்நிதியின் நிர்வாகம்

தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் 10 பேரையும், வேலையளிப்போர் பிரதிநிதிகள் 10 பேரையும், மாநில அரசுகளின் பிரதிநிதிகள் 15 பேரையும், மைய அரசின் பிரதிநிதிகள் 5 பேரையும், மைய அரசால் நியமிக்கப்படும் தலைவர் ஒருவரையும் கொண்ட முத்தரப்பு அமைப்பாகிய மத்திய அறங்காவலர் கழகத்தால் இம் மூன்று திட்டங்களும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. 1985 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28ஆம் நாளன்று தற்போதுள்ள மத்திய அறங்காவலர் கழகம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

இச்சட்டம் பொருந்துதல் பற்றி :

மைய அரசால் குறித்தறிவிக்கப்படும் 20-ம் அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களையும் கொண்ட தொழிற் சாலைகளுக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் இச்சட்டமும் அதன் திட்டங்களும் பொருந்தும்.

பங்குக் கட்டணத் தொகையளவு :

அகவிலைப்படி மற்றும் அடிப்படை சம்பளம் ஆகியவற்றில் 8½ விழுக்காட்டுத் தொகையே ஒவ்வொரு தொழிலாளரும் அவர்தம் வேலையளிப்போரும் இத்திட்டத்தின் கீழ் செலுத்த வேண்டிய பங்குக் கட்டண அளவாகும், 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட சில குறியிடப்பட்ட 98 தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள்/தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை பங்குக் கட்டணத் தொகை 10 சதவீதம் என 1-6-1989 முதல் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பங்குக் கட்டணத் தொகையை செலுத்தாது நிலுவையில் வைக்கும் வேலையளிப்பவர் இச்சட்டப் பிரிவு 14ன் கீழ் தண்டிக்கப்படுவதற்குரிய குற்றத்தைச் செய்தவராவார், பல்வேறு மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் 1989 ஆம் ஆண்டில் தொடரப்பட்ட 75 குற்றவியல் வழக்குகளில் அம்மன்றங்கள் 60 வழக்குகள் மீது தீர்ப்பளித்து உள்ளன. ரூப்பினும், 31-12-1989 நிலவரப்படி 1902 குற்றவியல் வழக்குகள் வெவ்வேறு நீதிமன்றங்களில் முடிவிற்காக காத்துள்ளன. அம்முடிவுறா வழக்குகளின் பட்டியலை உயர்நீதிமன்ற பதிவாளருக்கு அனுப்பி அவ் வழக்குகளை விரைந்து முடிக்கும்படியும் குற்றவாளிகளுக்கு கடும் தண்டனை வழங்கும்படியும் அவ்வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ள நீதிமன்றங்களுக்கு அறிவுறுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார். இம் மாதிரி வழக்குகளில் தண்ட பணத்தையும், தண்டனையையும் 1-8-88 முதல் அதிகரித்து இச்சட்டம் கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 12]

உறுப்பினர் நிலை :

3 மாதங்கள் தொடர் பணி அல்லது 60 வேலை நாட்கள் அல்லது நிரந்தரமாக்கப்பட உள்ளது, அவற்றில் எந்த நாள் முந்தியதோ அந்நாளிலிருந்து ரூ. 2,500 க்கு மேற்படாமல் சம்பளம் பெறும் அனைத்து தொழிலாளர்களும் இத்திட்டத்தில் உறுப்பினர் ஆக வேண்டும்.

1. காப்புக்குரிய நிறுவனங்கள்—கட்டணதாரர்கள் :

இம்மாநிலத்தில் 31—12—1989 முடிய இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நிறுவனங்களும் கட்டணதாரர்களின் எண்ணிக்கையும் வருமாறு:—

	விலக் களிக்கப் பட்டவை,	விலக் களிக்கப் படாதவை,	மொத்தம்.
நிறுவனங்களின் எண் ணிக்கை.	453	20,784	21,237
கட்டணதாரர் எண் ணிக்கை.	2.98	14.88	18.86
	(லட்சங்கள்)	(லட்சங்கள்)	(லட்சங் கள்)

1989ஆம் ஆண்டில் 1,244 நிறுவனங்கள் 1.11 லட்சம் உறுப்பினர்களுடன் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன.

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதியின் உரிமைக் கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்பட்ட விவரங்கள் :—

1989ஆம் ஆண்டில் (31—12—1989 முடிய) பெறப்பட்ட, தீர்க்கப்பட்ட, திருப்பப்பட்ட, நிலுவையில் உள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் (claims) விவரங்கள் வருமாறு :—

(1) 31—12—1988 அன்று நிலுவையிலிருந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை. 7,888

(2) 1—1—1989 முதல் 31—12—1989 முடிய பெறப்பட்டவை. 1,07,336

(3) தீர்க்கப்பட வேண்டிய உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை, 1,15,224

[1990 ஏப்ரல் 12]

(4) 1989ஆம் ஆண்டு தீர்க்கப்பட்டவை .. 80,924

(5) குறைபாடுகளைச் சரிசெய்வதற்காக திருப்பப் பட்டவை, 23,693

(6) 31—12—1989 அன்று நிலுவையில் இருந்தவை 10,607

1989ஆம் ஆண்டு தீர்க்கப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் பகுப்பாய்வு வருமாறு :—

	நிகழ்வுகளின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப் பட்ட தொகை. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1. இறப்பு	3,780	363.04
2. பணிமுதிர்வோய்வு	9,059	2,205.49
3. நிரந்தர இயலாமையுறல்	35	10.50
4. பணித் துறவு	60,882	2,737.35
5. பணியிழப்பு	6,356	536.75
6. பல்வகை	812	123.33
	80,924	5,976.46

31—12—1989 அன்று நிலுவையிலிருந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளின் பகுப்பாய்வு கீழே தரப்பட்டுள்ளது:—

(1) 2 மாதங்களுக்கு குறைவாக நிலுவையிலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை. 9,058

(2) 6 மாதங்களுக்கு குறைவாகவும் 2 மாதங்களுக்கு மேற்பட்டும் நிலுவையிலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை. 1,549

10,607

1990 ஏப்ரல் 12]

1989 ம் ஆண்டில் 16.20 இலட்சம் ஆண்டிறுதிக் கணக்குத் துண்டுச் சீட்டுகள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டு இறுதியில் 1.81 இலட்சம் கணக்குத் துண்டுச் சீட்டுகள் வழங்கப்பட உள்ளன.

1971 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப நல ஓய்வூதியத்திட்டம்.

1971ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப நல ஓய்வு ஊதியத் திட்டத்தின் விவரங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு :—

1. 1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித் துறைகள்) சட்டத்தின்கீழ் உள்ள தொழிலாளர்கள் அகால மரணமடையும் போது அவர்களின் குடும்பங்கள் நீண்ட கால பண உதவி பெறும் பொருட்டு 1971ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப நலத் திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்துள்ளது.

2. இத்திட்டம் பொருந்துதல் பற்றி :

1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித் துறைகள்) சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட எல்லா தொழிற்சாலைகளிலும்/நிறுவனங்களிலும் 1-3-1971 முதல் தொழிலாளர் குடும்ப நலத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

3. உறுப்பினராவதற்கான தகுதி :

1971ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் முதல் நாள் அல்லது அதற்குப் பின் வருங்கால வைப்பு நிதியில் உறுப்பினரான எல்லா தொழிலாளர்களும் இத்திட்டத்தில் கட்டாயம் உறுப்பினராக வேண்டும். 1-3-1971-க்கு முன்னர் வருங்கால வைப்பு நிதியில் உறுப்பினரானவர்கள் இத்திட்டத்தில் சேர்வது குறித்து அவர்களின் முடிவிற்கே விடப்பட்டது. 30-9-1971-க்கு முன்பு விருப்பம் தெரிவிக்காத தொழிலாளர்கள், 1971 மார்ச் திங்களில் இருந்து இன்றுவரை பங்குக் கட்டணமும் அதற்குரிய வட்டியும் செலுத்தி 1971ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப நலத் திட்டத்தில் உறுப்பினராகலாம்.

4. பங்குக் கட்டணம் :

தொழிலாளர் குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதிக்கு தனியாக பங்குக் கட்டணம் எதுவும் செலுத்த வேண்டியதில்லை. வருங்கால வைப்புநிதிக்கு தொழிலாளரும் வேலையளிப்பவரும் செலுத்தும்

[1990 ஏப்ரல் 12]

பங்குக் கட்டணத்திலிருந்து தொழிலாளர் சம்பளத்தில் 11க்கு சமமான தொகையை தனியே எடுத்து தொழிலாளரின் குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதியாக சேர்க்கப்படுகிறது. வேலையளிப்பவர்கள் செலுத்தும் பங்குக் கட்டண வீதத் தொகைக்கு சமமான தொகையை குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதிக்கு தமது பங்காக மைய அரசும் செலுத்துகிறது.

5. இத்திட்டத்தின்கீழ் அளிக்கப்படும் பயன்கள் :

இத்திட்டத்தின்கீழ் 4 வகையான பயன்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன :—

(1) மாதந்தோறும் குடும்ப ஓய்வூதியம்.

(2) வாழ்க்கைக் காப்பீட்டுப் பயன்.

(3) ஓய்வு ஊதியப் பயனும் திரும்பப் பெறும் பயனும் (Retirement cum withdrawal benefit).

(4) கட்டணதாரரின் பங்குக் கட்டணத் தொகையை திரும்பத் தருதல்.

6. மாதாந்திர குடும்பஓய்வூதியம் :

(அ) தகுதி (Eligibility).

(1) கணக்கிற்குட்பட்ட பணிக்காலத்தில் இறப்பு நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும்.

(2) உறுப்பினர் இறந்த நாளில் 60 வயதை அடைந்திருக்கக்கூடாது.

(3) 3 திங்களுக்கு குறைவில்லாமல் குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதிக்கு உறுப்பினர் பங்குக் கட்டணத்தை செலுத்தியிருக்கவேண்டும்.

(4) குடும்பத்தின் ஏதாவதொரு தகுதியுள்ள உறுப்பினர் உயிரோடு இருக்க வேண்டும்.

(ஆ) குடும்ப நல ஓய்வூதிய அளவு :

கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மாதாந்திர குடும்ப நல ஓய்வூதியம் வழங்கப்படும்.

(1) வழக்கமான குடும்பநல ஓய்வூதியம்.

1990 ஏப்ரல் 12]

அட்டவணை.

குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிக்கு குடும்ப நல ஓய்வூதியத்தின் பங்குக் கட்டணம் செலுத்த மாதாந்திர அளவு. அடிப்படையான உறுப்பினரின் மாதாந்திர சம்பளம்.

(1)

(2)

ரூ. 300 வரை ரூ. 225 (மாறாதது).

ரூ. 300-க்கு மேல் ரூ. 650 வரை ரூ. 275 (மாறாதது).

ரூ. 650-க்கு மேல் 1,200 வரை ரூ. 450-க்கு மிகாததும் ரூ. 300-க்கு குறைவுறாதது மான சம்பளத்தில் 40 விழுக்காடு.

ரூ. 1,200-க்கு மேல் ரூ. 1,600 வரை. ரூ. 510-க்கு மிகாமலும், ரூ. 450-க்கு குறையாததுமான சம்பளத்தில் 35 விழுக்காடு.

ரூ. 1,600-க்கு மேல் ரூ. 750-க்கு மிகாமலும், ரூ. 510-க்கு குறையாததுமான, சம்பளத்தில் 30 விழுக்காடு.

(2) அதிகரிக்கப்பட்ட குடும்ப நல ஓய்வூதியம் :

உறுப்பினர் இறப்புதற்கு முன் 7 ஆண்டுகளுக்கு குறையாமல் குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதிக்கு தம் பங்குக் கட்டணத்தை செலுத்தியிருந்தால் அவரது சார்பாளர் அதிகரிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத்தை கீழ்க்கண்டவற்றுள் எது முந்தியதோ அதுவரை பெறுவார் ;

(அ) உறுப்பினர் இறந்த நாளிலிருந்து ஏழாண்டுகள்

அல்லது

(ஆ) உறுப்பினர் உயிரோடிருந்தால் எந்த நாளில் தாம் 60 வயதை எய்தியிருப்பாரோ அந்த நாள் வரை.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள குடும்ப நல ஓய்வூதிய அளவிற்கு கூடுதலாக, சம்பளத்தில் 20 விழுக்காடு அதிகரிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியம் பெறுவார். எனினும், இத்தொகை, குடும்ப நல ஓய்வூதியம் போல் இரு மடங்குகளுக்கு மிகாமல் இருக்கும்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

31-12-1989 அன்றுள்ளபடி, தமிழ்நாட்டில் 11,531 குடும்பங்களுக்கு மாதாந்திர குடும்ப நல ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

(3) 1976ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வைப்பீட்டுடன் இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம்.

அகால மரணமடையும் வருங்கால வைப்பு நிதி உறுப்பினர்களின் குடும்பங்களுக்கு கூடுதல் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித்துறைகள்) சட்டத்தின் கீழ் 1976ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வைப்பீட்டுடன் இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டது.

2. இத்திட்டம் பொருந்துவது பற்றி :

1976 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வைப்பீட்டுடன் இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம் செயல்பாட்டுக்கு வந்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித்துறைகள்) சட்டம் பொருந்தக்கூடிய எல்லா தொழிற்சாலைகளுக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் இத்திட்டம் பொருந்தும்.

3. உறுப்பினராவதற்கான தகுதி :

வருங்கால வைப்பு நிதியில் உறுப்பினராயுள்ள அனைவரும் 1952 ஆம் ஆண்டு வருங்கால வைப்பு நிதி (பல்வகை விதித்துறைகள்) சட்டப்பிரிவு 17-ன் கீழ் விதி விலக்களிக்கப்பட்ட வருங்கால வைப்பு நிதி உறுப்பினர்களும் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொணரப்படுகின்றனர்.

4. பங்கு கட்டண அளவு :

தொழிலாளர் இத்திட்டத்திற்கு பங்குக் கட்டணம் செலுத்துவதில்லை. ஆயினும் வேலையளிப்போரும் மைய அரசும் தொழிலாளர் சம்பளத்தில் முறையே 0.5 சதவிகிதம் மற்றும் 0.2 சதவிகிதம் என்ற அளவில் இக்காப்பீட்டுத் திட்டத்திற்கு பங்குக் கட்டணம் செலுத்துகிறார்கள்.

5. பயன்கள் :

பணியில் இருக்கும்போது இறக்க நேரிடும் வருங்காலவைப்பு நிதி உறுப்பினரின் வருங்கால வைப்பு நிதியைப் பெறுவோருக்கு இறப்பிற்கு முந்தைய மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது அவர் உறுப்

1990 ஏப்ரல் 12]

பினராக இருந்த காலம் இவற்றில் எது குறைவானதோ அக்கால அளவில் அவரின் வருங்கால வைப்பு நிதி கணக்கின் இருப்பிலுள்ள சராசரி தொகைக்கு சமமாக அல்லது ரூ. 10,000 மிகாமல், கூடுதலாக காப்புறுதிப் பயன் தொகை (Insurance Benefit) வழங்கப்படுகிறது.

6. இத்திட்டத்தில் பயன் பெறுவதற்கான முன் தேவைகள் :

(1) இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட 1-8-1976-க்குப் பின்னர் இறப்பு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

(2) தொழிற்சாலை-தொழில் நிறுவனத்தின் பணியிலிருக்கும் போது இறப்பு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

(3) உறுப்பினரின் இறப்பிற்கு முந்தைய மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது அவரது உறுப்பினர் காலம் முழுவதுமான இவற்றில் எது குறைவானதோ அக்கால அளவில் அவரது கணக்கிலுள்ள சராசரி இருப்புத்தொகை ரூ. 1,000-க்கு குறையாமல் இருக்க வேண்டும்.

1989ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 1,655 உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்காக ரூ. 88.09 லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

31-12-1989 முடிய பெறப்பட்ட, தீர்க்கப்பட்ட, திருப்பப் பட்ட, மீதமுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :—

(1) 1—1—1989-ல் நிலுவையிலிருந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	...	277
(2) 1989 ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	..	4,945
(3) தீர்க்கப்படவேண்டிய உரிமைக் கோரிக்கைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை		5,222
(4) 1989 ஆம் ஆண்டில் தீர்க்கப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	..	1,655
(5) குறைகள் களைந்துபுமாறு திருப்பப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை		3,217
(6) 31-12-1989 முடிய நிலுவையில் உள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை		350

[1990 ஏப்ரல் 12]

31-2-1979 முடிய நிலுவையிலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகள் பற்றிய பகுப்பாய்வு கீழ்க்கண்டவாறு :—

(1) இரண்டு மாதங்களுக்கு குறைவாக நிலுவையிலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	330
(2) இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலும் 6 மாதங்களுக்குக் குறைவாகவும் நிலுவையிலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	20
(3) ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் நிலுவையிலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	..
மொத்தம்	350

அத்தியாயம் 4.

தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதித் திட்டம்

1955 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுடன் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி வரும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் மற்றும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தாது 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும் இத்திட்டம் பொருந்தும். புதிய துறைகளில் (New sectors) 20-ம், அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களையும் கொண்டுள்ள கடைகள் உணவகங்கள் (Hotels) அருந்தகங்கள் (Restaurants) செய்தியிதழ் நிறுவனங்கள், திரையரங்குகள் உள்ளிட்ட திரைப்பட நிறுவனங்கள், தனியார் மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் ஆகியவையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தின் கீழ் பயன்பெறுவதற்கு தொழிலாளர்களின் சம்பளம் மாதம் ரூ. 1,600 குள் இருக்க வேண்டும் என்ற வரையறையை மாதம் ரூ. 3,500 ஆக உயர்த்திட தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிச் சட்டம் கருதியுள்ளது.

2. இத்திட்டம் பின்வரும் பயன்களுக்கு வகை செய்கிறது.

(1) மருத்துவப் பயன் .. மருத்துவப் பொருட்களாக வழங்கப்படுகிறது.

1990 ஏப்ரல் 12]

(2) உடல் நலமின்மைக்கான பயன்

(3) தற்காலிக ஏலாமையுற்றோருக்கான பயன்.

(4) நீடித்த உடல்நலமின்மைக்கான பயன்.

(5) பேறுகாலப் பயன்

பணமாக அளிக்கப் படுகிறது.

(6) இறுதிச் சடங்குக்குரிய பயன்

(7) நிரந்தர ஏலாமைக்கான பயன்

(8) உடல் நலமின்மைக்கான கூடுதல் பயன் (குடும்பக்கட்டுப்பாடு).

(9) சார்ந்துள்ளவர்களுக்கான பயன்.

இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்ப நபர்களும் முழு மருத்துவ வசதி பெறத் தகுதி பெற்றவர்களாவர்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள ஈட்டுறுதியாளர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பான விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	7,09,770
(2) ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	7,82,521
(3) ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோரின் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை.	7,82,521
(4) இத்திட்டத்தில் பயனடைவோரின் மொத்த எண்ணிக்கை.	30,36,181

மருத்துவ வசதிக்காகச் செலவிடப்படும் மொத்த தொகையை மாநில அரசும் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகமும் 1 : 7 என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வீதத்தில் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

இக்கழகம் மருத்துவச் செலவின்காக செலவிடப்படும் மொத்த தொகைக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்துள்ளது. 1-4-1990 முதல் தற்போதுள்ள உச்சவரம்பு, தொழிலாளர்களின் குடும்பம்

[1990 ஏப்ரல் 12]

ஒன்றுக்கு ரூ. 220 ஆகும். (ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர் களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் முழு மருத்துவ வசதி).

1-4-1990 முதல் மேற் சொன்ன உச்சவரம்புத் தொகைக்கு மேல், ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் ஆண்டொன்றுக்கு மருந்துகள், மருத்துவப் பொருட்கள் செலவிற்காக ரூ. 40க்கு மேற்பட்டு ரூ. 90க்கு மேற்படாத தொகை அனுமதிக்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி திட்டத்தின் கீழ் சென்னையில் அயன்புரம், மற்றும் கலைஞர் கருணாநிதி நகர், மதுரை, கோயம்புத்தூர், வேலூர், சேலம், சிவகாசி ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்று வீதம் ஏழு தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனைகளும், 135 நிலையான மருந்தகங்களும், 6 நடமாடும் மருந்தகங்களும் 2 பயன்பாட்டு மருந்தகங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேற்கூறிய ஏழு தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனைகளில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

படுக்கைகள்.

(1)

(2)

(1) அயன்புரம் (சென்னை-23)	616
(2) கலைஞர் கருணாநிதி நகர், சென்னை-78	234
(3) மதுரை	309
(4) கோயம்புத்தூர்	540
(5) வேலூர்	50
(6) சேலம்	50
(7) சிவகாசி	50

1989-90ல் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் அவற்றிற்கெதிரே குறிப்பிட்டுள்ள நாட்களிலிருந்து இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது :—

செயல்படுத்தப்பட்ட நாள்.

(1)

(2)

(1) மடத்துக்குளம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	1—9—1989
(2) கே. சாத்தனூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.	16—10—1989
(3) சோமயம்பாளையம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	1—11—1989
(4) விராலிமலை, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.	1—3—1990
(5) கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டம்.	1—3—1990

1990 ஏப்ரல் 12]

சென்னை வட்டாரத்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களைச் சிறப்பாகவும் பயனுக்கமுள்ளதாகவும் நிர்வகிக்க, ஒரு புதிய வட்டார நிர்வாக மருத்துவ அலுவலர் அலுவலகம் சென்னை கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் 1—10—1989 முதல் துவங்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகிறது.

1990—91ஆம் ஆண்டில் வேலூர் — அம்பேத்கார் மாவட்டத்திலுள்ள மேல்விஷாரம் மற்றும் திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்திலுள்ள சங்கரன்கோவில் ஆகிய இரு இடங்களில் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட உள்ளது.

அத்தியாயம் 5

வேலைவாய்ப்புப் பணி :

இராணுவத்திலிருந்து மிகுந்த எண்ணிக்கையில் விடுவிக்கப்பட விருந்த போர் வீரர்களுக்கும், இராணுவத்தில் பணியாற்றியவர்களுக்கும் மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கென ஒரு தனியான அமைப்பு தேவை என உணரப்பட்டதால் நாட்டில் பல இடங்களில் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் படிப்படியாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடானது 1—11—1956 முதல் இந்திய அரசிடமிருந்து அந்தந்த மாநில அரசுக்கு மாற்றப்பட்டது. அவ்வாறு மைய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு இந்த அமைப்பு மாறிய பிறகு தமிழ்நாட்டில் இருந்த வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் 1963 வரை தொழிலாளர் நல ஆணையரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கி வந்தன. 1963இல் அதுவரை தொழில் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கி வந்த தொழில் பயிற்சி நிலையங்களும், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை என்ற பெயரில் ஒரு புதிய துறை உருவாக்கப்பட்டு தனியான இயக்குநரின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது.

1. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் :

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 43 வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் ஆறு துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களும் தொழில் நுட்ப வகையினர்க்கு ஐந்தும், உடல் ஊனமுற்றோருக்கு ஒன்றும், தொழில் மற்றும் நிர்வாக நிலைமனுதாரர்களுக்கு ஒன்றும் ஆக மொத்தம் ஏழு சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களும், சென்னை, மதுரை மற்றும் அண்ணாமலைநகர் ஆகிய நகரங்களில் தலா ஒவ்வொன்றாக மொத்தம் மூன்று பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழி

[1990 ஏப்ரல் 12]

காட்டு மையங்களும் அடங்கும். இவை வேலை தேடுவோரின் எல்லா வகையினருக்கும் உதவி செய்வதற்கேற்ப பணிபுரிகின்றன. இவை தவிர பல்வேறு போட்டித் தேர்வுகளில் கலந்துகொள்ளும் ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினருக்கு சிறப்பு வகையில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி மற்றும் வேலூரில் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் பயிற்றுவிக்கும் மற்றும் வழிகாட்டு நிலையங்கள் நான்கு 1989 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இயங்கி வருகின்றன.

1988 மற்றும் 1989 ஆம் ஆண்டுகளில் வேலைக்காக பதிவு செய்துள்ள மனுதாரர்கள், வேலை அளிக்கப்பட்டவர்கள் வேலைக்காக வேலைவாய்ப்பகங்களில் செல்லுப்படிப் பதிவேட்டில் (Live Register) காத்திருப்பவர்கள், அறிவிக்கப்பட்ட வேலை காலியிடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலைவாய்ப்பகங்களை பயன்படுத்திக் கொண்ட அரசுத்துறை, தனியார் துறையைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர்களின் எண்ணிக்கை விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

	1—1—1988 முதல் 31—12—1988 வரை.	1—1—1989 முதல் 31—12—1989 வரை.
(1)	(2)	(3)
1. பதிவு செய்தோரின் எண்ணிக்கை.	5,27,036	6,74,130
2. அறிவிக்கப்பட்ட காலியிடங்கள்.	62,686	67,969
3. பணியில் அமர்த்தப் பட்டோர்.	54,388	51,599
4. வேலைவாய்ப்பகங்களைப் பயன்படுத்திய வேலையளிப்போர்.	19,202	19,382
5. டிசம்பர் 31 ஆம் நாளில் வேலை வாய்ப்பகங்களின் பட்டியலில் காத்திருந்தவர்களின் எண்ணிக்கை.	26,07,092	29,92,394

1990 ஏப்ரல் 12]

2. தொழில் மற்றும் செயல் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை.

இந்த அலுவலகம் உயர்ந்த தொழில் அனுபவம், அறிவியல் பொறியியல் மற்றும் நிர்வாக மேற்பார்வை பணிக் கல்வித் தகுதியுடையவர்களின் தேவைகளை கவனிக்கிறது. பொது மற்றும் தனியார் துறைகளின் முதல் இடங்களை வகிக்கும் (Leading Employers) வேலையளிப்போருடன் தொடர்ச்சியான நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு மருத்துவர்கள், பொறியாளர்கள் மற்றும் முதுநிலைப் பட்டதாரிகள் போன்ற தொழில் சார்ந்த கல்வி கற்றவர்களுக்குத் தகுதியான வேலைவாய்ப்புக்களைத் தேடுவதற்கேற்ப இந்த அலுவலகம் பணியாற்றுகிறது. 1988 மற்றும் 1989 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்த அலுவலகம் ஆற்றிய பணிகள் தொடர்பான புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

	1—1—1988	1—1—1989
முதல்	முதல்	
31—12—1988	31—12—1989	
வரை.	வரை.	
(1) பதிவு செய்யப்பட்ட மனு தாரர்களின் எண்ணிக்கை.	23,452	25,193
(2) பணியில் அமர்த்தப்பட்டோர்	2,373	2,671
(3) டிசம்பர் 31ஆம் நாளில் பதிவேட்டில் காத்திருப்போரின் எண்ணிக்கை.	69,527	32,231

3. உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.

பார்வையற்றோர், செவிப்புலன் குறைந்தோர் மற்றும் உறுப்பு நலம் குறைந்தோர் போன்ற உடல் ஊனமுற்ற மனு தாரர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதில் உதவுவதற்கேற்ப சென்னை அண்ணாநகரில் சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்று இயங்கி வருகிறது. இது மட்டுமின்றி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, சேலம், தஞ்சாவூர், நாகர்கோவில், காஞ்சிபுரம், திருநெல்வேலி மற்றும் கடலூர் ஆகிய 9 இடங்களில் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்காக மொத்தம் 9 சிறப்பு பிரிவுகளும் இயங்கி வருகின்றன. மேற்குறித்த அலுவலகங்கள் உடல் ஊனமுற்றோரைப் பதிவு செய்வது மட்டுமின்றிப் பொது மற்றும் தனியார் துறைகளைச் சார்ந்த வேலையளிப்போருடன் நெருக்

[1990 ஏப்ரல் 12]

கமான தொடர்புகளை ஏற்படுத்திப் பேணுவதின் மூலம் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு ஏற்ற வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடிக் கண்டறிகின்றன. 1988 மற்றும் 1989 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்த அலுவலகங்கள் ஆற்றிய பணிகளின் விவரம் கீழ்வருமாறு:—

1—1—1988 முதல்
31—12—1988 வரை.

31-12-88 அன்று பதிவேட்டில் காத்திருப்போர் (காலாவதியான துநீங்கலாக).			
பதிவு செய் தோர். பணியில் அமர்த்தப் பட்டோர்.			
(1)	(2)	(3)	(4)
பார்வையற்றோர்	270	13	2,284
செவிப்புலன் குறைந்தோர்	279	30	1,794
உறுப்பு நலம் குறைந்தோர்	4,696	1,257	26,119
மொத்தம்	5,245	1,300	30,197

1990 ஏப்ரல் 12]

1—1—1989 முதல்
31—12—1989 வரை.

பதிவு செய் தோர்.	பணியில் அமர்த்தப் பட்டோர்,	31-12-89 அன்று பதி வேட்டில் காத்திருப் போர் (காலா வதியானது நீங்கலாக).
------------------------	----------------------------------	---

(1)	(5)	(6)	(7)
பார்வையற்றோர்	678	18	2,889
செனிப்பலன் குறைந்தோர்	611	34	2,332
உறுப்பு நலன் குறைந்தோர்	5,778	1,072	28,922
மொத்தம்	7,067	1,124	34,143

4. சென்னை, திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் வேலூர் ஆகிய நகரங்களில் தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்களுக்கெனத் தனியாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள், தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்களைப் பணியமர்த்துவதைச் சிறப்பாகக் கவனிப்பதற்காக நிறுவப்பட்டுள்ளன.

5. வேலை நிலவரத் தகவல் திட்டம் :

வேலை நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின் கீழ் பொதுத் துறையில் உள்ள எல்லா நிறுவனங்களிலிருந்தும், தனியார் துறையில் 25 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களைக் கொண்டுள்ள எல்லா நிறுவனங்களிலிருந்தும் (வேளாண்மை நீங்கலாக) வேலை வாய்ப்பு நிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப்பற்றிய தகவல்கள் காலாண்டு இடைவெளியில் சேகரிக்கப்படுகின்றன. 10 முதல் 24 பணியாளர்கள் பணியாற்றும் தனியார் துறையைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களிலிருந்தும் இத்தகவல் தாங்களாகவே முன்

[1990 ஏப்ரல் 12]

வந்து அளிக்கும் வேலையளிப்போரிடமிருந்து திரட்டப்படுகிறது. இவ்வாறு தகவல் திரட்டும் பணி தொழில் சங்க அமைப்பு ரீதியான துறைகளில் மட்டும் (organiser sector) சட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கட்டாய காலியிட அறிவிக்கைச் சட்டம் 1959 இன் கீழ் வகுக்கப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி பொதுத் துறையில் உள்ள எல்லா நிறுவனங்களும் தனியார் துறைகளில் 25-ம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களைக் கொண்டுள்ள அனைத்து நிறுவனங்களும் எந்த வேலை வாய்ப்பு கத்தின் அதிகார எல்லைக்குள் தங்கள் நிறுவனம் அமைந்துள்ளதோ அந்த வேலைவாய்ப்புக்குத் தங்கள் நிறுவனங்களில் தோன்றும் காலியிடங்களை அறிவிக்க வேண்டும்.

6. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுதல் வேலைவாய்ப்பு அறிவுரை வழங்குதல்.

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 19 வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகள் வாழ்க்கைத் தொழிலைத் திட்டமிடுவதன் அவசியம் பற்றிய விழிப்புணர்வை வேலை தேடுவோரிடையே ஏற்படுத்துவதற்காகவும் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துள்ள வேலை தேடுவோரின் பயனுக்காகத் தொழில் மற்றும் பயிற்சி குறித்த தகவல்களைப் பகுத்து வைப்பதற்காகவும், இயங்கி வருகின்றன. இந்த பிரிவுகளால் மாணவர்கள் மற்றும் வேலை தேடுவோரின் பயனுக்காக வாழ்க்கைத் தொழிலைத் தெரிந்தெடுப்பதற்காகவும், பயிற்சிக்கான வாய்ப்புகளை அறிந்து கொள்வதற்காகவும் ஏற்ற வகையில் பயனுள்ள தகவல்கள் அடங்கிய காலாண்டு வழிகாட்டும் செய்திச் சிற்றேடுகள் தயார் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன.

வாழ்க்கைத் தொழிலுக்குத் திட்டமிடுவது பற்றி பல்கலைக் கழக மாணவரிடையே பரப்புவதற்கேற்பவும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தொழிலைச் சரியாகத் தெரிவு செய்வதற்கு உதவுவதற்கேற்பவும் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டு மையங்களாலும், வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளாலும் வாழ்க்கைத் தொழில் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

7. பழங்குடியினருக்கான நிறப்பு வாழ்க்கைத் தொழில் வழி காட்டும் நிலையங்கள்.

பழங்குடியினத்தைச் சார்ந்த மனுதாரர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பணியைச் செய்வதற்காகவும் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான காலியிடங்களைக் கண்டறிந்து

1990 ஏப்ரல் 12]

பரிந்துரைப்பதற்காகவும் உதகமண்டலம் மற்றும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள சங்கராபுரம் ஆகிய இடங்களில் பழங்குடியினருக்கான சிறப்பு வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் நிலையங்கள் இரண்டு இயங்கி வருகின்றன.

8. வேலைவாய்ப்பற்றோர் நிவாரணத் திட்டம் :

வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவேட்டில் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் காத்திருக்கும் வேலை தேடுவோரின் 9 வகையினருக்குச் சில விதிமுறைகளுக்கும் வரையறைகளுக்கும் உட்பட்டு, வேலை வாய்ப்பற்றோர் நிவாரணத் தொகை வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை தமிழ்நாடு அரசு அறிமுகப்படுத்தி உள்ளது. அந்த நிவாரணத் தொகையானது பட்டதாரிகளுக்கு மாதந்தோறும் ரூபாய் 100 என்ற வீதத்திலும், புகுமுக வகுப்பு பிளஸ் 2 தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூபாய் 75 என்ற வீதத்திலும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூபாய் 50 வீதத்திலும் மூன்றாண்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் இதுவரை அதாவது திட்டம் தொடங்கப்பட்ட 1—7—1980 முதல் 3,50,355 மனுதாரர்கள் பயன்டைந்துள்ளனர். மேலும் இத்திட்டத்தின்கீழ் இதுவரை ரூபாய் 41.73 கோடி நிவாரணமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை காலாண்டுக்கொரு முறை தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. 30—11—1988 முதல் இத்திட்டம் பார்வையற்ற மனுதாரர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. ஓராண்டுக்கும் மேலாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகப் பதிவேட்டில் காத்திருக்கும் பார்வையற்ற மனுதாரர்கள் சுமார் ஐந்து வருட காலத்திற்கு இத்தொகையைப் பெறத் தகுதியுள்ளவராகின்றனர். 1—2—1990 முதல் இத்திட்டத்தின்கீழ் பார்வையற்ற மனுதாரர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு உதவித் தொகை பெற தகுதியுடையவர் ஆவர்:

(1)	மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய்.
பட்டதாரிகள்/முதுநிலைப் பட்டதாரிகள்	(2) 200
புகுமுக வகுப்பு/மேனிலைப் பள்ளித் தேர்வு/பட்டக் கல்வியை இடையில் விட்டோர்	150
மற்றவர்கள்	100

9. சுயவேலைவாய்ப்பு ஊக்கப் பிரிவுகள் :

வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துள்ள மனுதாரர்கள் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கு உதவி செய்வதன் மூலம் அவர்களிடையே சுய

[1990 ஏப்ரல் 12]

தொழிலை ஊக்குவிப்பதற்கேற்ப வேலூரிலும், கோயமுத்தூரிலும் மைய அரசின் நிதி உதவியுடன் இரண்டு சுய தொழில் ஊக்கப் பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன. இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் சேர்ந்து 3,881 மனுதாரர்களுக்கு உதவி செய்துள்ளன. அதன் பயனாய் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளால் மொத்தம் ரூ. 4.37 கோடி சுய தொழில் தொடங்குவதற்காகக் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

10. ஆதிதிராவிடர் பழங்குடி இனங்களைச் சார்ந்த மனுதாரர்களுக்கான சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் :

பல்வேறு தேர்வு முகமை நிறுவனங்களால் நடத்தப்பெறும் போட்டித் தேர்வுகளில் ஆதி திராவிடர்/பழங்குடி இனங்களைச் சார்ந்த மனுதாரர்கள் போட்டியிட்டுத் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு உதவும் வகையில் இந்தத் துறையானது ஆதி திராவிடர்/பழங்குடி இனங்களைச் சார்ந்த மனுதாரர்களுக்காகச் சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தும் முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. பொறுப்பு அலுவலர் (Probationary Officer) எழுத்தர் நிலைப் பதவிகளுக்காக வங்கிப் பணியாளர் தேர்வாணையம் நடத்திய தேர்வுகள், கீழ்நிலை எழுத்தர் பதவிகளுக்காக பணியாளர் தேர்வாணையம் நடத்திய தேர்வுகள், உதவியாளர் நிலைப் பதவிகளுக்காக மைய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் நடத்திய தேர்வுகள் மற்றும் குடிமைப் பணிகள் முதலிலைத் தேர்வுகள், இந்திய பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகம் நடத்திய எழுத்தர் நிலைத் தேர்வு, பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் சுருக்கெழுத்தர் தேர்வு. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நடத்திய எழுத்தர் நிலைத் தேர்வு, தமிழ்நாட்டில் உள்ள பொறியியல் மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கைக்காக நடத்தப்பட்ட நுழைவுத் தேர்வு ஆகியவற்றில் கலந்து கொண்ட ஆதி திராவிடர்/பழங்குடி இனங்களைச் சார்ந்த மனுதாரர்களுக்காக இத்தகைய சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. மேற் குறித்த தேர்வுகளில் போட்டியிடுவதற்காக 1989-90-ஆம் ஆண்டில், 3,861 ஆதி திராவிடர் பழங்குடியின மாணவர்கள், இத்துறை நடத்திய பயிற்சி வகுப்புகளில் கலந்து கொண்டனர்.

11 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் கம்ப்யூட்டரைப் பயனுக்குக் கொண்டு வருதல் :

வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துள்ள வேலை தேடுவோருக்கும் வேலையளிப்போருக்கும் திறமையாகவும் விரைவாகவும், புகாருக்கு இடமின்றி சேவை புரிவதற்காகவும் மனுதாரர்களை உடனுழைப்பின் மூலம் தேர்வு செய்யும் தற்போதைய நடைமுறையில் எதிர் கொள்ளப்படும் குறைபாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில்

1990 ஏப்ரல் 12]

‘ கம்ப்யூட்டரைப் ’ பயன்படுத்தும் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. சென்னையில் இரண்டு அலுவலகங்கள், கோயம்புத்தூரில் ஒன்று, திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒன்று என மொத்தம் நான்கு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ‘ கம்ப்யூட்டர்களை ’ அமைப்பதற்காக அரசு ஏற்கெனவே ரூ. 17.33 இலட்சம் ஒப்பளித்துள்ளது. இதில் மைய அரசிடமிருந்து பெறப்பட்ட ரூபாய் 3.68 இலட்சமும் அடங்கும். 1989-ஆம் ஆண்டில், அடையாறு (சென்னை), திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் மொத்தம் மூன்று ‘ கம்ப்யூட்டர்கள் ’ நிறுவப்பட்டுள்ளன. நான்காவது ‘ கம்ப்யூட்டர் ’ அண்ணா நகரில் (சென்னை) உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் நிறுவப்படும். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பணிகளைக் ‘ கம்ப்யூட்டர் ’ மூலம் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான ‘ அப்ளிகேஷன் சாப்ட்வேர் ’ (Application Software) எனப்படும் செயற் திட்டங்கள் தொகுப்பு முழுமையாகத் தயார் செய்யப்பட்டு சோதனை பார்க்கப்பட்டது. இந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துள்ள மனுதாரர்களின் பதிவு விவரங்களை உள்ளீட்டுத் தகவல்களாக (Data entry) மாற்றும் பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. முதற்கட்டமாக, திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் இந்த உள்ளீட்டுத் தகவல் தயாரிக்கும் பணி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு சுமார் 10,000 பதிவடைகளின் தகவல் உள்ளீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. மற்ற மூன்று வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் உள்ளீட்டுத் தகவல் தயாரிக்கும் பணி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ‘ கம்ப்யூட்டரை ’ பயன்படுத்துவதற்கு ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை ஏற்பதின் வாயிலாக மைய அரசு இத்திட்டத்தை ஊக்குவித்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள எஞ்சிய வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ‘ கம்ப்யூட்டரை ’ வைப்பதற்கு மொத்தம் ரூ. 104.33 இலட்சம் செலவாகும் என கணக்கிடப்படுகிறது. இதில் ரூ. 15.53 இலட்சத்தை இந்திய அரசு தன் பங்காக வழங்கும். எஞ்சிய வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ‘ கம்ப்யூட்டர் ’ வைக்கும் திட்டத்தை எட்டாவது திட்ட காலத்தில் படிப்படியாக அமுல்டுத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

12. சிறப்புக் குழு அமைத்தல் :

1,371 எண்ணும் 20—7—1989 நாளுமிட்ட தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறையின் நிலை அரசாணையின் வாயிலாக அரசு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் செயல்பாடு குறித்துப் பொது மக்களிடமிருந்து பெறப்படும் கடுமையான புகார்களைக் கவனிப்பதற்காகக் சிறப்புக் குழு ஒன்றை

[1990 ஏப்ரல் 12]

அமைத்துள்ளது. வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை இயக்கத்தைச் சார்ந்த ஒரு துணை இயக்குநரும் ஓர் உதவி இயக்குநரும் அந்தச் சிறப்புக் குழுவில் பதவி வகிக்கின்றனர். அவர்கள் தம் வாலாயப் பணிகளுடன் அக்குழுவின் பணிகளையும் கவனித்து வருகின்றனர். அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்ட குறுகிய காலத்திற்குள்ளாகவே, பல உடனடி விசாரணைகளை நடத்தியுள்ளது. கடுமையான புகார்கள் பலவற்றில் தொடர் புடைய ஆவணங்களை ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்துள்ளது. அதன் பயனாக தேவையான இடங்களில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை வழங்கப்படுவதற்கு இக்குழு காரணமாக இருந்துள்ளது.

13. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களுக்கான கட்டடங்களைக் கட்டுதல் :

தற்போது வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் பெரும்பாலும் தனியாருக்குச் சொந்தமான வாடகைக் கட்டடங்களில் அமைந்துள்ளன. அந்த கட்டடங்கள் குடியிருப்பதற்கு ஏற்றன வாகக் கட்டப்பட்டுள்ளதால், வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் கவனித்து வருகின்ற பல்வேறு பணிகளுக்கு அக் கட்டடங்கள் பொருத்தமானவையாக இருப்பதில்லை. எனவே 1989-90-ஆம் ஆண்டில், கடலூர், தஞ்சாவூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் தூத்துக்குடி ஆகிய ஐந்து இடங்களில் மொத்தம் ரூ. 77.24 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களுக்குச் சொந்த கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. பிற இடங்களில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களுக்குச் சொந்த கட்டடங்களைக் கட்டுவது பற்றிய திட்டம் படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

புதிய திட்டங்கள் :

1990-91-இல் செயல்படுத்தப்படுவதற்காகப் பின்வரும் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

14. டாகுமெண்ட் லாமினேட்டர் (Document Laminator) வழங்குதல் :

வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துள்ள மனு தாரர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றித் திட்டமிடுதலின் அவசியத்தைப் பரவச் செய்வதற்கேற்ப சென்னை, வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை இயக்ககம் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தனித்தனித் தொழில்கள் பற்றிய வாழ்க்கைத் தொழில் சிற்றேடுகளைத் தயார் செய்து அச்சிடுகிறது. அவை மாணவர்களுக்குப் பகிர்வு செய்யப்படுவதற்கேற்ப பள்ளி நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழில் சிற்றேடுகள் நாள்பட்டு இருப்பதற்கேற்பவும் அவை பொலிவுடன்

1990 ஏப்ரல் 12]

காணப்படுவதற்கேற்பவும் அவற்றை லாமினேட் (Laminate) செய்து மெருகூட்டலாம் எனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எனவே சென்னை வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை இயக்க கத்திற்கு 1990-91ஆம் ஆண்டில், ரூபாய் 15,000 செலவில் ஒரு 'டாகுமெண்ட் லாமினேட்டர்' வழங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

2. எலக்ட்ரானிக் பைண்டர் (Electronic Binder) வழங்குதல்:

வேலை தேடுவோர் பற்றிய முக்கியமான விவரங்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் 'பதிவு திரட்டு (Record of Registration)' எனப்படும் ஒரு பெரும் பதிவேட்டில் குறித்து வைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பதிவேடுகள் ஒவ்வொன்றும் 500 பக்கங்கள் கொண்டதாகப் பேணப்படுகின்றன. அடிக்கடிப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக இந்தப் பதிவேடுகள் கிழிந்துள்ளன. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் உள்ள கிழிந்த இத்தகைய பதிவுத் திரட்டுகளைப் பிணைத்துச் செப்பம் செய்வதற்கேற்ப சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள நான்கு மண்டல அலுவலகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஓர், 'எலக்ட்ரானிக் பைண்டர்' என்ற வீதத்தில் நான்கு பொறிகளை மொத்தம் ரூ. 38,000 செலவில் 1990-91ஆம் ஆண்டில் வழங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம்—6.

கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டம்.

தமிழ்நாட்டில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வசதிகளின் விளைவாக 14 முதல் 17 வயதுள்ள சிறுவர்கள் கல்வி பயின்று ஒவ்வொரு வருடமும் பள்ளியிலிருந்து தேர்ச்சி அடைந்து வெளியேறுகின்றனர். தொடர்ச்சியான பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்களை உறுதி செய்ய கல்வி முறை முக்கிய பங்காற்ற வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில் மாணவர்கள் செயல் முறைசாராக் கல்வியைப் பயிலுவதைக் காட்டிலும் தொழில் கல்வி மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வி ஆகியவற்றை கற்பதில் அதிகமாக நாட்டம் கொண்டுள்ளனர் என்பது தெரிய வருகிறது. பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக உயர்கல்வி பெற வாய்ப்பற்ற நலிவுற்ற மக்களின் குழந்தைகட்கு கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் வாழ்க்கைக் கல்வி பயிற்சி முறை வாய்ப்பினை அளிக்கிறது. தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் அளிக்கப்படும் கைவினைஞர் பயிற்சி முழுவதும்

[1990 ஏப்ரல் 12]

இலவசமாக கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் காரணத்தினால் இத் திட்டம் நலிவுற்ற மக்களுக்கு வரப் பிரசாதமாக உள்ளது. இலவசமான பயிற்சியாக இருப்பினும், தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் முறையான, தரமான பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுவதனால், அகில இந்திய தொழிற் திறனாய்வுத் தேர்வுகளில் பலமுறை சிறந்த மாநிலத்திற்கான விருதை இம்மாநிலம் பெற்றதோடு அல்லாமல், மீண்டும் 1988 ஆம் ஆண்டும் அவ்விருதினைப் பெற்றுள்ளது.

தற்பொழுது, தமிழ்நாடு முழுவதும், மகளிருக்கென ஐந்து அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களும், சிதம்பரத்தில் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கென ஒன்றும், மலை வாழ் மக்களுக்கென தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சங்கராபுரத்தில் ஒன்றுமாக சேர்த்து மொத்தம் 44 அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் சீரிய முறையில் தமிழ்நாட்டில் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில் பொருத்துநர், கடைசலர், இயந்திர வேலையாளர், இயந்திரப் பட வரைவாளர், கட்டிடப் பட வரைவாளர், பிளாஸ்டிக் பதனப்படுத்துதல் செய்பவர், சுருக்கெழுத்தாளர், தேரல் பொருள் செய்பவர் போன்ற ஓராண்டு மற்றும் ஈராண்டிற்கான பொறியியல் மற்றும் பொறியியல் அல்லாத 46 தொழிற் பிரிவுகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏறத்தாழ 15,132 மாணவர்களும், 1,086 மாணவிகளும் அனைத்து தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் தொழிற் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 10,000 பயிற்சியாளர்கள் வெற்றிகரமாக பயிற்சி முடித்து, தேர்ச்சி பெற்று வெளியேறுகின்றனர். அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற விரும்பும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் பன்மடங்கு பெருகி வருவதனால் தமிழ் நாட்டில் 13,622 இருக்கைகளுடன் கூடிய தேசிய வாழ்வியல் தொழில் கல்வி (என்.சி.வி.டி.) பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் 235 தனியார் தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் செயல்பட அரசு அங்கீகரித்துள்ளது. சமுதாயத்தில் குறிப்பாக எளிய பிரிவினர்களுக்கு அதிகமான அளவு பயிற்சியில் வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் தனியார் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ள இருக்கையில் 50 விழுக்காடு அரசிற்கு ஒதுக்கீடு செய்து தற்போது நடைமுறையில் உள்ள சாதி சமூகச் சமுதாய முறையை நடைமுறைப் படுத்தி இருக்கைகள் நிரப்பப்படல் வேண்டும் என அரசு ஆணை வழங்கியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் மாநில முறை பயிற்சித் திட்டத்தின்படி (ஸ்டேட் பேட்டர்ன்) 175 தனியார் தொழில் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில் 52 தொழில் பள்ளிகள் ஆசிரியர் சம்பளம் மற்றும் பயிற்சி செலவு ஆகியவைகளுக்கான செலவில் 75 விழுக்காடு செலவினை அரசு மானியமாக அவை பெற்று வருகின்றன.

1990 ஏப்ரல் 12]

பல்வேறு அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொடர்புடைய திட்டங்கள் செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றன:

1. வாழ்வியல் மேம்பாட்டு பயிற்சித் திட்டம் ;

வாழ்வியல் மேம்பாட்டு பயிற்சித் திட்டம், அம்பத்தூர், கோயம்பத்தூர், மற்றும் ஓசூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது. தொழிற்சாலைகளில் பணி புரிந்து வருகின்ற தொழிலாளர்கள் நவீன நுண்ணிய தொழில் நுட்பம் கொண்ட சாதனங்களை இயக்கவும், பராமரிக்கவும் தக்கவாறு அவர்களின் தொழிற் திறனை உயர்த்திக் கொள்ள வழி வகை செய்வதே இப்பயிற்சித் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். இத் திட்டம் தொழில் துறையினரால் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகும். 1979 முதல் மார்ச் 1989 வரையில் 4,957 தொழிலாளர்கள் இத் திட்டத்தின் மூலம் பயிற்சி பெற்று பலனடைந்துள்ளனர்.

2. தொழில் பழகுநர் பயிற்சித் திட்டம் ;

1961 ஆம் ஆண்டின் தொழிற் பழகுநர் சட்டத்தின்படி தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி முடித்த முன்னாள் பயிற்சியாளர்கள் மற்றும் புதிதாக பயிற்சி பெற உள்ளவர்கட்கும் 1963 முதல் செப்டம்பர் 1989 வரையில் பயிற்சி வசதிகள் அமைந்துள்ள 1,818 தொழில் நிறுவனங்களில் தொழிற் பழகுநர் பயிற்சித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1963 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. 30-9-1989 வரையில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 90,996 பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெற்று பயனடைந்துள்ளனர். தற்பொழுது 13,257 பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

3. தொழிலாளருக்கான மாலைநேர வகுப்புகள் 4

அதிகத் தொழிற்சாலைகள் ஒருமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ள இடங்களான அம்பத்தூர், வடசென்னை, கிண்டி, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, மேட்டூர் அணை மற்றும் ஓசூர் ஆகிய 8 இடங்களில் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தொழிலாளருக்கான மாலைநேர வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. தொழிற்சாலைகளில் பணி புரியும் தொழிலாளர்கட்கு சம்பந்தப்பட்ட தொழில் பிரிவுகளில் கருத்தியல் அறிவை வளப்படுத்தி கொள்ள இத்திட்டம் வழிவகை செய்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் 1989 ஆம் ஆண்டு வரையில் 8,852 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

4. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் ஊரக இளைஞர்களுக்கான பயிற்சித் திட்டம் :

ஊரக இளைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் 11 அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் முழு நேரப் பயிற்சி யாகவும் 21 அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பகுதி நேர பயிற்சியுமாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பயிற்சியின் கால அளவு ஆறு மாதங்கள்/ஒரு வருடமாகும். இப்பயிற்சி 23 தொழிற் பிரிவுகளில் ஊரக இளைஞர்கள் தாமா கவே 13வலை வாய்ப்பு அமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்ளு மளவில் செயலாக்கப்பட்டு வருகிறது. 1979 ஆம் ஆண்டு முதல் மார்ச் 1990 வரையில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 21,949 ஊரக இளைஞர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். தற்பொழுது 885 ஊரக இளைஞர்கள் இப் பயிற்சியினைப் பெற்று வருகின்றனர். ஊரக இளைஞர்களிடையே மின் மோட்டார் ரீவண்டிங், இரட்டை சக்கர மோட்டார் மெக்கானிசம், வானொலி மற்றும் தொலைக் காட்சி மெக் கானிசம், பம்ப் மெக்கானிசம் போன்ற தொழிற் பிரிவு களில் பயிற்சி பெறுவதில் அதிக ஈடுபாடு காணப்படுகிறது.

இது போன்ற பயிற்சித் திட்டங்களை பெருமளவில் அமுல் படுத்துவதற்காக மாநில அரசு தனது 1990-91 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தொடரினச் செலவாக ரூ. 1,107.40 இலட்சங்களும் தொடரா இனச் செலவான கட்டிடம் இயந்திரங்கள் மற்றும் தளவாடங் கட்காக ரூ. 310.15 இலட்சங்களும் ஒதுக்கீடு செய் துள்ளது.

உலக வங்கி உதவியுடன் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை நவீனப்படுத்துவதோடு, தமிழ்நாட்டில் வெவ்வேறு இடங்களில், மகளிருக்கென புதிய தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் படிப்படியாக தோற்று வித்தல் ஆகியவற்றிற்காக 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 324.00 இலட்சம் (மூலதனச் செலவின் கீழ் ரூ. 286.44 இலட்சம் வருவாய் கணக்குச் செலவின் கீழ் ரூ. 37.56 இலட்சம்) நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொகை தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை நவீனப்படுத்துதல் மற் றும் அபிவிருத்தி செய்தல் போன்ற திட்டங்களுக்காக உலக வங்கி திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2,174.41 இலட்சங்களில் அடங்கும், நாட்டு முன்னேற்றத்தில் மகளிர் பங்கை உயர்த்திட வேண்டும் என்கின்ற கருத்தின் அடிப்படையில் திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒன்றும் கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக இரண்டு புதிய தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் மகளிருக்கென 1990-91 ஆம்

1990 ஏப்ரல் 12]

ஆண்டில் தோற்றுவிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை நவீனப்படுத்துதல் என்கிற திட்டத்தின்கீழ் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பழைய மற்றும் உபயோகமற்ற இயந்திரங்கள் மற்றும் தளவாடங்களை மாற்றியமைத்தல் டோன்ற பணிகள் உட்பட்டிருப்பதால் இப்பணிகள் ரூ. 80.54 இலட்சம் செலவில் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உலக வங்கி திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு திட்டங்கள் செயல்பட உள்ளன. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளவைகள் இச்செயல் திட்டத்தில் செயலாக்கப்படும் :

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1 ஆறு பராமரிப்பு மையங்கள் அமைத்தல்	25.98
2 ஒலி, ஒளி விளக்கப்பட சாதனங்கள் அமைத்தல்	24.00
3 ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திலும் இரண்டுபுதிய தொழிற் பிரிவுகள் அறிமுகப்படுத்துதல்	47.12
4 இரண்டு அடிப்படை பயிற்சி மற்றும் நான்கு தொடர் அறிவுரை மையங்கள் அமைத்தல்	90.40
5 கோவை அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் முன்னேற்ற வாழ்வியல் பயிற்சித் திட்டம் விரிவு படுத்துதல்	25.26
6 மகளிருக்கென 2 புதிய தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கள் அமைத்தல்	25.00
7 உலக வங்கி திட்டங்கள் செயல்படுத்துவதற்காக இயக்கத்தில் திட்ட நிர்வாகப் பிரிவு நிறுவதல்	5.70

பிளாஸ்டிக் பதனிடுதல் செய்பவர் தொழிற் பிரிவு :

வேலை வாய்ப்பைக் கருத்தில் கொண்டு 1989-90 ஆம் ஆண்டில் மேற் குறிப்பிட்ட தொழிற் பிரிவுகிண்டி அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் 35 இருக்கைகளுடன் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. மேலும் இத் தொழிற் பிரிவு 1990-91 ஆம் ஆண்டில்

[1990 ஏப்ரல் 12]

கோவை அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில், 32 இருக்கைகளுடன் ரூ. 16.00 இலட்சம் செலவில் அறிமுகப் படுத்தப்பட உள்ளது.

மாநிலத் திட்டத்தின் கீழான மற்ற திட்டங்கள் :

கீழ்க்கண்ட மற்றத் திட்டங்களும் 1990-91 ஆம் ஆண்டு பகுதி-2 திட்டத்தில் செயல்படுத்த அரசு தீவிரமாக பரிசீலித்து வருகிறது.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1 ஈரோடு மற்றும் விருதுநகர் தொழிற் பயிற்சி நிலைய பயிற்சியாளர்கள் விடுதி மற்றும் பணியாளர்கள் குடியிருப்புக்கென போதிய தண்ணீர் வசதி செய்ய திறந்தவெளி கிணறு/ஆழ் கிணறு அமைத்தல் ..	2.00
2 கோவை தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில், பிளாஸ்டிக் பதனப்படுத்துதல் செய்பவர் தொழிற் பிரிவு அறிமுகப்படுத்துதல் (மத்திய அரசின் ஆதரவுடன்) 40 விழுக்காடுகள் மாநில அரசின் பங்கு ..	6.40
3 வகுப்பறைகட்காக மரச் சாமான்கள் கொள்முதல் செய்தல் ..	2.00
4 அம்பத்தூர் அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திற்கு வளாகச் சுவர் கட்டுதல் ..	2.50
5 இளநிலை பயிற்சி அலுவலர்களை பயிற்சிக்காக மத்திய பயிற்சி நிலையங்களுக்கு மாற்றுப் பணி முறையில் அனுப்புதல் ..	1.00
மொத்தம் ..	13.90

அத்தியாயம் 7.

அயல்நாட்டு வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம்.

அயல்நாட்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம், தமிழ்நாடு அரசு அமைத்துள்ள ஒரு நிறுவனம் ஆகும். இது மாநில அரசுக்கு சொந்தமான ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனமாக 30-11-1978 ஆம் நாளன்று இந்தியக் கம்பெனிகள் சட்டத்தின் கீழ்

1990 ஏப்ரல் 12]

அமைக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் அயல் நாடுகளில் வேலை வாங்கித் தருவேன் என்று பணம் பறிக்கும்—முக்கியமாக தனியார் முகவர்களின் ஏமாற்று வேலைகளிலிருந்து பாமர மக்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு தொடங்கப்பட்டது.

இந்நிறுவனத்தின் அமைக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 50 இலட்சம் ஆகும். (ஒரு பங்கு ரூ. 1,000 வீதம் 5,000 பங்குகள்). இதனுடைய பங்குத் தொகை செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 20 இலட்சம் ஆகும்.

அலுவல்கள் :

பின்வருபவை இந்நிறுவனத்தின் முதன்மையான அலுவல்கள் ஆகும்.

(1) இந்தியாவில் வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அயல் நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தருதல்.

(2) அயல்நாடுகளில் உள்ள இந்தியர்களிடமிருந்து சேமிப்பில் ஒரு பகுதியைத் திரட்டி இந்தியாவில் பயனுள்ள திட்டங்களைத் தொடங்க வழி வகுத்தல்.

(3) இந்தியாவிலும் அயல் நாடுகளிலும் கூட்டாக-தொழில் திட்டங்கள் அமைத்தல்.

(4) இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் பொருள்களை அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஊக்குவித்தல்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இந்நிறுவனம் மேற்கொண்டு கவனிக்க வேண்டிய பல்வேறு நோக்கங்கள் இருந்த போதிலும், இது தற்போது இந்தியாவில் பயிற்சி பெற்று தேர்ச்சி பெற்றிருப்பவர்களுக்கு அயல் நாடுகளில் வேலை தேடித் தரும் நோக்கத்தை மட்டும் கவனித்து வருகிறது. அயல் நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பை விரும்புவோரின் பெயரை இந்நிறுவனம் பதிவு செய்து கொள்கிறது.

31—3—1989 ஆம் ஆண்டு முடிவுவரை இந்நிறுவனம் 3,668 ஆட்களுக்கு குறிப்பாக அரபு நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தந்துள்ளது. (காண்க இணைப்பு 15.)

தற்போது 1—4—1989 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்நிறுவனம் கடவுச் சீட்டு எடுத்துக் கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம், 1989 டிசம்பர் இறுதி வரை 116 ஆட்களை வெளி

[1990 ஏப்ரல் 12]

நாட்டுக்கு அனுப்பியுள்ளது. நிதி ஆண்டு இறுதிக்குள் குறைந்தது 100 ஆட்கள் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோரிக்கை—58 பலவகை மூலதனச் செலவு.

[4250 மூலதனச் செலவு மற்றும் ஏனைய சமூக நலப் பணிகள் 203 வேலை வாய்ப்பு.]

1990-91 ஆம் ஆண்டு பகுதி 1 திட்ட மதிப்பீட்டில், அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் துணை திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்காகவும், கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காகவும், தளவாடங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்காகவும் மாநிலத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 23.71 இலட்சங்களும் மத்திய அரசு உலக வங்கி திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 286.44 இலட்சங்களும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திட்ட விவரங்கள் :

1. தொழிற் பயிற்சி நிலைய மாணவர் விடுதி கட்டிடங்கள் :

மொத்தமாக உள்ள 44 அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் 28 அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு மட்டுமே நிலையான விடுதி கட்டிடங்கள் உள்ளன. தேனி அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்துக்கு விடுதி கட்டுவதற்காக 1986-87 ஆம் ஆண்டு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. தற்போது கட்டிடம் கட்டுவது முழுமை அடைந்துள்ளது. ஆயினும் மேலும் பல பயிற்சியாளர்களுக்கு விடுதியில் தங்க இடவசதி செய்யும் பொருட்டு, 1989-90-ல் இரண்டாவது மாடி கட்டுவதற்கு பணி மேற் கொள்ளப்பட்டது. பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும் நிலையில் உள்ளது. இதற்கு 1990-91 ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் அடையாளத் தொகை ரூ. 1,000 நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. தொழிற் பழகுநர் பயிற்சித் திட்டம்.

இத்தலைப்பில் 1990-91 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காகவும் தளவாடங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்காகவும் அடையாளத் தொகை ரூ. 1,000 நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 12]

3. தொழில்களை பல்திறப்படுத்துதல் :

1990-91 ஆம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் இத் தலைப்பின் கீழ் இதுவரை வாங்கப்படாத மீதமுள்ள தளவாடங்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்காக ரூ. 31.16 இலட்சங்களும், மேலும், அடையாள தொகையாக ரூ. 1,000 '13 (பெரும்பணிகள்); என்ற துணைத் தலைப்பின் கீழ் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் இல்லாத தளவாடங்களைக் கொள்முதல் செய்தல் :

அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கட்கென தர நிர்ணயப் படி முன்னர் வழங்கப்படாத தளவாடங்களை கொள்முதல் செய்வதற்காக ரூ. 21.00 இலட்சங்கள் 1986-87 ஆம் ஆண்டு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இத்தொகை படிப்படியாக செலவிடப்பட்டு வருகிறது. 1990-91 ஆம் நிதியாண்டில் ரூ. 6,000 மீதமுள்ள தளவாடங்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களை அபிவிருத்தி செய்தல் :

1989-90 ஆம் நிதியாண்டில் கிண்டியிலுள்ள மகளிர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்துக்கு நிரந்தர கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ரூ. 42.00 இலட்சங்கள் அனுமதியளிக்கப்பட்டு 1989-90 ஆம் நிதியாண்டில் ரூ. 22.00 இலட்சங்கள் மட்டுமே செலவிட அனுமதியளிக்கப்பட்டது. எனவே 1990-91 ஆம் நிதியாண்டில் இப்பணிக்காக ரூ. 5.01 இலட்சங்கள் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் இராமநாதபுரம் மற்றும் தர்மபுரி அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்துக்கு தளவாடங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்கான ரூ. 4.40 இலட்சங்கள் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களை நவீனப்படுத்துதல் :

அடையாளத் தொகையாக ரூ. 1,000 '13. பெரும் பணிகள்'' என்ற துணைத் தலைப்பின் கீழும், மேலும் ரூ. 1,000 '15 இயந்திரங்கள் மற்றும் தளவாடங்கள்'' என்ற தலைப்பின் கீழும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. ஸ்ரீமூல இராமவர்மா மகளிர் அரசு தொழிற்பயிற்சி நிலையம், நாகர்கோவில் :

1990-91 ஆம் நிதியாண்டில் நாகர்கோவில் ஸ்ரீமூல இராமவர்மா அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்துக்காக கொள்முதல் செய்யவேண்டிய தளவாடங்கள் இருப்பின் அவற்றை கொள்முதல் செய்வதற்காக, அடையாளத் தொகை ரூ. 1,000 ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

8. “பிளாஸ்டிக் பதனப்படுத்துதல் செய்பவர்” தொழிற் பிரிவினை அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் அறிமுகப்படுத்துதல் :

மத்திய அரசு உதவியுடன் பிளாஸ்டிக் பதனப்படுத்துதல் செய்பவர் தொழிற் பிரிவு 1989-90 ஆம் ஆண்டில் கிண்டி அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு தளவாடங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்காக 1990-91 ஆம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,000 அடையாளத் தொகையாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

9. உலக வங்கி உதவியுடன் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டம் :

உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் செயல்படுத்துவதற்காக ரூ. 297.44 இலட்சங்கள் 1990-91 ஆம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில், நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. (1989-90 ஆம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கான ரூ. 11.00 இலட்சங்கள் இத்தொகையில் அடங்கும்.)

இச் சேலவினம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளினால் சரிபாதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

1. அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ள பழைய இயந்திரங்களை மாற்றவும் ஏற்கனவே வழங்கப்படாத இயந்திரங்கள் வழங்குவதன் மூலம் நவீனப்படுத்தும் திட்டம்.	80.54
2. ஆறு பராமரிப்பு மையங்களை நிறுவுதல்	21.00
3. வகுப்பறை போதனா முறையை மேம்படுத்தும் வகையில் விளக்கப்பட சாதனங்கள் அமைத்தல்.	24.00
4. ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திலும் 2 புதிய தொழிற்பிரிவுகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் 16 அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை விரிவுபடுத்தும் திட்டம்.	42.50
5. இரண்டு அடிப்படைப் பயிற்சி மற்றும் நான்கு தொடர் அறிவுரை மையங்களை ஏற்படுத்துதல்.	70.40
6. வாழ்வியல் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தினை விரிவாக்கும் திட்டம்.	23.00
7. மகளிருக்கென இரண்டு புதிய தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களை தொடங்குதல்.	25.00
8. ஏற்கனவே 1989-90 ஆம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட சேலம் மகளிர் அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தினை தொடங்குதல்.	11.00

மொத்தம் . . . 297.44

1990 ஏப்ரல் 12]

கோரிக்கை எண் 44.

எழுதுபொருள்—அச்சத் துறை, 1990-91.

எழுதுபொருள்—அச்சத் துறையின் பணி குறித்த
கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

எழுதுபொருள்-அச்சத் துறை, முதலில் 1831ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசிதழ்களை மட்டுமே அச்சிடுவதற்காக 10 தொழிலாளர்களுடன் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் அது படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து தற்போது மாவட்டங்களில் 8 அச்சகங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

எழுதுபொருள்-அச்சத் துறையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள அச்சகங்கள் பின்வரும் இடங்களில் அமைந்துள்ளன :—

1. அரசு மைய அச்சகம், வள்ளலார் நகர், சென்னை.
2. அரசு கிளை அச்சகம், உயர்நீதிமன்ற வளாகம், சென்னை.
3. அரசு கிளை அச்சகம், சூளை, சென்னை.
4. அரசு கிளை அச்சகம், புதுக்கோட்டை.
5. அரசு கிளை அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி.
6. அரசு கிளை அச்சகம், சேலம்.
7. அரசு கிளை அச்சகம், விருத்தாசலம்.
8. அரசு கிளை அச்சகம், மதுரை.

மேற்கூறிய பிரிவுகளைத் தவிர, எழுதுபொருள்-அச்சத் துறை இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், எழுதுபொருள் பிரிவும் அரசு வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையமும் செயற்படுகின்றன.

பணியாளர் நிருவாகம், தொழில் உறவுகள், பொது நிருவாகம், பொருட்களின் மைய நிருவாக அமைப்பு, இயந்திரங்கள் வாங்குதல், அச்சப் பிரிவுகளுக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்தல், மாநிலத்திலுள்ள அரசுத் துறைகள் அனைத்திற்கும் தேவைப்படும் எழுதுபொருள்கள், தட்டச்சுப் பொறிகள், படிபெருக்கிகள், கணக்கீட்டுப் பொறிகள் முதலியவற்றைக் கொள்முதல் செய்து வழங்குதல் போன்ற பணிகள், தலைமைச் செயலகம், துறைத் தலைவர்கள், தமிழ்நாடு மாநில கணக்குத் துறைத் தலைவர், அரசுத் துறை நிறுவனங்கள் ஆகியவை ஒப்படைக்கும் அச்சப் பணிகள் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள்,

[1990 ஏப்ரல் 12]

தமிழ்நாடு அரசிதழ் மந்தண தனி அறிக்கைகள், விதிக் கோவைகள், நடைமுறை நூல்கள், வாக்குச் சீட்டுகள், வினாத்தாள்கள், போன்ற மிகவும் இரகசியத்தன்மை வாய்ந்த இனங்கள், நிலைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் நிலைப்படுத்தப்படாத படிவங்கள் அச்சிடுதல் ஆகிய பணிகள் எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறையின்கீழ் வருகின்றன.

எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை இயக்ககம், மேற்கூறிய அச்சுப் பிரிவுகள் பணிபுரிவதைக் கண்காணிக்கும் தலைமை அமைப்பாகும். இதன் அனுமதிக்கப்பட்ட பணியாளர் எண்ணிக்கை 231 ஆகும். இத்துறை இயக்குநர், எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை தொடர்பான பணிகளில் தமிழ்நாடு மாநில அரசுக்கு ஆலோசகராகவும் செயல்படுகிறார். இவருக்கு இணை இயக்குநர், பொது மேலாளர், பணி மேலாளர், துணைப் பணி மேலாளர்கள், உதவிப் பணி மேலாளர்கள், ஏனைய தொழிநுட்பப் பணியாளர் ஆகியோர் உதவி புரிகின்றனர்.

மாவட்டங்களில், மாவட்ட அரசிதழ்களை அச்சிடும் பணியைக் கிளை அச்சகங்கள் கவனித்து வருகின்றன. உயர் நீதிமன்றத்திற்குரிய அன்றாட வழக்குப் பட்டியல்களையும், சட்ட அறிக்கைகளையும் அச்சிடும் பணியைச் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திலுள்ள கிளை அச்சகம் கவனித்து வருகிறது.

(1) அரசு மைய அச்சகம், சென்னை-79 :

இது, ஒரு பணி மேலாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மொத்தம் 3,427 பணியாளர்களைக் கொண்டு மூன்று முறைமாற்றுப் பணிகளில் செயற்பட்டு வருகிறது. இவ்வச்சகத்தில் அச்சிடும் இயந்திரங்கள், புத்தகம் கட்டும் இயந்திரங்கள், அச்சுக் கோர்க்கும் இயந்திரம், போட்டோ கம்போசிங் இயந்திரம், பிளாக் தயாரிப்புப் பிரிவு, ரப்பர் முத்திரைப் பிரிவு ஆகிய அனைத்து வசதிகளும் உள்ளன.

தலைமைச் செயலகம், துறைத் தலைவர்கள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கணக்குத்துறைத் தலைவர், பொதுத் துறைக் கழகங்கள் ஆகியவை ஒப்படைக்கும் அச்சுப் பணிகளின் பெரும் பான்மைப் பணியையும், வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள், தமிழ்நாடு அரசிதழ்கள், இரகசிய ஆவணங்கள், வினாத்தாள்கள் போன்ற மிக இரகசியத் தன்மை வாய்ந்த பணிகள், வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் வரையறுக்கப்படாத சில படிவங்கள் ஆகியவற்றையும் அரசு மைய அச்சகம் அச்சிடுகிறது.

1990 ஏப்ரல் 12]

1989ஆம் ஆண்டில் மைய அச்சகம் செய்து முடித்த சில முக்கியப் பணிகள் வருமாறு :—

	நகல்கள்,
1. மாநில கணக்குத் துறைத் தலைவர் அலுவலக ஓய்வூதிய பணிப் பட்டுவாடா ஆணைப் பதிவேடுகள்.	20,000
2. மாநில கணக்குத்துறைத் தலைவர் அலுவலகப் பொது வருங்கால வைப்பு நிதி படிவங்கள்.	5,00,000
3. தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விவாதங்கள்.	
4. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைய கம்ப்யூட்டர்கோடிங் விடைத்தாள்கள்.	3,00,000
5. குடும்ப அட்டைகள் 'இ' படிவம்	50,00,000
6. கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை பால் அட்டைகள்.	1,00,000
7. 'சிறு சேமிப்பு' எப்சி பாஸ் புத்தகங்கள்	8,00,000
8. 'நல்விதை' காலாண்டு இதழ் (எண்ணெய் வித்துக்கள் இயக்குநருக்காக).	
9. 'தோரண வாயில்' இதழ்-முறை சாரா மற்றும் முதியோர் கல்வி இயக்குநருக்காக.	

மேலும் 1989 நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்காகவும் மற்றும் பெரணமல்லூர் சட்டப் பேரவை இடைத் தேர்தலுக்காகவும் வாக்குச் சீட்டுகள் அச்சிடப்பட்டன.

இந்த அச்சகத்தில் ஓய்வு அறை ஒன்று உள்ளது. தனியார் ஒப்பந்தக்காரர் ஒருவர் சிறுநெய்மீச்சாவை ஒன்று நடத்துகிறார். பணிபுரியும் மகளிரின் குழந்தைகளைப் பணி நேரங்களில் கவனித்துக் கொள்ள குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்று உள்ளது.

(2) அரசு ஓளை அச்சகம், சூளை, சேன்னை :

இந்த அச்சகம் அனுமதிக்கப்பட்ட 627 பணியாளர்களுடன் மூன்று முறைமாற்றுப் பணிகளில் செயல்படுகிறது. இந்த அச்சகம், முக்கியமாக, தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம், காவல்துறை, மருத்துவத் துறை, வணிகவரித் துறைகளின் அச்சுப் பணியை மேற்கொள்கிறது. 1989-ம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்காக வாக்குச் சீட்டுகள் இவ்வச்சகத்தில் 1989ல் அச்சடிக்கப்பட்டன.

[1990 ஏப்ரல் 12]

தொழிலாளர் நல உதவி அலுவலர் ஒருவர் இக்கிளை அச்சகத் தொழிலாளர் நலனைக் கவனிக்கிறார்.

(3) சென்னை, உயர்நீதிமன்ற வளங்கத்திலுள்ள அரசு கிளை அச்சகம் :

இக்கிளை அச்சகம், அனுமதிக்கப்பட்ட 237 பணியாளர் களுடன் மூன்று முறைமாற்றுப் பணிகளில் செயல்படுகிறது.

இவ்வச்சகத்தின் முக்கியப் பணி உயர் நீதிமன்றத்திற்குரிய தினசரி வழக்குப் பட்டியல்களை அச்சிட்டு வழங்குவதும் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகளை அச்சிடுவதும் ஆகும்.

பின்வரும் துறைத் தொடர்பான அச்சப் பணிகளும் 1989 ஆம் ஆண்டில் இவ்வச்சகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன:—

1. தேர்வுகள் இயக்குநர்—எஸ். எஸ். எல். கி. விடைத் தாள்கள்.

2. சிறைத் துறைத் தலைவர்—நிலைப்படுத்தப்பட்ட சிறைத் துறைப் படிவங்கள்.

3. நுகர்பொருள் வழங்கல் துறை-கணக்கெடுத்தல் படிவம் மற்றும் அடையாளச் சீட்டுகள்.

4. தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை விவாதங்கள்.

5. மோட்டார் வண்டிகள் சட்டப் படிவங்கள் (14 வகைகள்).

(4) அரசு கிளை அச்சகம், புதுக்கோட்டை :

இக்கிளை அச்சகம் 254 பணியாளர்களைக் கொண்டு இரண்டு முறைமாற்றுப் பணிகளில் இயங்கி வருகிறது. ஆதிதிராவிட நலத் துறைப் படிவங்கள், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறைப் படிவங்கள், பதிவுத் துறைப் படிவங்கள், கருவூலக் கணக்குகள் துறைப் படிவங்கள், பொதுப் பணித் துறைப் படிவங்கள், உயர் நீதிமன்றத்திற்கான படிவங்கள், மீன் துறைப் படிவங்கள், தேசியக் கல்விக் கடன் உதவித் தொகைப் படிவங்கள் போன்ற வழக்கமான வரையறுக்கப்பட்ட படிவங்கள் இவ்வச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகின்றன.

இவற்றுடன், சென்னை, செங்கை-அண்ணா, நீலகிரி, வேலூர்-அம்பேத்கார், தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை கன்னியா குமரி, நெல்லை-கட்டபொம்மன், சிதம்பரனார், இராமநாத

1990 ஏப்ரல் 12]

புரம், பசும்பொன் தேவர் திருமகன், காமராசர், தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர் மற்றும் திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டங்களின் அரசிதழ்களும் இக்கிளை அச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகின்றன.

இவை தவிர, தஞ்சை, நாகப்பட்டினம், மயிலாடுதுறை, தென்காசி நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கான வாக்குச் சீட்டுகள் இவ்வாண்டில் அச்சிடப்பட்டன.

(5) அரசு கிளை அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி :

இக்கிளை அச்சகம், 1965ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு, அரியமங்கலம் தொழிற்பேட்டையில் நான்கு வாடகைக் கட்டிடங்களில் 182 பணியாளர்களுடன் இயங்கி வருகிறது.

இக்கிளை அச்சகம், தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசுத் துறைகளுக்கும், அன்றாட பணிக்குத் தேவைப்படக்கூடிய பொதுவான படிவங்களையும், பதிவேடுகளையும் அச்சிட்டு வழங்கி வருகிறது. இதைத் தவிர நில அளவை-நிலவரி ஏற்பாடுகள் 'ஏ' பதிவேடுகள், தலைமைச் செயலக உள்துறைக்குத் தேவையான வார அட்டவணைகள், பொதுப் பணித் துறை அட்டவணை வீதங்கள், மற்றும் வேளாண்மைத் துறை மாத வெளியீடான 'நீரும் நிலமும்' என்ற இதழ் முதலானவைகள் இவ்வாண்டில் அச்சிடப்பட்டன. மற்றும் 1989ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வாக்குச் சீட்டுகளும் அச்சிடப்பட்டன. திருச்சி, திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மற்றும் மதுரை மாவட்ட அரசிதழ்களும் இக்கிளை அச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகின்றன.

(6) அரசு கிளை அச்சகம், சேலம் :

இவ்வச்சகம் 221 பணியாளர்களைக் கொண்டு, சொந்த கட்டிடத்தில் இரண்டு முறைமாற்றுப் பணிகளில் இயங்கி வருகிறது.

இவ்வச்சகத்தில் இவ்வாண்டில் பின்வரும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன :—

1. தமிழ்நாடு கருவூல விதிக்கோவை படிவங்கள் மற்றும் பதிவேடுகள் அனைத்தும் அச்சிடப்பட்டு தமிழ்நாடு அரசுத் துறைகள் அனைத்திற்கும் வழங்கப்பட்டன.

2. சேலம் மற்றும் பெரியார் மாவட்ட அரசிதழ்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அச்சிடப்பட்டன.

3. சேலம் மற்றும் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கான பொதுப் பணித் துறை அட்டவணை வீதங்கள்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

இவை தவிர, வந்தவாசி, கோபிசெட்டிப்பாளையம் மற்றும் பொள்ளாச்சி தொகுதிக்கான நாடாளுமன்ற வாக்குச் சீட்டுகளும் 1989 ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டன.

(7) அரசு கிளை அச்சகம், விருத்தாசலம் :

இவ்வச்சகம், 1966ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு அதன் சொந்தக் கட்டிடத்தில் 212 பணியாளர்களைக் கொண்டு இரண்டு முறை மாற்றுப் பணிகளில் இயங்கி வருகிறது.

இவ்வச்சகத்தில் பொதுப் பணித் துறை, நீதித் துறை, வேளாண்மை, தொழில் மற்றும் வணிகம், வனம், கால்நடைப் பராமரிப்பு, கூட்டுறவு, தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை, தேசிய மாணவர் படை மற்றும் புள்ளியல் துறை, நில அளவை நிலவரி ஏற்பாடுகள் துறை, மருத்துவத் துறை, காவல் துறை, பொது வணிகத் துறை ஆகியவற்றிற்குத் தேவைப்படும் நிலைப் படுத்தப்பட்ட படிவங்கள் அச்சிடப்படுகின்றன. மேற் சொன்னதைத் தவிர, தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட அரசிதழும் இவ்வச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகின்றது.

மேலும் 1989 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வாக்குச் சீட்டுகளும் இவ்வச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டன.

(8) அரசு கிளை அச்சகம், மதுரை :

இக்கிளை அச்சகம், 1976 ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டு நன்முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட இதன் சொந்தக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது. இதில் 357 பணியாளர்கள் பணி புரிகின்றனர்.

இவ்வச்சகத்தில் கீழ்க்கண்ட பணிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன :—

1. வருவாய்த் துறைப் படிவங்கள் (R. F. Group).
2. போக்குவரத்துத் துறை (மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம்)
3. பத்திரப் பதிவுத் துறை படிவங்கள் (ப.ப. II 2 கி).
4. காவல் துறைப் படிவங்கள் (கா.பி. 60, 62 மற்றும் 32).
5. தமிழ்நாடு கருவூல விதிக்கோவை.
6. கருவூல-கணக்குகள் இயக்குநர் (D.T.A. Group).
7. நிலம் மற்றும் வெள்ளை விதைக் கொடிகள்.

1990 ஏப்ரல் 12]

8. மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு உரிமங்கள் (14 வகைகள்.)

9. மாநிலக் கணக்குத் துறைத் தலைவர் தணிக்கை அறிக் கைகள் (6 வகைகள்).

10. பொதுப் பணித் துறை அட்டவணை விதங்கள்.

11. பொதுப் பணித் துறை ஒப்பந்தப் புள்ளி அட்டவணை.

12. கருவூல-சார்பு கணக்குகள் (5 வகைகள்).

இதைத் தவிர 1989 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற தேர்தல் வாக்குச் சீட்டுகள் அச்சிடும் பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

2. எழுதுபொருள் பிரிவு :

எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையிலுள்ள எழுது பொருள் பிரிவு, எழுதுபொருள்களையும், தட்டச்சு இயந்திரங்கள், படிப் பெருக்கிகள், கணக்கிடும் பொறிகள் முதலியவற்றையும் கொள் முதல் செய்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசு அலுவலகங்கள் அனைத் திற்கும் வழங்கும் மைய முகவரமைப்பாக இயங்கி வருகிறது. இந்த எழுதுபொருட்கள் அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்திற்கும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

1—4—1989 முதல் 30—11—1989 வரையிலான காலத்தில் ரூ. 6,95,12,135 அளவிற்கு எழுது பொருள்கள் வாங்கப்பட்டன. மத்திய அரசின் உதவி பெறும் அல்லது மத்திய அரசு பொறுப் பேற்கும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் நிறுவனங்களுக்கு, அவை முன்கூட்டியே உரிய தொகை செலுத்துவதன் பேரில், எழுதுபொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

3. எழுதுபொருள் கொள்முதல் :

காகிதம் அட்டை, தட்டச்சுப் பொறிகள், படிப்பெருக்கிகள் கதர் மற்றும் கைத்தறித் துணிகள் அச்சக மற்றும் சிறைச்சாலைத் தயாரிப்புப் பொருட்கள் நீங்கலாக ஏனைய எல்லா எழுதுபொருட் களும் ஆண்டு தோறும் ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் கோரப்பட்டு வெளி அங்காடியில் வாங்கப்படுகின்றன.

4. காகிதம் மற்றும் அட்டைகள் கொள்முதல் :

காகிதம் மற்றும் அட்டைகள் போன்றவைகள், புதுடெல்லியில் உள்ள வழங்கல்-விற்பனைத் தலைமை இயக்குநர், விலை வீத ஒப்பந்த அடிப்படையில் செய்யும் ஒதுக்கீட்டின் பேரில் பல காகித ஆலைகளிலிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன.

[1990 ஏப்ரல் 12]

வழங்கல்-விற்பனை தலைமை இயக்குநரின் விலை வீத ஒப்பந்தத்தின்கீழ் வராத சிறப்பு வகைக் காகிதம் மற்றும் அட்டைகள் போன்றவை, வெளி அங்காடியில், பகிரங்க ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் (அ) வரம்பிற்குட்பட்ட ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் கோருவதன் மூலம் பொதுப் பணித் துறையின் ஆணையர் மற்றும் செயலர் அவர்களைத் தலைவராகவும், எழுதுபொருள் மற்றும் அச்சத் துறை இயக்குநர் மற்றும் நிதித் துறையின் துணைச் செயலர், ஆகியவர்களை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட சிறப்புக் கொள்முதல் குழுவின் ஒப்புதல் பெற்று கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன.

5. அரசு வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையம், சென்னை :

சென்னை அண்ணா சாலை, அரசு வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையம் மற்றும் சென்னை, உயர்நீதிமன்ற வளாகத்திலுள்ள கிளை விற்பனை நிலையம் ஆகிய இவ்விரண்டும், உதவி இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் 56 பணியாளர்களைக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றன. இவை, சட்டங்கள், விதிகள், விதிக் கோவைகள், நடைமுறை நூல்கள், அரசிதழ்கள், செய்தி அறிவிப்பு வெளியீடுகள் மற்றும் பணிப் பதிவேடுகள் போன்ற அரசு வெளியீடுகளை விற்பனை செய்து வருகின்றன. இந்திய அரசு வெளியீடுகளுக்கும் முகவரமைப்பாகச் செயல்படுகிறது. இந்த வெளியீடுகள் தரகு அடிப்படையில் இம் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள அனுமதிபெற்ற முகவர்கள் மூலமாகவும் விற்கப்படுகின்றன. 1—4—1989 முதல் 30—11—1989 வரையிலான கால அளவில் இந்த அரசு வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையத்தின் விற்பனை அளவு வருமாறு:—

ரூ.

(1) அரசு அலுவலகங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கிய வெளியீடுகள் மதிப்பு	4,265.45
(2) மாநில அரசு மற்றும் மைய அரசு வெளியீடுகளின் விற்பனை மதிப்பு	9,21,585.75
(3) உயர்நீதிமன்ற வளாகத்தில் இருக்கும் அரசு கிளை விற்பனை நிலையத்தின் மாநில மற்றும் மைய அரசு வெளியீடுகளின் விற்பனை மதிப்பு	1,06,897.15

1990 ஏப்ரல் 12]

6. பணியாளர்களின் வசதிகள் :

(1) குடியிருப்புகள் :

சென்னை, தண்டையார்பேட்டையில் பணியாளர்களுக்கென 300 குடியிருப்புகள் உள்ளன. இவற்றில் 104 குடியிருப்புகள் 'எ' வகையையும் 96 குடியிருப்புகள் 'பி' வகையையும், 100 குடியிருப்புகள் 'சி' வகையையும் சேர்ந்தவை. இந்த வீடுகளில் மின் விசிறி, கம்பி வலைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளதுடன், இக் குடியிருப்புகளுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியும் தெரு விளக்கு வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) தொழிலாளர் நலம்:

தொழிலாளர் நல அதிகாரியும், சுகாதார ஆய்வாளரும் அடிக்கடி இங்கு சென்று குடியிருப்போரின் நலன்களைக் கவனித்து வருகின்றனர். தொழிலாளர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து களைவதற்காக, தொழிலாளர் நல அதிகாரி, சென்னை மற்றும் வெளியூர்களிலுள்ள இத்துறைப் பிரிவுகளுக்கு நேரடியாகச் சென்று வருகிறார். சுகாதார ஆய்வாளர் நகரில் உள்ள எல்லாப் பிரிவுகளுக்கும் அடிக்கடி சென்று சுகாதார வசதிகள் நன்முறையில் பராமரிக்கப்படுகின்றனவா என்பதை மேற்பார்வையிடுகின்றார். ஓய்வு அறை, சிற்றுண்டி அறை, மிதிவண்டி நிறுத்துமிடம், வானொலி பெட்டிகள் ஆகியவற்றுடன் பிரிவு அளவில் வகுப்புகள் நடத்தும் அறைகள் ஆகியவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து இவ்வசதிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். உடல் ஊனமுற்ற பணியாளர்களுக்கு உதவி புரியும் நோக்கத்துடன், அரசு மைய அச்சகம், சென்னை-79-ல் உள்ள ஆறு உடல் ஊனமுற்ற பணியாளர்களுக்கு ஆறு மூன்று சக்கர மிதி வண்டிகளும், அரசு கிளை அச்சகம், செலம் பிரிவில் உள்ள ஒரு உடல் ஊனமுற்ற பணியாளருக்கு ஒரு மூன்று சக்கர மிதி வண்டியும் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரிய செயலரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) மருத்துவ வசதி :

அரசினர் மைய அச்சகத்திலுள்ள மருந்தகத்தைச் சார்ந்த மருத்துவ அலுவலர், வாரம் ஒருமுறை எழுதுபொருள் இயக்ககம், உயர்நீதிமன்றக் கட்டிட கிளை அச்சகம், எழுதுபொருள் கிடங்கு, குளையில் ஆணைக்காரன் தோட்டம் கிளை அச்சகம் ஆகியவற்றிற்குச் சென்று பார்வையிடுகிறார். பணியாளர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் மைய அச்சகத்தில் உள்ள மருந்தகத்தில் நாள்தோறும் மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

(4) பன், தேநீர், பால் இலவசமாக வழங்குதல் :

அரசு மைய அச்சகம், அதன் கிளை அச்சகங்கள் அனைத்திலும் பணிபுரியும் எல்லாப் பணியாளர்களுக்கும் பன், தேநீர் இவற்றிற்குப் பதிலாக ரொக்கமாக ஒரு நபருக்கு மாதம் ரூ. 20

[1990 ஏப்ரல் 12]

வீதம் படி வழங்கப்படுகிறது. மேலும் உலோகப் புகையினால் உடல் நல இன்னல்களுக்குட்படக்கூடிய பணியாளர்களுக்கு முன்னர் நாள்தோறும் 250 மில்லி லிட்டர் பால் வழங்கப்பட்டதற்குப் பதிலாக ஒரு நாளைக்கு 60 பைசா வீதம் ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் வழங்கப்படுகின்றது. இத்துடன் இலவசமாக ஊட்டச் சத்து மாத்திரைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. ரூ. 2.50 என்ற வீதத்தில் இரவு நேர முறைப்பணிப் படி வழங்கப்படுகிறது. சென்னை அரசினர் மைய அச்சக வரவு-செலவுத் திட்ட இரகசியப் பிரிவிலும், பரம இரகசியப் பிரிவிலும் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு 7 நாள் வார ஈட்டுப் படியாக மாதம் ஒன்றுக்கு முறையே ரூ. 12, ரூ. 15 ஆகவும் வழங்கப்படுகின்றன.

(5) தொழிலாளர் நல நிதி :

எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையில் அந்தந்த மனமகிழ் மன்றங்களுக்குத் தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து விளையாட்டுக்கள், நலப் பணிகள் ஆகியவற்றிற்காக நிதி வழங்கப்படுகின்றது. மேலும் இந்த நிதியிலிருந்து பணியாளர்களுக்கு சுதந்திர தின விழா, ஆயுத பூசை முதலிய விழாவினைக் கொண்டாடவும் தொகை வழங்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் நல நிதிக்குப் பங்குத் தொகை செலுத்தும் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளின் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களுக்காகும் செலவு, சென்னை-6, தொழிலாளர் நல வாரியத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஈடு செய்யப் படுகிறது.

(6) நலத் திட்டங்கள் :

பெண்கள் துணை வருவாய் பெற உதவும் வகையில் ஒரு நலத் திட்டமாக புத்தகம் கட்டும் வேலைகள், கோடிடுதல், மேலுறை தயாரித்தல் ஆகிய பணிகள் சென்னை மாநகரில் உள்ள காவல் துறை நலப் பிரிவுகள், பட்டிணைப்பாக்கம் மகளிர் மன்றம், சென்னை நகரிலுள்ள ஊனமுற்றோர் நலக் கூட்டுறவுச் சங்கம் போன்ற சமூக நல அமைப்புகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.

(7) குழந்தைகள் காப்பகம் :

பணிபுரியும் மகளிரின் வசதிக்காக அரசினர் மைய அச்சகம், குளையில் உள்ள அரசு கிளை அச்சகம் ஆகியவற்றில் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. காப்பகத்திலுள்ள குழந்தைகளைக் காப்பகப் பணியாளர் பார்த்துக் கொள்கிறார். குழந்தைகளுக்குப் பால், பிஸ்கட், பொம்மைகள் முதலிய அரசு செலவில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

1990 ஏப்ரல் 12]

(8) சீருடைகள் :

இத்துறையின் தொழிலாளர்களுக்கு இலவச சீருடைகள் வழங்கும் திட்டம் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை 1,728 தொழிலாளர்களுக்குச் சீருடைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(9) தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் :

தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்-ஆசிரியர் பயிற்சி பெற சென்னை வட்டாரத் தொழிலாளர் கல்வி இயக்ககத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். பணியாளர்-ஆசிரியர் மற்றும் பணியாளர் பயிற்சியினருக்கு மொத்தமாக ஒரு தொகை வழங்கப்படுகிறது. பயிற்சி காலம் பணிக் காலமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

(10) சிற்றுண்டிச் சாலை :

அரசு மைய அச்சக சிற்றுண்டிச்சாலை, குளை, ஆனைக் காரன் அச்சகத்தில் உள்ள சிற்றுண்டிச்சாலை ஆகியவை தனியார் ஒப்பந்தக்காரரால் நடத்தப்படுகின்றன.

(11) தொழிலாளர் நற்பணி நலநீதி :

தொழிலாளர் இறக்க நேரின் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு உடனடி நிவாரணமாக இந்த நிதியிலிருந்து ரூ. 100 வழங்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர, தொழிலாளர் நல வாரியத்திலிருந்து இந்தத் தொழிலாளர்களின் சட்டபூர்வமான வாரிசு தாரருக்கு ரூ. 200 வழங்கப்படுகிறது.

(12) தொழில் பழகுநர் :

1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் வகையில், வெவ்வேறு வகைத் தொழில்களின்கீழ் 197 தொழில் பழகுவோரும் குறுகிய கால பட்டயக் கல்விச் சான்றிதழ் பெற்ற 12 பேரும் அச்சகப் பிரிவுகளில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தொழில் பழகுவோர் சென்னை மாநகரிலும் வெளியூர்களிலும் உள்ள அரசு அச்சகங்களிலும் பணிபுரிய நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

(13) கூட்டுறவுச் சங்கம் :

சென்னை மைய அச்சகத்தில் இயங்கிவரும் தமிழ்நாடு அரசு அச்சக எழுதுபொருள் துறை தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், 2,203 'எ' பிரிவு உறுப்பினர்களையும் 598 'பி' பிரிவு உறுப்பினர்களையும் கொண்டுள்ளது. அதன் பங்கு மூலதனம்

[1990 ஏப்ரல் 12]

ரூ. 36.43 இலட்சமாகும். உறுப்பினர்களுக்கு இச்சங்கத்தின் மூலம் 1988-89-ல் 4.51 கோடி ரூபாய் கடனாக வழங்கப்பட்டது. முந்தைய ஆண்டாகிய 1987-88-ல் 3.72 கோடி ரூபாய் கடனாக வழங்கப்பட்டது. இச்சங்கம், 1988-89-ல் ரூ. 8.88 இலட்சமும் 1987-88-ல் ரூ. 5.87 இலட்சமும் நிகர லாபம் ஈட்டியது. 1988-89-ஆம் ஆண்டில் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு 14 சதவீதம் ஆதாயப் பங்குத் தொகை வழங்கப்பட்டது.

(14) கூட்டுறவு பண்டகசாலை :

தமிழ்நாடு அரசு எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை, உணவுப் பொருள் பங்கீட்டு ஏற்பாட்டின்கீழ் வரும் பொருட்கள் உட்பட இன்றியமையாத பண்டங்களை நியாய விலையில் பணியாளர்களுக்கு விற்பனை செய்வதன் மூலம் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வருகிறது. 31-3-1989ஆம் நாள் நிலவரப்படி இப்பண்டகசாலையில் 2,584 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இப்பண்டகசாலை ரூ. 25,840 பங்கு மூலதனத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது அரசிடமிருந்து பங்கு மூலதன உதவியாக ரூ. 20,000 பெற்றுள்ளது. பங்கீட்டு அட்டைகள் வைத்திருப்பவருக்கு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தொழிலாளர் நலம் கருதி, 3 முதல் 6 சதவீதம் மட்டுமே ஆதாயம் கிடைக்கும் வகையில் பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. மாத மொன்றிற்கு ரூ. 200 வரை, உறுப்பினர்கள் கடன் பேரில் பொருட்களை வாங்கும் வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(15) அரசு அச்சுக் கங்கம் :

இது அச்சுப் பிரிவு தொழிலாளர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஓர் அமைப்பாகும். இக்குழு உறுப்பினர்கள் எவரேனும் இறக்க நேரிடின் அவருடைய குடும்பத்திற்குத் தேவையான அவசர உதவிகளை இச்சங்கம் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. இச்சங்கத்தில் 31-12-1989-ல் உள்ளபடி 3,064 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். 1989ஆம் ஆண்டில் அரசு அச்சுப் பணியாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த இறந்துபோன 23 உறுப்பினர்களின் வாரிசு தாரர்களுக்கு ரூ. 13,800 ஈமக்கிரியை செலவிற்காகவும் மற்றும் இறந்துபோன 8 உறுப்பினர்களின் குடும்பத்திற்கு ரூ. 16,000 சேர வேண்டிய தொகைக்காகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அச்சுத்தின் செயல் திறனை மேலும் பெருக்குதல் :

(அ) தளவாடங்களும் இயந்திரங்களும் :

1989-90ஆம் ஆண்டில் அச்சுத்தின் 8 பிரிவுகளுக்கும் அண்ணா சாலை, அரசு வெளியீட்டுப் பிரிவுக்கும் ரூ. 5,37,104 மதிப்புள்ள தளவாடங்கள், இயந்திரங்கள் மற்றும் அறைக் கலன்கள் வாங்கப்பட்டன.

1990 ஏப்ரல் 12]

(ஆ) கட்டிடங்கள் :

திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள அரசு கிளை அச்சகத்திற்காக திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகிலுள்ள துவாக்குடியில் ரூ. 20.24 இலட்சம் செலவில் புதிய கட்டிடம் கட்ட அரசு அனுமதித் துள்ளது. இப்பணி முடிவடைந்து விட்டது. விரைவில் இக் கட்டிடம் பயன்படுத்தத் தயாராகிவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தற்பொழுது சென்னை, குளை, ஆனைக்காரன் தோட்டத்தில் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கிவரும் கிளை அச்சகத்திற்காக கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் உள்ள டான்சி பெண்ட்ரிக் குரியதான (செயல்படாதது) 2.96 ஏக்கர் நிலத்தையும் அதில் அமையப்பெற்றுள்ள கட்டிடத்தையும் கையகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(ஈ) நவீனப்படுத்துதல் :

தலைமைச் செயலக நிதித் துறையின் வரவு-செலவுத் திட்டப் பிரிவில் கணினிமயமாக்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், சென்னை அரசு மைய அச்சகத்திற்கு அதற்கேற்ப நவீன இயந்திரங்கள் வாங்குவது அவசியமாகிறது. அரசு மைய அச்சகத்தில் வரவு-செலவுத் திட்ட அலுவல்களை அச்சிட 1990-91-ல் ரூ. 107.25 இலட்சம் மதிப்புள்ள இயந்திரங்கள் வாங்க கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவை தவிர, ரூ. 32.50 இலட்ச மதிப்புள்ள கீழ்க்கண்ட நவீன இயந்திரங்களையும் வாங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1. இருவண்ண ஸ்டீப்பெட் ஆப்செட் இயந்திரம்	1 எண்	18.00
2. பர்பெஸ்க்ட் பைண்டிங்	1 எண்	12.00
3. ஓவர் ஸ்டிச்சிங் இயந்திரம்	4 எண்கள்	2.50
		32.50

இவ்வாறு மேற்படி இயந்திரங்களை வாங்குவதனால், பாடநூல்களை ஆண்டு முழுவதும் அச்சிடுவதற்கும், வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்களை அச்சிடும் வேலைகளைக் குறுகிய காலத்தில் முடிப்பதற்கும் ஏதுவாகிறது. இதன் மூலம் 20 இலட்சம் பாட

[1990 ஏப்ரல் 12]

நூல்களை அச்சிடும் வேலையை தற்பொழுது செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணி தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்தினால் எடுத்து செய்யப்படும் மொத்த பணிகளில் ஏறக்குறைய 10 விழுக்காடாகும். மேலும், மேற்படி நவீன இயந்திரங்கள் வாங்கப்படுவதால், அவைகள் உபயோகப்படுத்தப்படாமலிருக்கும் காலங்களைக் கணக்கில் கொண்டு, இத்துறையின் அச்சுப் பணிகளை படிப்படியாக அதிகப்படுத்துவதற்கும் உதவி செய்கிறது.

அரசு அச்சகங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களின் பணி நிலைமையையும், அச்சகங்களில் உள்ள பணிச்சுமைக்கு உகந்தாற்போல் தேவைப்படும் மனித ஆற்றல் மற்றும் இயந்திரங்கள் பற்றியும், அச்சகங்களில் புதிய தொழில் நுணுக்கங்களைப் புகுத்துதல் பற்றியும், இன்ன பிறவற்றைப் பற்றியும் ஆய்வு செய்ய பொதுப் பணித் துறையின் 7-8-1989ஆம் நாளிட்ட 1540ஆம் எண் அரசாணையில் திரு. கே. மலைச்சாமி, இ.ஆ.ப. அவர்கள் தலைமையில் வல்லுநர் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வல்லுநர் குழு எல்லா அம்சங்களையும் விரிவாக ஆய்வு செய்து வருகிறது.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் :

இந்தத் திட்டக் காலத்தில், இயந்திரங்களை வாங்குவதற்காகவும் மற்றும் திருச்சி கிளைப் பிரிவு அச்சகத்தினர் இடவசதிக்கென கட்டிடம் கட்டுவதற்காகவும் ரூ. 35 இலட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொது :

பணியாளர்களின் குறைகளைக் கேட்டு, அவற்றைக் களையும் பொருட்டு, எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை இயக்குநரும் எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை இணை இயக்குநரும் நேரம் ஒதுக்குகின்றனர்.

